

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

Ilmoitusnumero

Sisältö

Sivu

I *Tiedonantoja*

Tuomioistuin

TUOMIOISTUIN

2003/C 19/01	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 10 päivänä joulukuuta 2002 asiassa C-29/99, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Euroopan unionin neuvosto (Kansainväliset sopimukset – Ydinturvallisuutta koskeva yleissopimus – Päätös yleissopimukseen liittymisestä – Yhteensoveltuvuus Euratomin perustamissopimuksen kanssa – Yhteisön ulkoinen toimivalta – Euratomin perustamissopimuksen 30–39 artikla)	1
2003/C 19/02	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 12 päivänä joulukuuta 2002 asiassa C-470/99 (Vergabekontrollsenat des Landes Wienin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Universale-Bau AG, Bietergemeinschaft: 1) Hinteregger & Söhne Bauges.mBh Salzburg, 2) ÖSTÜ-STETTIN Hoch- und Tiefbau GmbH, vastaan Entsorgungsbetriebe Simmering GmbH (Direktiivi 93/37/ETY – Julkisia rakennusurakoita koskevat sopimukset – Hankintaviranomaisen käsite – Julkisoikeudellinen laitos – Rajoitettu menettely – Tarjoamaan hyväksyttävien ehdokkaiden valintakriteerien painotusta koskevat säännöt – Julkistaminen – Direktiivi 89/665/ETY – Julkisia tavaranhankintoja ja rakennusurakoita koskeviin sopimuksiin liittyvä muutoksenhakumenettely – Muutoksenhakua koskevat määräajat)	1
2003/C 19/03	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 10 päivänä joulukuuta 2002 asiassa C-153/00 (Rechtbank van eerste aanleg te Turnhoutin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Paul der Weduwe (Palvelujen tarjoamisen vapaus – Pankkitoiminta – Jäsenvaltioon sijoittautuneen luottolaitoksen työntekijä, joka hankkii asiakkaita toisessa jäsenvaltiossa – Pankkialaisuutta koskevat kansalliset lainsäädännöt – Kieltäytyminen vastaamasta kysymyksiin ja todistamasta esitutkinnassa)	2

2003/C 19/04	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 12 päivänä joulukuuta 2002 asiassa C-273/00 (Bundespatentgerichtin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Ralf Sieckmann vastaan Deutsches Patent- und Markenamt (Tavaramerkit – Jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentäminen – Direktiivi 89/104/ETY – Direktiivin 2 artikla – Merkit, joista tavaramerkki voi muodostua – Merkit, jotka voidaan esittää graafisesti – Hajumerkit)	3
2003/C 19/05	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 5 päivänä joulukuuta 2002 asiassa C-379/00 (VAT and Duties Tribunal, Londonin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Overland Footwear Ltd vastaan Commissioners of Customs and Excise (Yhteisön tullikoodeksi – Maahan tuotujen tavaroiden tulla-arvo – Tavaroiden hinta ja ostoprovisio – Koko määrästä maksetun tullin palauttaminen)	3
2003/C 19/06	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 12 päivänä joulukuuta 2002 asiassa C-395/00 (Tribunale di Trenton esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Distillerie Fratelli Cipriani SpA vastaan Ministero delle Finanze (Direktiivi 92/12/ETY – 20 artikla – Väliaikaisen valmisteverottomuuden järjestelmän mukaan liikkuvien tuotteiden vienti yhteisön ulkopuolisiin maihin – Tuotteet, joiden ei saateasiakirjan väärentämisen takia voida katsoa saapuneen määräpaikkaan – Rikkomuksen tai sääntöjenvastaisuuden tapahtumapaikka ei ole tiedossa – Sen jäsenvaltion määrittäminen, jossa vero kannetaan)	4
2003/C 19/07	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 28 päivänä marraskuuta 2002 asiassa C-417/00 (Oberverwaltungsgericht des Landes Sachsen-Anhaltin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Agrargenossenschaft Pretzsch eG vastaan Amt für Landwirtschaft und Flurneuordnung Anhalt (Yhteinen maatalouspolitiikka – Asetus N:o 3887/92 – Tiettyjä yhteisön tukijärjestelmiä koskeva yhdenmukainen hallinto- ja valvontajärjestelmä – Soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt – Kesannointituet – Kesannoitua pinta-alaa koskeva ilmoitus – Laiminlyönti ilmoittaa kesannoidun pinta-alan pienentymisestä tukihakemuksen jättämisen jälkeen – Seuraamukset)	4
2003/C 19/08	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 12 päivänä joulukuuta 2002 asiassa C-442/00 (Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La-Manchan esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Ángel Rodríguez Caballero vastaan Fondo de Garantía Salarial (Fogasa) (Sosiaalipolitiikka – Työntekijöiden suoja työnantajan maksukyvyttömyystilanteessa – Direktiivi 80/987/ETY – Soveltamisala – Saatavien käsite – Palkan käsite – ”Salarios de tramitación” – Palkkaturvajärjestelmän takaama maksu – Tuomioistuimen päätöstä edellyttävä maksun suorittaminen)	5
2003/C 19/09	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 12 päivänä joulukuuta 2002 asiassa C-456/00, Ranskan tasavalta vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Kumoamiskanne – Valtiontuki – Yhteinen markkinajärjestely – Viini – Toimenpiteet Charentesin viinitilojen mukauttamiseksi)	5
2003/C 19/10	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 12 päivänä joulukuuta 2002 asiassa C-5/01, Belgian kuningaskunta vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (EHTY – Valtiontuki – Valtiontuesta, jonka Belgia on myöntänyt terästeollisuusyritys Cockerill Sambre SA:lle, 15 päivänä marraskuuta 2000 tehdyn komission päätöksen 2001/198/EHTY kumoaminen)	6

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
2003/C 19/11	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 5 päivänä joulukuuta 2002 asiassa C-174/01, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Luxemburgin suurherttuakunta (jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen – Jätehuolto – Polykloorattujen bifenyyliden ja polykloorattujen terfenyyliden käsittelystä (PCB/PCT) annetun direktiivin 96/59/EY 11 artiklan 1 kohdan ensimmäinen kohta)	6
2003/C 19/12	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 28 päivänä marraskuuta 2002 asiassa C-259/01, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Ranskan tasavalta (jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen – Direktiivi 98/30/EY – Direktiivin määräajassa tapahtuvan täytäntöönpanon laiminlyönti)	7
2003/C 19/13	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 5 päivänä joulukuuta 2002 asiassa C-324/01, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Belgian kuningaskunta (jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen – Luontotyyppien suojeleminen – Luonnonvarainen eläimistö ja kasvisto – Puutteellinen täytäntöönpano)	7
2003/C 19/14	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 10 päivänä joulukuuta 2002 asiassa C-362/01, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Irlanti (jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen – Direktiivin 98/5/EY täytäntöönpanon laiminlyönti – Perusteltu lausunto – Laiminlyönti ottaa huomioon jäsenvaltion vastaus viralliseen huomautukseen – Tutkittavaksi ottamiseen vaikuttava seikka)	8
2003/C 19/15	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 28 päivänä marraskuuta 2002 asiassa C-392/01, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Espanjan kuningaskunta (jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen – Direktiivi 97/55/EY – Vertaileva mainonta – Direktiivin määräajassa tapahtuvan täytäntöönpanon laiminlyönti)	8
2003/C 19/16	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 28 päivänä marraskuuta 2002 asiassa C-414/01, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Espanjan kuningaskunta (jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen – Direktiivin 97/7/EY täytäntöönpanon laiminlyönti)	9
2003/C 19/17	Yhteisöjen tuomioistuimen määräys (neljäs jaosto) 19 päivänä syyskuuta 2002 asiassa C-267/01 (Oberster Gerichtshofin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Jaroslav Nyvlt vastaan Flughafen Wien AG (Työjärjestyksen 104 artiklan 3 kohta – Ei ole vähäisintäkään perusteltua epäilyä siitä, miten kysymykseen on vastattava – Asetuksen N:o 3922/91 3 artikla – Teknisten sääntöjen ja hallinnollisten menettelyjen yhdenmukaistaminen siviili-ilmailun alalla – Joint Aviation Requirementsin (yhteisten siviili-ilmailusääntöjen) 145 koodin 35 kohta)	9
2003/C 19/18	Asia C-367/02: Bundespatentgerichtin 26.6.2002 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Deutsche Telekom AG vastaan DKV Deutsche Krankenversicherung AG	10
2003/C 19/19	Asia C-387/02: Tribunale di Milanon (1. rikosasiainjaosto) 26.10.2002 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö rikosasiassa Silvio Berlusconi vastaan	10

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
2003/C 19/20	Asia C-389/02: Finanzgericht Hamburgin 16.10.2002 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Deutsche See-Bestattungs-Genossenschaft e.G. vastaan Hauptzollamt Kiel	11
2003/C 19/21	Asia C-391/02: Corte di Appello di Leccen, sezione penale, 7.10.2002 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö rikosoikeudenkäynnissä, jossa vastaajana on Sergio Adelchi	11
2003/C 19/22	Asia C-394/02: Euroopan yhteisöjen komission 8.11.2002 Helleenien tasavaltaa vastaan nostama kanne	12
2003/C 19/23	Asia C-401/02: Euroopan yhteisöjen komission 12.11.2002 (telekopio 11.11.2002) Saksan liittotasavaltaa vastaan nostama kanne	13
2003/C 19/24	Asia C-403/02: Tribunale di Milanon, Sezione IV Penale, 29.10.2002 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö rikosoikeudenkäynnissä, jossa vastaajana ovat Marcello Dell'Utri, Romano Luzi ja Romano Comincioli	14
2003/C 19/25	Asia C-407/02: Euroopan yhteisöjen komission 15.11.2002 Helleenien tasavaltaa vastaan nostama kanne	14
2003/C 19/26	Asia C-409/02 P: Jan Pflugradtin 18.11.2002 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (viides jaosto) yhdistetyissä asioissa T-178/00 ja T-341/00, Jan Pflugradt vastaan Euroopan keskuspankki, 22.10.2002 antamasta tuomiosta	15
2003/C 19/27	Asia C-414/02: Verwaltungsgerichtshofin 6.11.2002 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Spedition Ulustrans, Uluslararasi Nakliyat ve. Tic. A.S. Istanbul vastaan Finanzlandesdirektion Oberösterreich	16
2003/C 19/28	Asia C-415/02: Euroopan yhteisöjen komission 19.11.2002 Belgian kuningaskuntaa vastaan nostama kanne	16
2003/C 19/29	Asia C-417/02: Euroopan yhteisöjen komission 19.11.2002 Helleenien tasavaltaa vastaan nostama kanne	16
2003/C 19/30	Asia C-418/02: Bundespatentgerichtin 15.10.2002 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö valitusasiassa PRAKTIKER Bau- und Heimwerkermärkte AG	17

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
2003/C 19/31	Asia C-422/02 P: Europe Chemi-Con (Deutschland) GmbH:n 21.11.2002 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (laajennettu neljäs jaosto) asiassa T-89/00, Europe Chemi-Con (Deutschland) GmbH vastaan Euroopan unionin neuvosto, jota on tukenut Euroopan yhteisöjen komissio, 12.9.2002 antamasta tuomiosta	17
2003/C 19/32	Asia C-423/02: Euroopan yhteisöjen komission 22.11.2002 Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyttä kuningaskuntaa vastaan nostama kanne	18
2003/C 19/33	Asia C-424/02: Euroopan yhteisöjen komission 22.11.2002 Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyttä kuningaskuntaa vastaan nostama kanne	19
2003/C 19/34	Asia C-425/02: Cour administrativen (Grand-Duché de Luxembourg) 21.11.2002 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Johanna Maria Boor, e. Delahaye, vastaan Ministre de la fonction publique et de la Réforme administrative	19
2003/C 19/35	Asia C-427/02 P: Giuseppe di Pietron 25.11.2002 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kolmannen jaoston asiassa T-254/01, Giuseppe di Pietro vastaan Euroopan yhteisöjen tilintarkastustuomioistuin, 27.9.2002 antamasta tuomiosta	20
2003/C 19/36	Asia C-429/02: Cour de cassationin (Ranska), kauppaja- ja talousoikeudellisten asiain osasto, 19.11.2002 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Bacardi-Martini SAS vastaan Télévision française TF1 SA, Groupe Jean-Claude Darmon SA ja Giro Sport SARL	21
2003/C 19/37	Asia C-430/02: Euroopan yhteisöjen komission 28.11.2002 Italian tasavaltaa vastaan nostama kanne	21
2003/C 19/38	Asia C-431/02: Euroopan yhteisöjen komission 29.11.2002 Yhdistynyttä kuningaskuntaa vastaan nostama kanne	22
2003/C 19/39	Asia C-432/02: Ufficio del Giudice di Pace di Lendinarian (RO), Italia, 29.10.2002 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Lucio Trombin vastaan Insight World Education System Limited, väliintulija Valeria Trombin	22
2003/C 19/40	Asia C-433/02: Euroopan yhteisöjen komission 29.11.2002 Belgian kuningaskuntaa vastaan nostama kanne	23
2003/C 19/41	Asia C-436/02: Euroopan yhteisöjen komission 2.12.2002 Irlantia vastaan nostama kanne	24

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
2003/C 19/42	asia C-439/02: Euroopan yhteisöjen komission 4.12.2002 Ranskan tasavaltaa vastaan nostama kanne	24
2003/C 19/43	Asia C-440/02: Euroopan yhteisöjen komission 3.12.2002 Italian tasavaltaa vastaan nostama kanne	25
2003/C 19/44	Asia C-442/02: Conseil d'État'n 6.11.2002 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Société Caixa Bank France vastaan Ministère de l'économie, des finances et de l'industrie	25
2003/C 19/45	Asian C-254/01 poistaminen rekisteristä	26
2003/C 19/46	Asian C-280/01 poistaminen rekisteristä	26
2003/C 19/47	Asian C-227/02 poistaminen rekisteristä	26
2003/C 19/48	Asian C-268/02 poistaminen rekisteristä	26
ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN		
2003/C 19/49	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 21 päivänä marraskuuta 2002 asiassa T-88/98, Kundan Industries Ltd ja Tata International Ltd vastaan Euroopan unionin neuvosto (Polkumyynti – Ruostumattomasta teräksestä valmistetut kiinnikkeet – Vientihinnan määrittäminen – Hinnan epäluotettavuus – Normaaliarvon määrittäminen – Puolustautumisoikeudet)	27
2003/C 19/50	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 7 päivänä marraskuuta 2002 yhdistetyissä asioissa T-141/99, T-142/99, T-150/99 ja T-151/99, Vela Srl ja Tecnagrind SL vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Maatalous – EMOTR – Rahoitustuen peruuttaminen – Asetuksen N:o 4253/88 23 ja 24 artikla – Oikeusvarmuuden periaate ja luottamuksensuojan periaate – Suhteellisuusperiaate)	27
2003/C 19/51	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 23 päivänä lokakuuta 2002 yhdistetyissä asioissa T-269/99, T-271/99 ja T-272/99, Territorio Histórico de Guipúzcoa – Diputación Foral de Guipúzcoa ym. vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Valtiontuet – Päätös aloittaa EY 88 artiklan 2 kohdassa määrätty menettely – Kumoamiskanne – Tutkittavaksi ottaminen – Verotuksellinen toimenpide – Valikoivuus – Perusteltu luottamus – Harkintavallan väärinkäyttö)	28
2003/C 19/52	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 23 päivänä lokakuuta 2002 yhdistetyissä asioissa T-346/99, T-347/99 ja T-348/99, Territorio Histórico de Álava – Diputación Foral de Álava ym. vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Valtiontuet – Päätös aloittaa EY 88 artiklan 2 kohdassa määrätty menettely – Kumoamiskanne – Tutkittavaksi ottaminen – Verotuksellinen toimenpide – Valikoivuus – Perusteltu luottamus – Harkintavallan väärinkäyttö)	28

2003/C 19/53	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 26 päivänä marraskuuta 2002 yhdistetyissä asioissa T-74/00, T-76/00, T-83/00–T-85/00, T-132/00, T-137/00 ja T-141/00, Artegodan GmbH ym. vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Ihmisille tarkoitetut lääkkeet – Yhteisön välimiesmenettelyt – Markkinoille saattamista koskevien lupien peruuttaminen – Toimivalta – Peruuttamisen edellytykset – Ruokahalua hillitsevät lääkkeet: amfepramoni, klobentsoreksi, fenproporeksi, norpseudofedriini, fentermiini – Direktiivit 65/65/ETY ja 75/319/ETY)	29
2003/C 19/54	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 22 päivänä lokakuuta 2002 yhdistetyissä asioissa T-178/00 ja T-341/00, Jan Pflugradt vastaan Euroopan keskuspankki (Euroopan keskuspankin henkilöstö – Työsopimuksen muuttaminen – Arviointikertomus)	29
2003/C 19/55	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 20 päivänä marraskuuta 2002 asiassa T-251/00, Lagardère SCA ja Canal+ SA vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Kilpailu – Asetus (ETY) N:o 4064/89 – Sellaisen päätöksen muuttaminen, jolla todetaan yrityskeskittymä yhteismarkkinoille soveltuvaksi – Yrityskeskittymän toteuttamiseen välittömästi liittyvät ja sen toteuttamiseksi välttämättömät rajoitukset (liitännäisrajoitukset) – Kumoamiskanne – Tutkittavaksi ottaminen – Kannekelpoiset toimet – Oikeussuojaintressi – Oikeusvarmuus – Perusteltu luottamus – Perustelut) ..	30
2003/C 19/56	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 23 päivänä lokakuuta 2002 asiassa T-388/00, Institut für Lernsysteme GmbH vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (Yhteisön tavaramerkki – Väitemenettely – Aikaisempi kuviomerkki, johon sisältyy lyhenne ILS – Sanamerkin ELS rekisteröintiä yhteisön tavaramerkkinä koskeva hakemus – Aikaisemman tavaramerkin käytöstä esitettävä näyttö – Asetuksen N:o 40/94 43 artiklan 2 ja 3 kohta ja asetuksen N:o 2868/95 22 sääntö – Suhteellinen hylkäysperuste – Sekaannusvaara – Asetuksen N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohta – Perustelut)	30
2003/C 19/57	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 23 päivänä lokakuuta 2002 asiassa T-6/01, Matratzen Concord GmbH vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (Yhteisön tavaramerkki – Väite – Suhteelliset hylkäysperusteet – Kahden tavaramerkin samankaltaisuus – Sekaannusvaara – Asetuksen N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohta – Sanan ”Matratzen” sisältävän kuviomerkityyppisen yhteisön tavaramerkin hakeminen – Aikaisempi sanamerkki MATRATZEN)	31
2003/C 19/58	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 20 päivänä marraskuuta 2002 yhdistetyissä asioissa T-79/01 ja T-86/01, Robert Bosch GmbH vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (Yhteisön tavaramerkki – Sanamerkit Kit Pro ja Kit Super Pro – Ehdottomat hylkäysperusteet – Asetuksen (EY) N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan b alakohta)	31
2003/C 19/59	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 26 päivänä marraskuuta 2002 asiassa T-103/01, Michael Cwik vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Henkilöstö – Komission hallintorakenteiden uudelleenjärjestely – Asemapaikan siirto – Perustelut – Yksikön etu – Harkintavallan väärinkäyttö – Huolenpitovelvollisuus) ..	32

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
2003/C 19/60	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 23 päivänä lokakuuta 2002 asiassa T-104/01, Claudia Oberhauser vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (Yhteisön tavaramerkki – Väitemenettely – Aikaisempi kuviomerkki, joka sisältää sanat ”miss fifties” – Rekisteröinnin hakeminen yhteisön sanamerkille Fifties – Suhteellinen hylkäysperuste – Sekaannusvaara – Asetuksen N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohta)	32
2003/C 19/61	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 7 päivänä marraskuuta 2002 asiassa T-199/01, G vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Henkilöstö – Sosiaaliturva – Sairauskulujen korvaamisen epääminen – Hoito, joka ei ole funktionaalinen)	32
2003/C 19/62	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 5 päivänä marraskuuta 2002 asiassa T-205/01, André Ronsse vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Henkilöstö – Palkkaus – Kotitalouslisä – Perusteettoman edun palautus)	33
2003/C 19/63	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 12 päivänä marraskuuta 2002 asiassa T-271/01, José Manuel López Cejudo vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Henkilöstö – Palkkaus – Lapsen huoltajalle huollettavana olevasta lapsesta maksettava lisä ja koulutuslisä – Lisien epääminen toiselta vanhemmalta verovähennyistä ja maastamuuttokorvausta määritettäessä – Viivästyskorot)	33
2003/C 19/64	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 25 päivänä lokakuuta 2002 asiassa T-5/02, Tetra Laval BV vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Kilpailu – Asetus N:o 4064/89 – Päätös, jossa todetaan yrityskeskittymä yhteismarkkinoille soveltumattomaksi – Puolustautumisoikeudet – Horisontaalinen ja vertikaalinen vaikutus – Yrityskeskittymän ennakoitavissa olevat vaikutukset – Vipuvaikutus – Mahdollinen kilpailu – Yleinen vahvistumisvaikutus)	34
2003/C 19/65	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 25 päivänä lokakuuta 2002 asiassa T-80/02, Tetra Laval BV vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Kilpailu – Asetus N:o 4064/89 – Päätös, jolla yritykset on määrätty erotettavaksi toisistaan – Asetuksen N:o 4064/89 8 artiklan 4 kohta – Yrityskeskittymän yhteismarkkinoille soveltumattomaksi toteavan päätöksen lainvastaisuus – Seurauksena erottamispäätöksen lainvastaisuus)	34
2003/C 19/66	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys 7 päivänä lokakuuta 2002 asiassa T-24/01, Claire Staelen vastaan Euroopan unionin neuvosto ja Euroopan parlamentti (Henkilöstö – Avoin kilpailu – Nimittävän viranomaisen toimivallan siirtäminen – Tutkimatta jättäminen)	35
2003/C 19/67	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys 21 päivänä lokakuuta 2002 asiassa T-97/01, Christos Gogos vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Lausunnon antamisen raukeaminen)	35

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (<i>jatkuu</i>)	Sivu
2003/C 19/68	Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin määräys 17 päivänä lokakuuta 2002 asiassa T-215/02 R, Santiago Gómez-Reino vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Välitoimimenettely – Henkilöstö – Tutkittavaksi ottaminen – Virkamiehelle vastainen toimi)	35
2003/C 19/69	Asia T-325/02: Michel Soubiesin 14.10.2002 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	36
2003/C 19/70	Asia T-333/02: Gestoras Pro Amnistia -nimisen yhdistyksen, Juan Mari Olano Olanon ja Zulen Zelrain Errastin 31.10.2002 Euroopan unionin neuvostoa vastaan nostama kanne	36
2003/C 19/71	Asia T-340/02: B.V. Bureau Wijsmuller Scheepvaart- Transport en Zeesleepvaart Maatschappij'n 13.11.2002 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	37
2003/C 19/72	Asia T-342/02: Metro-Goldwin-Mayer Lion Corporationin 8.11.2002 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa vastaan nostama kanne	37
2003/C 19/73	Asia T-343/02: Roland Schintgenin 15.11.2002 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	38
2003/C 19/74	Asia T-345/02: European Dynamicsin 21.11.2002 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	39
2003/C 19/75	Asia T-346/02: Cableuropa, S.A:n, Región de Murcia de Cable, S.A:n, Valencia de Cable, S.A:n, Mediterránea Sur Sistemas de Cable, S.A:n ja Mediterránea Norte Sistemas de Cable, S.A:n 22.11.2002 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	40
2003/C 19/76	Asia T-347/02: Aunacable, S.A. Unipersonalin, Retecal Sociedad Operadora de Telecomunicaciones de Castilla y León, S.A:n, Euskatel, S.A:n, Telecable de Avilés, S.A. Unipersonalin, Telecable de Oviedo, S.A. Unipersonalin, Telecable de Gijón, S.A. Unipersonalin, R Cable y Telecomunicaciones Galicia, S.A:n ja Tenaria S.A:n 22.11.2002 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	40
2003/C 19/77	Asia T-349/02: Société Séphoran 22.11.2002 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan nostama kanne	41
2003/C 19/78	Asia T-350/02: Ikegami Electronics (Europe) GmbH:n 26.11.2002 Euroopan unionin neuvostoa vastaan nostama kanne	41
2003/C 19/79	Asia T-352/02: Creative Technology Limitedin 25.11.2002 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa vastaan nostama kanne	42

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (<i>jatkuu</i>)	Sivu
2003/C 19/80	Asia T-359/02: Chum Limitedin 3.12.2002 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa vastaan nostama kanne	43
2003/C 19/81	Yhdistettyjen asioiden T-160/01 ja T-264/01 poistaminen rekisteristä	44
2003/C 19/82	Asian T-294/01 poistaminen rekisteristä	44
2003/C 19/83	Asian T-331/01 poistaminen rekisteristä	44
2003/C 19/84	Asian T-172/02 poistaminen rekisteristä	44
2003/C 19/85	Asian T-199/02 poistaminen rekisteristä	44

II *Valmistavat säädökset*

.....

III *Tiedotteita*

2003/C 19/86	Tuomioistuimen viimeisin julkaisu <i>Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä</i> EYVL C 7, 11.1.2003	45
--------------	---	----

Oikaisuja

2003/C 19/87	Oikaisu Euroopan yhteisöjen virallisen lehden tiedonantoon asiassa T-258/02 (<i>Euroopan yhteisöjen virallinen lehti</i> C 274, 9. marraskuuta 2002)	46
--------------	---	----

I

(Tiedonantoja)

TUOMIOISTUIN

TUOMIOISTUIN

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

10 päivänä joulukuuta 2002

asiassa C-29/99, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Euroopan unionin neuvosto ⁽¹⁾**(Kansainväliset sopimukset – Ydinturvallisuutta koskeva yleissopimus – Päätös yleissopimukseen liittymisestä – Yhteensoveltuvuus Euratomin perustamissopimuksen kanssa – Yhteisön ulkoinen toimivalta – Euratomin perustamissopimuksen 30–39 artikla)**

(2003/C 19/01)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-29/99, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinnään T. F. Cusack ja L. Ström) vastaan Euroopan unionin neuvosto (asiamiehinnään S. Marquardt, F. Anton ja A. P. Fee-ney), jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta osittain kumoamaan 7.12.1998 tehdyn neuvoston päätöksen, jolla on hyväksytty Euroopan atomienergiayhteisön liittymisen ydinturvallisuutta koskevaan yleissopimukseen, yhteisöjen tuomioistuin, toimien kokoonpanossa: presidentti G. C. Rodríguez Iglesias, jaostojen puheenjohtajat J.-P. Puissochet, R. Schintgen, C. W. A. Timmermans sekä tuomarit C. Gulmann, D. A. O. Edward, A. La Pergola, P. Jann, V. Skouris, F. Macken, N. Colneric (esittelevä tuomari), S. von Bahr ja J. N. Cunha Rodrigues, julkisasiamies: F. G. Jacobs, kirjaaja: osastopäällikkö D. Louterman-Hubeau, on antanut 10.12.2002 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Sen ilmoituksen kolmas kohta, jonka Euroopan atomienergiayhteisö on antanut ydinturvallisuutta koskevan yleissopimuksen 30 artiklan 4 kappaleen iii kohdan mukaisesti ja joka on liitetty 7.12.1998 tehtyyn neuvoston päätökseen, jolla on hyväksytty Euroopan atomienergiayhteisön liittymisen ydintur-

vallisuutta koskevaan yleissopimukseen, kumotaan siltä osin kuin siinä ei mainita tuon yleissopimuksen 7 ja 14 artiklaa, 16 artiklan 1 ja 3 kappaletta sekä 17–19 artiklaa.

- 2) Kanne hylätään muilta osin.
- 3) Euroopan yhteisöjen komissio ja Euroopan unionin neuvosto vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EYVL C 100, 10.4.1999.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kuudes jaosto)

12 päivänä joulukuuta 2002

asiassa C-470/99 (Vergabekontrollsenat des Landes Wienin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Universale-Bau AG, Bietergemeinschaft: 1) Hinteregger & Söhne Bauges.mBH Salzburg, 2) ÖSTÜ-STETTIN Hoch- und Tiefbau GmbH, vastaan Entsorgungsbetriebe Simmering GmbH ⁽¹⁾

(Direktiivi 93/37/ETY – Julkisia rakennusurakoita koskevat sopimukset – Hankintaviranomaisen käsite – Julkisoikeudellinen laitos – Rajoitettu menettely – Tarjoamaan hyväksyttävien ehdokkaiden valintakriteerien painotusta koskevat säännöt – Julkistaminen – Direktiivi 89/665/ETY – Julkisia tavaranhankintoja ja rakennusurakoita koskeviin sopimuksiin liittyvä muutoksenhakumenettely – Muutoksenhakua koskevat määräajat)

(2003/C 19/02)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-470/99, jonka Vergabekontrollsenat des Landes Wien (Itävalta) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen

tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa *Universale-Bau AG, Bietergemeinschaft*: 1) *Hinteregger & Söhne Bauges.mBH Salzburg*, 2) *ÖSTÜ-STETTIN Hoch- und Tiefbau GmbH*, ja *Entsorgungsbetriebe Simmering GmbH*, ennakkoratkaisun julkisia rakennusurakoita koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 14 päivänä kesäkuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/37/ETY (EYVL L 199, s. 54) 1 artiklan a, b ja c kohdan sekä julkisia tavaranhankintoja ja rakennusurakoita koskeviin sopimuksiin liittyvien muutoksenhakumenettelyjen soveltamista koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 21 päivänä joulukuuta 1989 annetun neuvoston direktiivin 89/665/ETY (EYVL L 395, s. 33), sellaisena kuin se on muutettuna julkisia palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 18 päivänä kesäkuuta 1992 annetulla neuvoston direktiivillä 92/50/ETY (EYVL L 209, s. 1), tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J.-P. Puissochet sekä tuomarit R. Schintgen, C. Gulmann, V. Skouris (esittelevä tuomari) ja F. Macken, julkisasiamies: S. Alber, kirjaaja: johtava hallintovirkamies H. A. Rühl, on antanut 12.12.2002 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Yksikkö, jota ei ole nimenomaisesti perustettu tyydyttämään yleisen edun mukaisia muita kuin teollisia tai kaupallisia tarpeita mutta joka sittemmin on ottanut vastuulleen tällaisten tarpeiden tyydyttämisen, minkä se on tuosta hetkestä lähtien myös tosiasiallisesti tehnyt, täyttää julkisia rakennusurakoita koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 14 päivänä kesäkuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/37/ETY 1 artiklan b alakohdan toisen alakohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa asetetun edellytyksen sille, että sitä voidaan pitää tässä säännöksessä tarkoitettuna julkisoikeudellisena laitoksena, edellyttäen, että sen voidaan objektiivisesti todeta ottaneen vastuulleen näiden tarpeiden tyydyttämisen.
- 2) Julkisia tavaranhankintoja ja rakennusurakoita koskeviin sopimuksiin liittyvien muutoksenhakumenettelyjen soveltamista koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 21 päivänä joulukuuta 1989 annetun neuvoston direktiivin 89/665/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna julkisia palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 18 päivänä kesäkuuta 1992 annetulla neuvoston direktiivillä 92/50/ETY, kanssa ei ole ristiriidassa sellainen kansallinen lainsäädäntö, jonka mukaan preklusion uhalla hankintaviranomaisen päätökseen on haettava muutosta tietystä määräajassa ja muutoksenhaun tueksi esitettävät väitteet hankintamenettelyn säännösten vastaisuuksista on esitettävä samassa määräajassa, jonka noudattamatta jättäminen merkitsee sitä, ettei tätä päätöstä enää voida riitauttaa eikä väitettä säännösten vastaisuudesta esittää, edellyttäen, että kyseinen määräaika on kohtuullinen.
- 3) Direktiiviä 93/37/ETY on tulkittava siten, että jos hankintaviranomainen on rajoitetussa menettelyssä etukäteen vahvistanut niiden valintakriteerien painotusta koskevat säännöt, joita se käyttää valitessaan ehdokkaat, joita pyydetään esittämään tarjous, sen on ilmoitettava ne sopimusta koskevassa ilmoituksessa tai tarjouspyyntöön liittyvissä asiakirjoissa.

(¹) EYVL C 63, 4.3.2000.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

10 päivänä joulukuuta 2002

asiassa C-153/00 (*Rechtbank van eerste aanleg te Turnhoutin esittämä ennakkoratkaisupyyntö*), Paul der Weduwe (¹)

(Palvelujen tarjoamisen vapaus – Pankkitoiminta – Jäsenvaltion sijoittautuneen luottolaitoksen työntekijä, joka hankkii asiakkaita toisessa jäsenvaltiossa – Pankkisalaisuutta koskevat kansalliset lainsäädännöt – Kieltäytyminen vastaamasta kysymyksiin ja todistamasta esitutkinnassa)

(2003/C 19/03)

(Oikeudenkäyntikieli: hollanti)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-153/00, jonka *Onderzoeksrechter in de Rechtbank van eerste aanleg te Turnhout* (Belgia) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa rikosoikeudenkäynnissä, jossa vastaajana on Paul der Weduwe, ennakkoratkaisun EY 49 artiklan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin, toimien kokoonpanossa: kolmannen ja kuudennen jaoston puheenjohtaja J.-P. Puissochet, joka hoitaa presidentin tehtäviä, jaostojen puheenjohtajat M. Wathelet, R. Schintgen ja C. W. A. Timmermans sekä tuomarit C. Gulmann, D. A. O. Edward, A. La Pergola (esittelevä tuomari), P. Jann, V. Skouris, F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr ja J. N. Cunha Rodrigues, julkisasiamies: P. Léger, kirjaaja: johtava hallintovirkamies H. A. Rühl, on antanut 10.12.2002 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

Onderzoeksrechter in de Rechtbank van eerste aanleg te Turnhoutin (Belgia) 13.4.2000 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö jätetään tutkimatta.

(¹) EYVL C 192, 8.7.2000.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

12 päivänä joulukuuta 2002

asiassa C-273/00 (Bundespatentgerichtin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Ralf Sieckmann vastaan Deutsches Patent- und Markenamt ⁽¹⁾

(Tavaramerkit – Jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentäminen – Direktiivi 89/104/ETY – Direktiivin 2 artikla – Merkit, joista tavaramerkki voi muodostua – Merkit, jotka voidaan esittää graafisesti – Hajumerkit)

(2003/C 19/04)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-273/00, jonka Bundespatentgericht (Saksa) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Ralf Sieckmann ja Deutsches Patent- und Markenamt, ennakkoratkaisun jäsenvaltioiden tavaramerkkilainsäädännön lähentämisestä 21 päivänä joulukuuta 1988 annetun ensimmäisen neuvoston direktiivin 89/104/ETY (EYVL 1989 L 40, s. 1) 2 artiklan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin, toimien kokoonpanossa: presidentti G. C. Rodríguez Iglesias, jaostojen puheenjohtajat M. Wathelet, R. Schintgen ja C. W. A. Timmermans sekä tuomarit C. Gulmann, D. A. O. Edward, A. La Pergola, V. Skouris, F. Macken (esittelevä tuomari), N. Colneric ja J. N. Cunha Rodrigues, julkisasiamies: D. Ruíz-Jarabo Colomer, kirjaaja: osastopäällikkö D. Louterman-Hubeau, on antanut 12.12.2002 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Jäsenvaltioiden tavaramerkkilainsäädännön lähentämisestä 21 päivänä joulukuuta 1988 annetun ensimmäisen neuvoston direktiivin 89/104/ETY 2 artiklaa on tulkittava niin, että merkki, jota sellaisenaan ei voida näköaistein havaita, voi muodostaa tavaramerkin sillä edellytyksellä, että se voidaan esittää graafisesti erityisesti kuvioiden, viivojen tai kirjoitusmerkkien avulla niin, että esitys on selvä, täsmällinen, itsessään täydellinen, helposti saatavissa, ymmärrettävä, kestävä ja objektiivinen.
- 2) Hajumerkkien osalta graafisen esitettävyyden vaatimuksia ei voida täyttää kemiallisella kaavalla, sanallisesti laaditulla kuvauksella, hajunäytteen tallettamisella tai näiden keinojen yhdistelmällä.

⁽¹⁾ EYVL C 259, 9.9.2000.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kuudes jaosto)

5 päivänä joulukuuta 2002

asiassa C-379/00 (VAT and Duties Tribunal, Londonin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Overland Footwear Ltd vastaan Commissioners of Customs and Excise ⁽¹⁾

(Yhteisön tullikoodeksi – Maahan tuotujen tavaroiden tullausarvo – Tavaroiden hinta ja ostoprovisio – Koko määrästä maksetun tullin palauttaminen)

(2003/C 19/05)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-379/00, jonka VAT and Duties Tribunal, London (Yhdistynyt kuningaskunta) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Overland Footwear Ltd ja Commissioners of Customs and Excise ennakkoratkaisun yhteisön tullikoodeksista 12 päivänä lokakuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 (EYVL L 302, s. 1) 29, 32, 33, 78 ja 236 artiklan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J.-P. Puissochet sekä tuomarit R. Schintgen, C. Gulmann (esittelevä tuomari), F. Macken ja J. N. Cunha Rodrigues, julkisasiamies: J. Mischo, kirjaaja: johtava hallintovirkamies L. Hewlett, on antanut 5.12.2002 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Yhteisön tullikoodeksista 12 päivänä lokakuuta 1992 annetun asetuksen (ETY) N:o 2913/92 29, 32 ja 33 artiklaa on tulkittava siten, että ostoprovisiota, joka sisältyy ilmoitettuun tullausarvoon ja jota ei tuonti-ilmoituksessa ole erotettu tavaroiden myyntihinnasta, on pidettävä saman asetuksen 29 artiklassa tarkoitetun kauppa-arvon osana ja näin ollen tullinalaisena.
- 2) Tilanteessa, jossa tulliviranomaiset ovat suostuneet oikeisemaan tuonti-ilmoitusta ja tehneet asetuksen N:o 2913/92 78 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun "tilanteen korjaamiseksi tarvittavan" päätöksen ottaen huomioon sen, että ilmoitukset olivat epätäydellisiä tavaranhaltijan tahattoman virheen takia, näillä viranomaisilla ei ole lupaa perua tätä päätöstä.

⁽¹⁾ EYVL C 355, 9.12.2000.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

12 päivänä joulukuuta 2002

asiassa C-395/00 (Tribunale di Trenton esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Distillerie Fratelli Cipriani SpA vastaan Ministero delle Finanze ⁽¹⁾

(Direktiivi 92/12/ETY – 20 artikla – Väliaikaisen valmisteverottomuuden järjestelmän mukaan liikkuvien tuotteiden vienti yhteisön ulkopuolisiin maihin – Tuotteet, joiden ei saateasiakirjan väärentämisen takia voida katsoa saapuneen määräpaikkaan – Rikkomuksen tai sääntöjenvastaisuuden tapahtumapaikka ei ole tiedossa – Sen jäsenvaltion määrittäminen, jossa vero kannetaan)

(2003/C 19/06)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-395/00, jonka Tribunale di Trento (Italia) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Distillerie Fratelli Cipriani SpA ja Ministero delle Finanze ennakkoratkaisun valmisteveron alaisia tuotteita koskevasta yleisestä järjestelmästä sekä näiden tuotteiden hallussapidosta, liikkumisesta ja valvonnasta 25 päivänä helmikuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/12/ETY (EYVL L 76, s. 1) 20 artiklan 2 ja 3 kohdan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin, toimien kokoonpanossa: kuudennen jaoston puheenjohtaja J.-P. Puissechet, joka hoitaa presidentin tehtäviä, jaoston puheenjohtajat M. Wathelet, R. Schintgen ja C. W. A. Timmermans sekä tuomarit C. Gulmann, D. A. O. Edward, A. La Pergola, P. Jann, V. Skouris, F. Macken (esittelevä tuomari) ja N. Colneric, julkisasiamies: J. Mischo, kirjaaja: johtava hallintovirkamies H. A. Rühl, on antanut 12.12.2002 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

Valmisteveron alaisia tuotteita koskevasta yleisestä järjestelmästä sekä näiden tuotteiden hallussapidosta, liikkumisesta ja valvonnasta 25 päivänä helmikuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/12/ETY 20 artiklan 3 kohta on pätemätön siltä osin kuin sen mukaan siinä säädettyyn neljän kuukauden määräaikaan, jossa voidaan osoittaa lähetyksen tapahtuneen sääntöjen mukaisesti taikka rikkomuksen tai sääntöjenvastaisuuden tosiasiallisesti tapahtuneen tiettyssä paikassa, voidaan vedota sellaista toimijaa vastaan, joka on antanut vakuuden valmisteverojen maksamisesta mutta joka ei ajoissa ole voinut tietää, että väliaikaisen valmisteverottomuuden järjestelmän soveltamista ei ole lopetettu.

(1) EYVL C 372, 23.12.2000.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kuudes jaosto)

28 päivänä marraskuuta 2002

asiassa C-417/00 (Oberverwaltungsgericht des Landes Sachsen-Anhaltin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Agrargenossenschaft Pretzsch eG vastaan Amt für Landwirtschaft und Flurneuordnung Anhalt ⁽¹⁾

(Yhteinen maatalouspolitiikka – Asetus N:o 3887/92 – Tiettyjä yhteisön tukijärjestelmiä koskeva yhdenmety hallinto- ja valvontajärjestelmä – Soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt – Kesannointituet – Kesannoitua pinta-alaa koskeva ilmoitus – Laiminlyönti ilmoittaa kesannoidun pinta-alan pienentymisestä tukihakemuksen jättämisen jälkeen – Seuraamukset)

(2003/C 19/07)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-417/00, jonka Oberverwaltungsgericht des Landes Sachsen-Anhalt (Saksa) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Agrargenossenschaft Pretzsch eG ja Amt für Landwirtschaft und Flurneuordnung Anhalt, ennakkoratkaisun tiettyjä yhteisön tukijärjestelmiä koskevan yhdenmety hallinto- ja valvontajärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 23 päivänä joulukuuta 1992 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 3887/92 (EYVL L 391, s. 36), sellaisena kuin se on muutettuna 3.2.1995 annetulla komission asetuksella N:o 229/95 (EYVL L 27, s. 3) ja 6.7.1995 annetulla komission asetuksella N:o 1648/95 (EYVL L 156, s. 27), 9 artiklan 2 kohdan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: R. Schintgen, toisen jaoston puheenjohtaja, joka hoitaa kuudennen jaoston puheenjohtajan tehtäviä, sekä tuomarit C. Gulmann, V. Skouris, F. Macken (esittelevä tuomari) ja N. Colneric, julkisasiamies: P. Léger, kirjaaja: R. Grass, on antanut 28.11.2002 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

Tiettyjä yhteisön tukijärjestelmiä koskevan yhdenmety hallinto- ja valvontajärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 23 päivänä joulukuuta 1992 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 3887/92, sellaisena kuin se on muutettuna 3.2.1995 annetulla komission asetuksella N:o 229/95 ja 6.7.1995 annetulla komission asetuksella N:o 1648/95, 9 artiklan 2 kohtaa on tulkittava niin, että kyseisen säännöksen mukaisia seuraamuksia ei sovelleta ainoastaan tapauksissa, joissa viljelijän ilmoitus on hakemuksen jättöhetkellä virheellinen tai väärä, vaan myös silloin, kun viljelijä on jättänyt ilmoittamatta toimivaltaiselle viranomaiselle tällaisten tukien myöntämisedellytyksiin vaikuttavista muutoksista.

(1) EYVL C 45, 10.2.2001.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kuudes jaosto)

12 päivänä joulukuuta 2002

asiassa C-442/00 (Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La-Manchan esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Ángel Rodríguez Caballero vastaan Fondo de Garantía Salarial (Fogasa) ⁽¹⁾

(Sosiaalipolitiikka – Työntekijöiden suoja työnantajan maksukyvyttömyystilanteessa – Direktiivi 80/987/ETY – Soveltamisala – Saatavien käsite – Palkan käsite – ”Salarios de tramitación” – Palkkaturvajärjestelmän takaama maksu – Tuomioistuimen päätöstä edellyttävä maksun suorittaminen)

(2003/C 19/08)

(Oikeudenkäyntikieli: espanja)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-442/00, jonka Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La-Mancha (Espanja) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Ángel Rodríguez Caballero ja Fondo de Garantía Salarial (Fogasa) ennakkoratkaisun työntekijöiden suojaan työnantajan maksukyvyttömyystilanteessa koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 20 päivänä lokakuuta 1980 annetun neuvoston direktiivin 80/987/ETY (EYVL L 283, s. 23) 1 artiklan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J.-P. Puissochet sekä tuomarit C. Gulmann, V. Skouris, F. Macken ja N. Colneric (esittelevä tuomari), julkisasiamies: L. A. Geelhoed, kirjaaja: R. Grass, on antanut 12.12.2002 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) ”Salarios de tramitación” -saatavia on pidettävä työntekijöiden työsuhteista tai työsuhteista johtuvina palkkasaatavina työntekijöiden suojaan työnantajan maksukyvyttömyystilanteessa koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 20 päivänä lokakuuta 1980 annetun neuvoston direktiivin 80/987/ETY 1 artiklan 1 kohdassa ja 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulla tavalla, riippumatta siitä, minkä menettelyn nojalla ne on vahvistettu, jos tällaiset tuomioistuimen päätöksellä vahvistetut saatavat synnyttävät palkkaturvajärjestelmän vastuun kyseisen kansallisen lainsäädännön mukaan ja jos sovintomenettelyssä vahvistettujen samanlaisten saatavien erilaista kohtelua ei voida objektiivisesti perustella.
- 2) Kansallisen tuomioistuimen on jätettävä soveltamatta kansallista säännöstä, jossa jätetään yhdenvertaisen kohtelun periaatteen vastaisesti direktiivin 80/987/ETY 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun palkan käsitteen ulkopuolelle ”salarios de tramitación” -saatavia vastaavat saatavat, joista on sovittu tuomioistuimen toteuttamassa ja vahvistamassa sovintomenettelyssä; sen

on sovellettava tämän syrjinnän vuoksi epäedullisessa asemassa olevan ryhmän jäseniin järjestelmää, joka on voimassa niiden työntekijöiden osalta, joiden samankaltaiset saatavat kuuluvat kyseisen direktiivin soveltamisalaan palkan käsitteen kansallisen määritelmän mukaisesti.

⁽¹⁾ EYVL C 28, 27.1.2001.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kuudes jaosto)

12 päivänä joulukuuta 2002

asiassa C-456/00, Ranskan tasavalta vastaan Euroopan yhteisöjen komissio ⁽¹⁾

(Kumoamiskanne – Valtiontuki – Yhteinen markkinajärjestely – Viini – Toimenpiteet Charentesin viinitilojen mukauttamiseksi)

(2003/C 19/09)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-456/00, Ranskan tasavalta (asiamiehinään G. de Bergues ja L. Bernheim) vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään A. Alves Vieira ja D. Triantafyllou), jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta kumoamaan valtioneustusta, jonka Ranska on toteuttanut viinialalla, 20 päivänä syyskuuta 2000 tehdyn komission päätöksen 2001/52/EY (EYVL 2001, L 17, s. 30), yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: toisen jaoston puheenjohtaja R. Schintgen, joka hoitaa kuudennen jaoston puheenjohtajan tehtäviä, sekä tuomarit V. Skouris, F. Macken, N. Colneric ja J. N. Cunha Rodrigues (esittelevä tuomari), julkisasiamies: A. Tizzano, kirjaaja: R. Grass, on antanut 12.12.2002 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Ranskan tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EYVL C 45, 10.2.2001.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto)

12 päivänä joulukuuta 2002

asiassa C-5/01, Belgian kuningaskunta vastaan Euroopan yhteisöjen komissio ⁽¹⁾

(EHTY – Valtiontuki – Valtiontuesta, jonka Belgia on myöntänyt terästeollisuusyritys Cockerill Sambre SA:lle, 15 päivänä marraskuuta 2000 tehdyn komission päätöksen 2001/198/EHTY kumoaminen)

(2003/C 19/10)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-5/01, Belgian kuningaskunta (asiamiehenään A. Snoecx, avustajinaan avocat L. Levi, avocat G. Vandersanden ja avocat J.-M. de Backer) vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään G. Rozet), jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta kumoamaan valtioneuvoston päätöksen 2001/198/EHTY (EYVL 2001, L 71, s. 23), yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. Wathelet sekä tuomarit C. W. A. Timmermans, D. A. O. Edward (esittelevä tuomari), P. Jann ja S. von Bahr, julkisasiamies: C. Stix-Hackl, kirjaaja: johtava hallintovirkamies H. A. Rühl, on antanut 12.12.2002 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Belgian kuningaskunta vastaa omista oikeudenkäyntikulustaan, ja se veloitetaan korvaamaan komission oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EYVL C 61, 24.2.2001.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto)

5 päivänä joulukuuta 2002

asiassa C-174/01, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Luxemburgin suurherttuakunta ⁽¹⁾

(Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen – Jätehuolto – Polykloorattujen bifenyyliden ja polykloorattujen terfenyyliden käsittelystä (PCB/PCT) annetun direktiivin 96/59/EY 11 artiklan 1 kohdan ensimmäinen kohta)

(2003/C 19/11)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-174/01, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään H. Støvlbaek ja J. Adda) vastaan Luxemburgin suurherttuakunta (asiamiehenään J. Falz), jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Luxemburgin suurherttuakunta ei ole noudattanut polykloorattujen bifenyyliden ja polykloorattujen terfenyyliden käsittelystä (PCB/PCT) 16 päivänä syyskuuta 1996 annetun neuvoston direktiivin 96/59/EY (EYVL L 243, s. 31) mukaisia velvoitteita, koska se ei ole toimittanut komissiolle inventoitujen laitteiden ja niiden sisältämien polykloorattujen bifenyyliden puhdistamista ja/tai käsittelyä koskevaa suunnitelmaa kyseisen direktiivin 11 artiklan vaatimusten mukaisesti, yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: D. A. O. Edward, joka hoitaa viidennen jaoston puheenjohtajan tehtäviä, sekä tuomarit A. La Pergola (esittelevä tuomari), P. Jann, S. von Bahr ja A. Rosas, julkisasiamies: D. Ruiz-Jarabo Colomer, kirjaaja: R. Grass, on antanut 5.12.2002 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Luxemburgin suurherttuakunta ei ole noudattanut polykloorattujen bifenyyliden ja polykloorattujen terfenyyliden käsittelystä (PCB/PCT) 16 päivänä syyskuuta 1996 annetun neuvoston direktiivin 96/59/EY (EYVL L 243, s. 31) mukaisia velvoitteita, koska se ei ole toimittanut komissiolle inventoitujen laitteiden ja niiden sisältämien polykloorattujen bifenyyliden puhdistamista ja/tai käsittelyä koskevaa suunnitelmaa kyseisen direktiivin 11 artiklan vaatimusten mukaisesti.
- 2) Luxemburgin suurherttuakunta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EYVL C 173, 16.6.2001.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kuudes jaosto)

28 päivänä marraskuuta 2002

asiassa C-259/01, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan
Ranskan tasavalta⁽¹⁾*(Jäsenyysselvöitteiden noudattamatta jättäminen – Direktiivi 98/30/EY – Direktiivin määräajassa tapahtuvan täytäntöpanon laiminlyönti)*

(2003/C 19/12)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-259/01, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään R. Tricot) vastaan Ranskan tasavalta (asiamiehenään G. de Bergues ja A. Bréville-Viéville), jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Ranskan tasavalta ei ole noudattanut maakaasun sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä 22 päivänä kesäkuuta 1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/30/EY (EYVL L 204, s. 1) ja erityisesti sen 29 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai ainakaan ilmoittanut niistä komissiolle, yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: kuudennen jaoston puheenjohtajan tehtäviä hoitava toisen jaoston puheenjohtaja R. Schintgen (esittelevä tuomari) sekä tuomarit C. Gulmann, V. Skouris, F. Macken ja N. Colneric, julkisasiamies: C. Stix-Hackl, kirjaaja: R. Grass, on antanut 28.11.2002 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Ranskan tasavalta ei ole noudattanut maakaasun sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä 22 päivänä kesäkuuta 1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/30/EY 29 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.
- 2) Ranskan tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EYVL C 227, 11.8.2001.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kuudes jaosto)

5 päivänä joulukuuta 2002

asiassa C-324/01, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan
Belgian kuningaskunta⁽¹⁾*(Jäsenyysselvöitteiden noudattamatta jättäminen – Luontotyypin suojelu – Luonnonvarainen eläimistö ja kasvisto – Puutteellinen täytäntöpano)*

(2003/C 19/13)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-324/01, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään R. B. Wainwright ja J. Adda) vastaan Belgian kuningaskunta (asiamiehenään C. Pochet), jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Belgian kuningaskunta ei ole noudattanut luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21 päivänä toukokuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY (EYVL L 206, s. 7) sekä EY:n perustamissopimuksen 249 artiklan kolmannen kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole toteuttanut tämän direktiivin 1 artiklan, 4 artiklan 5 kohdan, 5 artiklan 4 kohdan, 6, 7, 12–15 artiklan, 16 artiklan 1 kohdan, 22 artiklan b ja c kohdan ja 23 artiklan 2 kohdan, yhdessä sen liitteen II, IV, V ja VI kanssa, täydellisen ja asianmukaisen täytäntöpanon edellyttämiä toimenpiteitä, yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J.-P. Puissochet sekä tuomarit C. Gulmann (esittelevä tuomari), F. Macken, N. Colneric ja J. N. Cunha Rodrigues, julkisasiamies: P. Léger, kirjaaja: R. Grass, on antanut 5.12.2002 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Belgian kuningaskunta ei ole noudattanut luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21 päivänä toukokuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut tämän direktiivin 1 artiklan, 4 artiklan 5 kohdan, 5 artiklan 4 kohdan, 6, 7, 12–15 artiklan, 16 artiklan 1 kohdan, 22 artiklan b ja c kohdan ja 23 artiklan 2 kohdan, yhdessä sen liitteen II, IV, V ja VI kanssa, täydellisen ja asianmukaisen täytäntöpanon edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.
- 2) Belgian kuningaskunta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EYVL C 289, 13.10.2001.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

10 päivänä joulukuuta 2002

asiassa C-362/01, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Irlanti ⁽¹⁾

(Jäsenyysselvoitteiden noudattamatta jättäminen – Direktiivin 98/5/EY täytäntöönpanon laiminlyönti – Perusteltu lausunto – Laiminlyönti ottaa huomioon jäsenvaltion vastaus viralliseen huomautukseen – Tutkittavaksi ottamiseen vaikuttava seikka)

(2003/C 19/14)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-362/01, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään K. Banks) vastaan Irlanti (asiamiehenään D. J. O'Hagan, avustajanaan D. McGuinness, SC, ja D. R. Phelan, BL), jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Irlanti ei ole noudattanut asianajajan ammatin pysyvän harjoittamisen helpottamisesta muussa kuin siinä jäsenvaltiossa, jossa ammatillinen pätevyys on hankittu, 16 päivänä helmikuuta 1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/5/EY (EYVL L 77, s. 36) mukaisia veloitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai koska se ei ole ilmoittanut näistä toimenpiteistä komissiolle, yhteisöjen tuomioistuin (), toimien kokoonpanossa: presidentti G. C. Rodríguez Iglesias, jaostojen puheenjohtajat J. -P. Puissochet (esittelevä tuomari), M. Wathelet ja C. W. A. Timmermans sekä tuomarit D. A. O. Edward, A. La Pergola, P. Jann, F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr ja J. N. Cunha Rodrigues, julkisasiamies: D. Ruiz-Jarabo Colomer, kirjaaja: R. Grass, on antanut 10.12.2002 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Irlanti ei ole noudattanut asianajajan ammatin pysyvän harjoittamisen helpottamisesta muussa kuin siinä jäsenvaltiossa, jossa ammatillinen pätevyys on hankittu, 16 päivänä helmikuuta 1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/5/EY mukaisia veloitteitaan, koska se ei ole säädetyssä määräajassa antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.
- 2) Irlanti veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EYVL C 317, 10.11.2001.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kolmas jaosto)

28 päivänä marraskuuta 2002

asiassa C-392/01, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Espanjan kuningaskunta ⁽¹⁾

(Jäsenyysselvoitteiden noudattamatta jättäminen – Direktiivi 97/55/EY – Vertaileva mainonta – Direktiivin määräajassa tapahtuvan täytäntöönpanon laiminlyönti)

(2003/C 19/15)

(Oikeudenkäyntikieli: espanja)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-392/01, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään I. Martínez del Peral) vastaan Espanjan kuningaskunta (asiamiehenään L. Fraguas Gadea), jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että koska Espanjan kuningaskunta ei ole antanut harhaanjohtavaa mainontaa koskevan direktiivin 84/450/ETY muuttamisesta sisällyttämällä siihen vertaileva mainonta 6 päivänä lokakuuta 1997 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/55/EY (EYVL L 290, s. 18) noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai ainakaan ilmoittanut niistä komissiolle, se ei ole noudattanut kyseisen direktiivin mukaisia veloitteitaan, yhteisöjen tuomioistuin (kolmas jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J.-P. Puissochet, sekä tuomarit C. Gulmann ja J. N. Cunha Rodrigues (esittelevä tuomari), julkisasiamies: C. Stix-Hackl, kirjaaja: R. Grass, on antanut 28.11.2002 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Koska Espanjan kuningaskunta ei ole määräajassa antanut harhaanjohtavaa mainontaa koskevan direktiivin 84/450/ETY muuttamisesta sisällyttämällä siihen vertaileva mainonta 6 päivänä lokakuuta 1997 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/55/EY noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä, se ei ole noudattanut kyseisen direktiivin mukaisia veloitteitaan.
- 2) Espanjan kuningaskunta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EYVL C 331, 24.11.2001.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(toinen jaosto)

28 päivänä marraskuuta 2002

asiassa C-414/01, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Espanjan kuningaskunta ⁽¹⁾*(Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen – Direktiivin 97/7/EY täytäntöönpanon laiminlyönti)*

(2003/C 19/16)

(Oikeudenkäyntikieli: espanja)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-414/01, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään I. Martínez del Peral) vastaan Espanjan kuningaskunta (asiamiehenään S. Ortiz Vaamonde), jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Espanjan kuningaskunta ei ole noudattanut kuluttajansuojasta etäsopimuksissa 20 päivänä toukokuuta 1997 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/7/EY 15 artiklan 1 kohdan (EYVL L 144, s. 19) mukaisia velvoitteita, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai ainakaan ilmoittanut niistä komissiolle, yhteisöjen tuomioistuin (toinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja R. Schintgen sekä tuomarit V. Skouris ja N. Colneric (esittelevä tuomari), julkisasiamies: C. Stix-Hackl, kirjaaja: R. Grass, on antanut 28.11.2002 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Espanjan kuningaskunta ei ole noudattanut kuluttajansuojasta etäsopimuksissa 20 päivänä toukokuuta 1997 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/7/EY 15 artiklan 1 kohdan mukaisia velvoitteita, koska se ei ole antanut säädetyssä määräajassa kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.
- 2) Espanjan kuningaskunta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EYVL C 348, 8.12.2001.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS

(neljäs jaosto)

19 päivänä syyskuuta 2002

asiassa C-267/01 (Oberster Gerichtshofin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Jaroslav Nyvlt vastaan Flughafen Wien AG ⁽¹⁾*(Työjärjestyksen 104 artiklan 3 kohta – Ei ole vähäisintäkään perusteltua epäilystä siitä, miten kysymykseen on vastattava – Asetuksen N:o 3922/91 3 artikla – Teknisten sääntöjen ja hallinnollisten menettelyjen yhdenmukaistaminen siviili-ilmailun alalla – Joint Aviation Requirementsin (yhteisten siviili-ilmailusääntöjen) 145 koodin 35 kohta)*

(2003/C 19/17)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-267/01, jonka Oberster Gerichtshof (Itävalta) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Jaroslav Nyvlt vastaan Flughafen Wien AG ennakkoratkaisun Joint Aviation Requirementsin (yhteisten siviili-ilmailusääntöjen) 145 -koodin 35 kohdan, jota sovelletaan yhteisössä teknisten sääntöjen ja hallinnollisten menettelyjen yhdenmukaistamisesta ilmailun alalla 16 päivänä joulukuuta 1991 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3922/91 (EYVL L 373, s. 4) 3 artiklan johdosta, sellaisena kuin tämä asetus on muutettuna 13.11.1996 annetulla asetuksella N:o 2176/96 (EYVL L 291, s. 15), tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (neljäs jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja S. von Bahr sekä tuomarit D. A. O. Edward ja A. La Pergola (esittelevä tuomari), julkisasiamies: A. Tizzano, kirjaaja: R. Grass, on antanut 19.9.2002 määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

- 1) Kun työnantaja on asettanut sellaisen työntekijänsä, joka on oikeutettu antamaan ilmailua koskevan hyväksynnän, valtuutetun huoltolaitoksen käyttöön, Joint Aviation Requirementsin (yhteisten siviili-ilmailusääntöjen) 145 -koodin 35 kohdasta johtuvat velvoitteet, joita sovelletaan yhteisössä teknisten sääntöjen ja hallinnollisten menettelyjen yhdenmukaistamisesta ilmailun alalla 16 päivänä joulukuuta 1991 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3922/91 3 artiklan johdosta, sellaisena kuin tämä asetus on muutettuna 13.11.1996 annetulla asetuksella N:o 2176/96, sitovat kyseistä valtuutettua laitosta.
- 2) Joint Aviation Requirementsin (yhteisten siviili-ilmailusääntöjen) 145 -koodin 35 kohdan kanssa ei ole ristiriidassa, tämän kuitenkin vaikuttamatta kyseisistä säännöistä valtuutetulle huoltolaitokselle johtuviin velvoitteisiin, se, että työntekijällä, joka ei ole valtuutettu huoltolaitos, voi tarvittaessa olla yksityiskohtaisempien kansallisten säännösten nojalla velvollisuus

antaa pyydettyä entiselle työnantekijälleen työsuhteen aikana todetun pätevyyden ja työkokemuksen osoittavat asiakirjat.

(¹) EYVL C 303, 27.10.2001.

Bundespatentgerichtin 26.6.2002 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Deutsche Telekom AG vastaan DKV Deutsche Krankenversicherung AG

(Asia C-367/02)

(2003/C 19/18)

Bundespatentgericht on pyytänyt 26.6.2002 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 14.10.2002, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Deutsche Telekom AG vastaan DKV Deutsche Krankenversicherung AG seuraavaan kysymykseen:

Käsittääkö tavaramerkkidirektiiviin (¹) 4 artiklan 1 kohdan b alakohdan viimeisessä lauseessa käytetty ilmaisu joka sisältää vaaran tavaramerkin ja aikaisemman tavaramerkin välisestä miellelyhtymästä myös sen tilanteen, jossa aikaisempi tavaramerkki samaistetaan uudempaan tavaramerkkiin, joka on muodostettu yhdistämällä laajalti tunnettu yrityksen tunnusmerkki tai uudemman tavaramerkin haltijalle kuuluvan tavaramerkkiperheen osatekijä aikaisempaan yhdestä sanasta muodostuvaan tavaramerkkiin, joka ei ole yrityksen tunnusmerkki eikä myöskään tavaramerkkiperheen osatekijä ja joka on keskimääräisen erottamiskykyinen?

(¹) Jäsenvaltioiden tavaramerkkilainsäädännön lähentämisestä 21 päivänä joulukuuta 1988 annettu ensimmäinen neuvoston direktiivi 89/104/ETY (EYVL L 40, 11.2.1989, s. 1).

Tribunale di Milanon (1. rikosasiainjaosto) 26.10.2002 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö rikosasiassa Silvio Berlusconi vastaan

(Asia C-387/02)

(2003/C 19/19)

Tribunale di Milano (1. rikosasiainjaosto) on pyytänyt 26.10.2002 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 31.10.2002, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua rikosasiassa Silvio Berlusconi vastaan seuraaviin kysymyksiin:

söjen tuomioistuimeen 31.10.2002, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua rikosasiassa Silvio Berlusconi vastaan seuraaviin kysymyksiin:

- 1) Voidaanko katsoa, että direktiivin 68/151/ETY (¹) 6 artikla, jonka tarkoituksena on yhteensovittaa ja yhdenmukaistaa jäsenvaltioissa perustamissopimuksen 58 artiklan toisessa kohdassa tarkoitettujen yhtiöiden osalta vaadittuja takeita osakkaiden ja kolmansien etujen suojaamiseksi, ei koske pelkästään tapauksia, joissa tilinpäätös, tase ja tuloslaskelma jätetään julkistamatta, vaan myös tapauksia, joissa kyseiset asiakirjat on julkistettu, mutta ne sisältävät virheellisiä tietoja, kun otetaan huomioon, että tällaisessa tapauksessa osakkaiden ja kolmansien eduille aiheutuu selvästi enemmän vahinkoa? Voidaanko tämän osalta myös katsoa, että direktiivin tarkoituksena on vahvistaa yhteisön tasoinen vähimmäisuoja ja jättää jäsenvaltioiden tehtäväksi toteuttaa suojatoimet virheellisten tilinpäätösten tai yhtiötietojen julkaisemisen varalta?
- 2) Koskevatko tehokkuutta, oikeasuhtaisuutta ja varoittavuutta koskevat edellytykset, jotka jäsenvaltioiden on neuvoston direktiivin 68/151/ETY nojalla täytettävä, jotta seuraamusten voidaan katsoa olevan "asianmukaisia", seuraamuksen luonnetta tai tyyppiä abstraktisti tarkasteltuna, vaiko sen konkreettista sovellettavuutta, ottaen huomioon niiden säännösten rakenteelliset piirteet, joissa siitä on säädetty?
- 3) Onko yhtiömuodoltaan tietynlaisten yhtiöiden tilinpäätöksistä perustamissopimuksen 54 artiklan 3 kohdan g alakohdan nojalla 25 päivänä kesäkuuta 1978 annetussa neuvoston direktiivissä 78/660/ETY (²), konsolidoiduista tilinpäätöksistä perustamissopimuksen 54 artiklan 3 kohdan g alakohdan nojalla 13 päivänä kesäkuuta 1983 annetun seitsemännen neuvoston direktiivin 83/349/ETY (³) ja tilinpäätöksistä annetun direktiivin 78/660/ETY ja konsolidoiduista tilinpäätöksistä annetun direktiivin 83/349/ETY muuttamisesta niiden soveltamisalan osalta 8 päivänä marraskuuta 1990 annetussa neuvoston direktiivissä 90/605/ETY (⁴) vahvistettujen periaatteiden – joihin tilinpäätösten ja toimintakertomusten laatimista ja sisältöä koskevien kansallisten säännösten on perustuttava erityisesti pääomayhtiöiden osalta – vastaista, että jäsenvaltiot vahvistavat vähimmäisrajoja, joiden jäädessä täyttymättä virheellisiä tilinpäätösten tai vuosikertomusten esittäminen osakeyhtiöiden, kommandiittiyhtiöiden ja rajavastuuyhtiöiden osalta ei ole rangaitavaa?

(¹) EYVL L 65, 14.3.1968, s. 8.

(²) EYVL L 222, 14.8.1978, s. 11.

(³) EYVL L 193, 18.7.1983, s. 1.

(⁴) EYVL L 317, 16.11.1990, s. 60.

Finanzgericht Hamburgin 16.10.2002 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Deutsche See-Bestattungs-Genossenschaft e.G. vastaan Hauptzollamt Kiel

(Asia C-389/02)

(2003/C 19/20)

Finanzgericht Hamburg on pyytänyt 16.10.2002 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 5.11.2002, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Deutsche See-Bestattungs-Genossenschaft e.G. vastaan Hauptzollamt Kiel seuraavaan kysymykseen:

Onko kivennäisöljyjen valmisteverojen rakenteiden yhdenmukaistamisesta 19 päivänä lokakuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/81/ETY⁽¹⁾ 8 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettuna vesiliikenteenä pidettävä yhteisön aluevesillä tapahtuvaa liikennöintiä aluksilla, joita käytetään muihin kuin yksityisiin ei-ammattimaisiin tarkoituksiin?

⁽¹⁾ EYVL L 316, 31.10.1992, s. 12.

Corte di Appello di Leccen, sezione penale, 7.10.2002 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö rikosoikeudenkäynnissä, jossa vastaajana on Sergio Adelchi

(Asia C-391/02)

(2003/C 19/21)

Corte di Appello di Lecce, sezione penale, on pyytänyt 7.10.2002 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 8.11.2002, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua rikosoikeudenkäynnissä, jossa vastaajana on Sergio Adelchi, seuraaviin kysymyksiin:

1. Kun otetaan huomioon kaikkien jäsenvaltioiden velvollisuus säätää ”asianmukaiset seuraamukset” ensimmäisessä ja neljännessä direktiivissä (68/151/ETY⁽¹⁾ ja 78/660/ETY⁽²⁾) säädetyille rikkomisille, onko kyseisiä direktiivejä ja erityisesti Euroopan yhteisöjen perustamissopimuksen 44 artiklan 2 kohdan g alakohtaa, ensimmäisen direktiivin 68/151/ETY 2 artiklan 1 kohdan f alakohtaa ja 6 artiklaa sekä neljännen direktiivin 2 artiklan 2–4 kohtaa (sellaisena kuin tämä direktiivi on täydennettynä direktiiveillä 83/349/ETY⁽³⁾ ja 90/605/ETY⁽⁴⁾) tulkittava siten, että näiden säännösten vastainen on sellainen jäsenvaltion laki, jolla muutetaan aikaisemmin voimassa olleita yhtiöoikeudellisia rangaistussäännöksiä niiltä osin, kuin

niissä säädettiin yhtiöitä koskevasta julkistamisperiaatteesta ja oikeiden tietojen antamisperiaatteesta ja jolla otetaan käyttöön sellainen seuraamusjärjestelmä, joka ei konkreettisesti ole tämän suojan edellytyksenä olevien tosiasiallisuutta, suhteellisuutta ja ennaltaehkäisevyyttä koskevien arviointiperusteiden mukainen?

2. Onko kyseisiä direktiivejä ja erityisesti Euroopan yhteisöjen perustamissopimuksen 44 artiklan 2 kohdan g alakohtaa, ensimmäisen direktiivin 68/151/ETY 2 artiklan 1 kohdan f alakohtaa ja 6 artiklaa sekä neljännen direktiivin 2 artiklan 2–4 kohtaa (sellaisena kuin tämä direktiivi on täydennettynä direktiiveillä 83/349/ETY ja 90/605/ETY) tulkittava siten, että näiden säännösten vastainen on sellainen jäsenvaltion laki, jolla suljetaan pois syytteen nostamismahdollisuus tilanteessa, jossa tietyillä yhtiöoikeudellisilla toimenpiteillä (mm. taseella ja tuloslaskelmalla) loukataan julkistamisperiaatetta ja oikeiden tietojen antamisperiaatetta, edellyttäen, että väärin tasetietojen tai muiden väärin tietojen antamisella taikka tietojen antamattajättämisellä aiheutetaan sellainen tilikauden tuloksen muutos tai sellainen yhtiön nettovarallisuuden muutos, joka ei ylitä tiettyä prosenttimääräistä kynnystä?

3. Onko kyseisiä direktiivejä ja erityisesti Euroopan yhteisöjen perustamissopimuksen 44 artiklan 2 kohdan g alakohtaa, ensimmäisen direktiivin 68/151/ETY 2 artiklan 1 kohdan f alakohtaa ja 6 artiklaa sekä neljännen direktiivin 2 artiklan 2–4 kohtaa (sellaisena kuin tämä direktiivi on täydennettynä direktiiveillä 83/349/ETY ja 90/605/ETY) tulkittava siten, että näiden säännösten vastainen on sellainen jäsenvaltion laki, jonka mukaan rangaistavia eivät ole sellaiset menettelyt, joissa jätetään noudattamatta yhtiöitä koskeva julkistamisvelvollisuus ja oikeiden tietojen antamisvelvollisuus, jos tietojen antaminen, vaikka niillä pyrittäisiinkin osakkaiden tai yleisön harhauttamiseen perusteettoman edun saamiseksi, on seurausta arvioinneista, jotka erikseen tarkasteltuina poikkeavat todellisuudesta enintään tietyn kynnyksarvon määrällä?

4. Tällaisista prosenttirajoista tai kynnyksistä riippumatta, onko kyseisiä direktiivejä ja erityisesti Euroopan yhteisöjen perustamissopimuksen 44 artiklan 2 kohdan g alakohtaa, ensimmäisen direktiivin 68/151/ETY 2 artiklan 1 kohdan f alakohtaa ja 6 artiklaa sekä neljännen direktiivin 2 artiklan 2–4 kohtaa (sellaisena kuin tämä direktiivi on täydennettynä direktiiveillä 83/349/ETY ja 90/605/ETY) tulkittava siten, että näiden säännösten vastainen on sellainen jäsenvaltion laki, jonka mukaan rangaistavia eivät ole sellaiset menettelyt, joissa jätetään noudattamatta yhtiöitä koskeva julkistamisvelvollisuus ja oikeiden tietojen antamisvelvollisuus, jos väärillä tiedoilla tai vilpillisillä laiminlyönneillä ja myös tiedoilla, jotka eivät anna oikeaa kuvaa yhtiön varallisuusasemasta, rahoitusasemasta ja se taloudellisesta tuloksesta, ei ”tuntuvasti muuteta” konsernin varallisuusasemaa tai taloudellista asemaa (kansallisen lainsäätäjän olisi vielä määriteltävä ”tuntuvan muutoksen” käsite)?

5. Onko kyseisiä direktiivejä ja erityisesti Euroopan yhteisöjen perustamissopimuksen 44 artiklan 2 kohdan g alakohtaa, ensimmäisen direktiivin 68/151/ETY 2 artiklan 1 kohdan f alakohtaa ja 6 artiklaa sekä neljännen direktiiviin 2 artiklan 2–4 kohtaa (sellaisena kuin tämä direktiivi on täydennettynä direktiiveillä 83/349/ETY ja 90/605/ETY) tulkittava siten, että näiden säännösten vastainen on sellainen jäsenvaltion laki, jonka mukaan tilanteessa, jossa ”sekä osakkaiden että ulkopuolisten intressien” suojaksi säädettyä yhtiöitä koskevaa julkistamisvelvollisuutta ja oikeiden tietojen antamisvelvollisuutta on jätetty noudattamatta, ainoastaan osakkailla ja velkojilla on oikeus vaatia rangaistusta, ja tehdään näin mahdolliseksi ulkopuolisten tosiasiallinen suojele?
6. Onko kyseisiä direktiivejä ja erityisesti Euroopan yhteisöjen perustamissopimuksen 44 artiklan 2 kohdan g alakohtaa, ensimmäisen direktiivin 68/151/ETY 2 artiklan 1 kohdan f alakohtaa ja 6 artiklaa sekä neljännen direktiiviin 2 artiklan 2–4 kohtaa (sellaisena kuin tämä direktiivi on täydennettynä direktiiveillä 83/349/ETY ja 90/605/ETY) tulkittava siten, että näiden säännösten vastainen on sellainen jäsenvaltion laki, jossa sellaista tilannetta varten, jossa ”sekä osakkaiden että ulkopuolisten intressien” suojaksi säädettyä yhtiöitä koskevaa julkistamisvelvollisuutta ja oikeiden tietojen antamisvelvollisuutta on jätetty noudattamatta, on annettu syytteenosto-oikeuden ja seuraamusjärjestelmän osalta toisistaan huomattavasti poikkeavia säännöksiä ja jonka mukaan asianomistajalla on syytteenosto-oikeus ainoastaan niistä rikkomuksista, joilla on aiheutettu vahinkoa osakkailla ja velkojille, ja säädetään näistä rikkomuksista kovemmat tosiasialliset rangaistukset?

- (1) Niiden takeiden yhteensovittamisesta samanveroisiksi, joita jäsenvaltioissa vaaditaan perustamissopimuksen 58 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuilta yhtiöiltä niiden jäsenten sekä ulkopuolisten etujen suojaamiseksi 9 päivänä maaliskuuta 1968 annettu ensimmäinen neuvoston direktiivi 68/151/ETY (EYVL L 65, 14.3.1968, s. 8).
- (2) Perustamissopimuksen 54 artiklan 3 kohdan g alakohdan nojalla, yhtiömuodoltaan tietyntyyppisten yhtiöiden tilinpäätöksistä 25 päivänä kesäkuuta 1978 annettu neljäs neuvoston direktiivi 78/660/ETY (EYVL L 222, 14.8.1978, s. 11).
- (3) Perustamissopimuksen 54 artiklan 3 kohdan g alakohdan nojalla, konsolidoiduista tilinpäätöksistä 13 päivänä kesäkuuta 1983 annettu seitsemäs neuvoston direktiivi 83/349/ETY (EYVL L 193, 18.7.1983, s. 1).
- (4) Tilinpäätöksistä annetun direktiivin 78/660/ETY ja konsolidoiduista tilinpäätöksistä annetun direktiivin 83/349/ETY muuttamisesta niiden soveltamisalan osalta 8 päivänä marraskuuta 1990 annettu neuvoston direktiivi 90/605/ETY (EYVL L 317, 16.11.1990, s. 6).

Euroopan yhteisöjen komission 8.11.2002 Helleenien tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-394/02)

(2003/C 19/22)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 8.11.2002 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Helleenien tasavaltaa

vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat sen oikeudellisen yksikön virkamiehet Michel Nolin ja Mina Konstantinidi ja prosessi-osoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- a) toteaa, että Helleenien tasavalta ei ole noudattanut vesi- ja energiahuollon, liikenteen ja teletoiminnan alan hankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 14 päivänä kesäkuuta 1993 annettua neuvoston direktiivin 93/38/ETY⁽¹⁾ eikä varsinkaan sen 20 artiklan ja sitä seuraavien artiklojen mukaisia velvoitteita, koska Dimosia Epicheirisi Ilektrismou (DEI) on antanut Megalopolisin sähkövoimalaitoksen (AIS) hihnakuljetinjärjestelmän rakentamista koskevan toimeksianton neuvottelumenettelyssä julkaisematta etukäteen hankintailmoitusta,
- b) velvoittaa Helleenien tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin 93/38/ETY säännöksissä säädetään vesi- ja energiahuollon, liikenteen ja teletoiminnan alan hankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyistä ja sitä sovelletaan sopimukseen, joiden arvioitu arvo on 5 000 000 euroa tai sitä enemmän.

Komission mukaan nyt kyseessä oleva sopimus kuuluu sen arvon ja lajin takia kyseisen direktiivin soveltamisalaan. Niinpä hankintayksikön (DEI) olisi pitänyt noudattaa direktiivin 20 artiklan 1 kohdassa säädettyä menettelyä ja julkaista tarjouskilpailuilmoitus direktiivin 21 artiklan mukaisesti. Siitä huolimatta sopimuksesta ei järjestetty tarjouskilpailua vaan sen tekemisestä sovittiin neuvottelumenettelyssä.

Komissio esittää, että nyt esillä olevassa tapauksessa ei ole kyse direktiivin 20 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettusta tilanteesta (teknisistä tai taiteellisista syistä sopimuksen toteuttaminen voidaan antaa vain tietyn urakoitsijan tehtäväksi) eikä direktiivin 20 artiklan 2 kohdan d alakohdassa tarkoitettusta tilanteesta (sopimuksen tekeminen on ehdottoman välttämätöntä hankintayksiköille ennalta arvaamattomista syistä).

⁽¹⁾ EYVL L 199, 9.8.1993, s. 84.

Euroopan yhteisöjen komission 12.11.2002 (telekopio 11.11.2002) Saksan liittotasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-401/02)

(2003/C 19/23)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 12.11.2002 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Saksan liittotasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehenä on C. Schmidt, prosessiosoitte Luxemburgissa.

Euroopan yhteisöjen komissio vaatii yhteisöjen tuomioistuimen

- 1) toteavan, ettei Saksan liittotasavalta ole noudattanut direktiivin 97/33/EY muuttamisesta numeron siirrettävyyden ja operaattorin ennaltavalinnan osalta 24 päivänä syyskuuta 1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/61/EY⁽¹⁾ 12 artiklan 7 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole toteuttanut direktiivin noudattamisen edellyttämiä toimenpiteitä tai ei ole ilmoittanut näistä toimenpiteistä komissiolle, ja
- 2) velvoittavan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet ja oikeudellinen arviointi

Komissio väittää, että – huolimatta operaattorin ennaltavalinnan tosiasialliselle toteuttamiselle asetetun määräajan kulumisesta 1.1.2000 – tuolloin Saksassa ei yhdelläkään ”markkina-voimaltaan merkittäviksi organisaatioiksi” ilmoitetuista operaattoreista ollut tarjolla operaattorin ennaltavalintaa paikallispuheluille. Tämän oikeuttamiseksi esitettyjä perusteita se pitää paikkansapitämättöminä:

- Kysymys siitä, onko mahdollisuus operaattorin ennaltavalintaan olemassa paikallispuhelujen osalta, määräytyy direktiivin sanamuodon perusteella. Perustelukappaleisiin voidaan vedota tulkinnan apuna, mikäli sanamuoto sallii lisätulkinnan. Direktiivin 12 artiklan 7 kohdan sanamuoto on kuitenkin paikallispuheluja koskevan operaattorin ennaltavalinnan soveltamisalan osalta yksiselitteinen. Tämän lisäksi viidennessä perustelukappaleessa, johon Saksan hallitus viittaa, ei mainita Vihreää kirjaa Euroopan

telepalvelujen numerointipolitiikasta direktiivissä asetettujen velvoitteiden määrittämisen viiteasiakirjana, vaan ainoastaan valmisteluasiakirjana. Kolmanneksi viittaus Vihreän kirjan hakemistoon on vanhentunut, ja sitä on tarkasteltava sen historiallista taustaa ja erityisesti myöhempiä kehitystä vasten. Operaattorin ennaltavalinnan alkaminen riippuu erityisesti asianomaisilla markkinoilla saavutetusta vapauttamisasteesta. Päätöslauselmassa, joka annettiin 17.7.1997 Vihreästä kirjasta Euroopan telepalvelujen numerointipolitiikasta⁽²⁾, Euroopan parlamentti vaati komissiota voimassa olevan direktiivin 97/33/EY muutoksen yhteydessä tekemään asianmukaisen kilpailun mahdollistamiseksi esityksiä operaattorin ennaltavalinnan käyttöönottamiseksi sellaisten kiinteän paikallisverkkoon pääsyn tarjoajien osalta, joilla on merkittävä asema markkinoilla. Kuten neuvosto tämän jälkeen vahvisti 22.9.1997 antamassaan päätöslauselmassa Euroopan yhteisön telepalveluja koskevan numerointipolitiikan edelleen kehittämistä⁽³⁾, operaattorin ennaltavalinnan asteittaisen käyttöönottamisen seurauksena edellytetään ainakin markkinavoimaltaan huomattavilta, kiinteitä paikallisia julkisia puhelinpalveluita tarjoavilta operaattoreilta ”kilpailu[a] – kaikilla markkinoiden osilla”. Paikallispuhelumarkkinoiden vapauttamispäätöksen jälkeen (so. pääsääntöisesti 1.1.1998 lukien) operaattorin ennaltavalinnan oleminen käytettävissä edellyttää paikallistasolta kilpailua tällä markkinasegmentillä.

Tämän mukaisesti komissio vahvisti 12 artiklan 7 kohdan sovellettavuuden ennaltavalintaan paikallistasolla nimenomaisella viittauksella mm. operaattorin ennaltavalintaan paikallispuheluissa direktiivin 12 artiklan 7 kohdan mukaisena velvoitteena, mikä tapahtui perustelukappaleissa 2 ja 3 siinä 22.12.1999 tehdyssä komission päätöksessä, joka koski Yhdistyneen kuningaskunnan pyynnöstä saada lykkäystä direktiivillä 98/61/EY muutetun direktiivin 97/33/EY 20 artiklan 2 kohdan nojalla operaattorin ennaltavalintaa koskevan velvoitteen täyttämiseen.

- Velvoitteiden lykkääminen voi tapahtua vain direktiivin 20 artiklan 2 kohdan mukaisessa menettelyssä. Saksa ei kuulu maihin, joille on annettu pitempi siirtymäaika direktiivin 12 artiklan 7 kohdan täytäntöönpanoa varten. Komissio on lisäksi sitä mieltä, että viimeistään 1.1.2000 lähtien ei enää voinut syntyä perusteltua luottamusta paikallisverkkoinvestointien taloudellisten edellytysten ylläpitoon.

⁽¹⁾ EYVL L 268, 3.10.1998, s. 37.

⁽²⁾ EYVL C 286, 22.9.1997, s. 232.

⁽³⁾ EYVL C 303, 4.10.1997, s. 1.

Tribunale di Milanon, Sezione IV Penale, 29.10.2002 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö rikosoikeudenkäynnissä, jossa vastaajana ovat Marcello Dell'Utri, Romano Luzi ja Romano Comincioli

(Asia C-403/02)

(2003/C 19/24)

Tribunale di Milano, Sezione IV Penale, on pyytänyt 29.10.2002 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 12.11.2002, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua rikosoikeudenkäynnissä, jossa vastaajana ovat Marcello Dell'Utri, Romano Luzi ja Romano Comincioli, seuraaviin kysymyksiin:

- Onko ensimmäisen direktiivin 68/151/ETY⁽¹⁾ 6 artiklaa tulkittava siten, että siinä asetetaan jäsenvaltioille velvollisuus säätää asianmukaisia rangaistuksia paitsi kaupallisten yhtiöiden taseen ja tuloslaskelman julkistamisen puuttumisen vuoksi, myös taseen ja tuloslaskelman, muiden osakkaille tai velkojille tarkoitettujen yhtiötä koskevien tietojen tai minkä tahansa yhtiön taloudellista tilannetta tai omaisuuden tai rahoituksen tilannetta koskevien sellaisten tietojen väärentämisen vuoksi, joita yhtiön on itse julkistettava itsestään tai konsernista, johon se kuuluu?
- Onko rangaistuksen ”asianmukaisen luonteen” käsite määriteltävä jäsenvaltion (rikosoikeudellisen ja menettelyä koskevan) lainsäädännön puitteissa, toisin sanoen siten, että sillä tarkoitetaan ”tehokasta, tosiasiallista ja vaikutuksiltaan ehkäisevää” rangaistusta?
- Ovatko siviililain uudet 2621 ja 2622 §, sellaisena kuin ne on muutettuna Italian valtion 11.4.2002 antamalla asetuksella nro 61 ja kun niitä tulkitaan yhdessä, tällaisia? Voidaanko tällaiseksi määritellä säännös (edellä mainittu siviililain 2621 §), jossa säädetään sellaisesta taseen ja tuloslaskelman väärentämisestä, josta ei aiheudu omaisuutta koskevaa vahinkoa tai joista aiheutuu vahinkoa, mutta kanteen puuttumisen vuoksi ei pidetä siviililain 2622 §:n nojalla sellaisena, josta voidaan nostaa syyte, vuoden ja kuuden kuukauden mittainen vankeusrangaistus? Onko yritysmarkkinoiden ”avoimuuteen” liittyvän yleisen edun suojaamisen vuoksi, ja sen vuoksi, että tämä

yleinen etu voi olla yhteisön laajuinen, asianmukaista säätää niiden rikosten tutkittavaksi ottamisen edellytykseksi, joista on säädetty siviililain 2622 §:ssä (jotka on tehty arvopaperipörssissä noteeraamattomien yhtiöiden puitteissa), että yksi asianosainen on nostanut kanteen (toisin sanoen osakkaiden tai velkojien kanne)?

⁽¹⁾ Niiden takeiden yhteensovittamisesta samanveroisiksi, joita jäsenvaltioissa vaaditaan perustamissopimuksen 58 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuilta yhtiöiltä niiden jäsenten sekä ulkopuolisten etujen suojaamiseksi 9 päivänä maaliskuuta 1968 annettu ensimmäinen neuvoston direktiivi 68/151/ETY (EYVL L 65, 14.3.1968, s. 8).

Euroopan yhteisöjen komission 15.11.2002 Helleenien tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-407/02)

(2003/C 19/25)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Helleenien tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat sen oikeudellisen yksikön virkamiehet Michel Nolin ja Mina Konstantinidi, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- a) toteaa, että Helleenien tasavalta ei ole noudattanut direktiivin 92/50/ETY⁽¹⁾ (ja sen 8 artiklan ja sitä seuraavien artiklojen) – joissa säädetään tarjouskilpailun järjestämisestä ja menettelystä, jota julkisia palveluhankintoja koskevia sopimuksia tehtäessä on noudatettava – mukaisia velvoitteitaan, koska Serresin kunta on suoraan tehnyt sopimuksen, jonka nimi on ”Serresin kaupungin uudistaminen: selvitysmallien puitteet ja toteuttamista koskeva pilottiohjelma”, julkaisematta tätä ennen tarjouskilpailuilmoitusta,
- b) velvoittaa Helleenien tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin 92/50/ETY säännöksissä säädetään niiden menettelyjen valinnasta, joita on noudatettava julkisia palveluhankintoja koskevia sopimuksia tehtäessä. Niissä annetaan yleisiä oikeussääntöjä selvitysten alalla ja teknisellä alalla järjestettävistä tarjouskilpailuista ja niitä sovelletaan sopimuksiin, joiden ennakoitu arvo on sama tai suurempi kuin tietty erikseen määriteltä arvo.

Komission mukaan sopimus, jonka nimi on ”Serresin kaupungin uudistaminen: selvitysmallien puitteet ja toteuttamista koskeva pilottiohjelma”, on julkisia palveluhankintoja koskeva sopimus, joka kuuluu direktiivin soveltamisalaan kyseisen sopimuksen kohteen ja arvon takia. Siitä huolimatta sopimuksesta ei järjestetty tarjouskilpailua vaan Serresin kunta teki sen suoraan Tessalonikin Aristoteleio Panepistimion kanssa.

Näin ollen komissio katsoo, että nyt esillä olevaan tapaukseen ei voida soveltaa 6 artiklassa säädettyä poikkeusta (sopimus sellaisen yksikön kanssa, joka itse on direktiivissä tarkoitettu hankintaviranomainen) eikä myöskään 1 artiklan a alakohdan ix alakohdassa säädettyä poikkeusta.

(1) Julkisia palveluhankintoja koskevien sopimusten tekemennettelyjen yhteensovittamisesta 18 päivänä kesäkuuta 1992 annettu neuvoston direktiivi 92/50/ETY (EYVL L 209, 24.7.1992, s. 1).

Jan Pflugradtin 18.11.2002 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (viides jaosto) yhdistetyissä asioissa T-178/00 ja T-341/00, Jan Pflugradt vastaan Euroopan keskuspankki, 22.10.2002 antamasta tuomiosta

(Asia C-409/02 P)

(2003/C 19/26)

Jan Pflugradt on valittanut 18.11.2002 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (viides jaosto) yhdistetyissä asioissa T-178/00 ja T-341/00, Jan Pflugradt vastaan Euroopan keskuspankki, 22.10.2002 antamasta tuomiosta. Valittajan edustajana on asianajaja Norbert Pflüger, Kaiserstrasse 44, D-60329 Frankfurt am Main, prosessiosoite Luxemburgissa.

Valittaja vaatii, että valituksessa tarkoitettu tuomio⁽¹⁾ kumoamalla

1) valittajaa koskeva, 23.11.1999 tehty arviointi vuodelta 1999 kumotaan;

- 2) valittajan vastapuolen (EKP) päätös, joka sisältyy 28.6.2000 päivätyyn kirjeeseen ja jolla EKP muutti valittajan toimenkuvaa, kumotaan;
- 3) EKP veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet ja oikeudellinen arviointi

- Valituksenalaisessa tuomiossa jätetään huomiotta sen toiminnallisen autonomian ala ja luonne, joka EKP:lla on EKP:n perussäännön 36 artiklan 1 kohdalla ja Conditions of Employment -nimisen säännösten (CoE) 9 artiklan a kohdan 1 alakohdalla luodussa sopimusjärjestelmässä. Tämän oikeudellisen virheen johdosta tuomiossa katsotaan, että EKP:lla on sopimusjärjestelmässä sama laaja harkintavalta kuin työnantajalla on virkamiehiä koskevassa eurooppaoikeudessa henkilöstön käytön suhteen. Näin kuvattu – henkilöstön käyttöä koskeva – harkintavalta on kuitenkin erotettava yrityksen organisaatiota koskevasta harkintavallasta. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on väärin perustein katsonut, että EKP:lla on oikeus jättää huomiotta sopimuksen sisältöön kuuluva valittajaa koskeva toimenkuvaus ja ottaa valittajalta sopimuksen mukaiset tehtävät pois. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei olisi – virkamiesoikeudellisten periaatteiden mukaan – saanut käyttää perustana sitä, kuuluvatko pois otetut tehtävät ”olennaisina osina” sopimuksessa määriteltyyn toimenkuvaan. Sen olisi pitänyt tutkia, oliko pois otetuista tehtävistä sopimuksessa kiinteästi sovitut.

CoE:n 11 artiklan A kohdan ii alakohdan toisessa virkkeessä säädetään yrityksen aloitteesta tapahtuvan irtisanomisen mahdollisuudesta siinä tapauksessa, että sopimuksessa sovittua työtä ei voida jatkaa työpaikkojen vähenemisen takia. Määräyksen mukaan yksipuolinen, työsuhdetta – sovitun vastaisesti – ”edelleenkehittävä” sopimuksen sisällön muuttaminen ei ole sallittua. Ei ole sallittua antaa EKP:n työnantajana työoikeudellisessa mielessä päättää tuloksena olevasta ristiriitaisesta toteutuksesta. EKP voisi silloin – halutessaan mielivaltaisestikin – valita joko CoE:n 11 artiklan A kohdan ii alakohdan mukaisen sopimuksen päättämisen tai sopimuksen jatkamisen sopimusehtojen rikkomisen tapauksessa.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on virheellisesti katsonut valittajan vastuualueen, UNIX-ryhmän jäsenten arvioinnin, työ sopimuksen epäolennaiseksi osaksi, vaikka se on työnkuvauksessa kuvattu yhdeksi avainvastuualueista (”key responsibilities”). Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on niin ikään vääristellyt toimenkuvaa, kun se on pitänyt tehtäviä väliaikaisina.

- Todistelua koskevien sääntöjen rikkominen.

(1) Ei vielä julkaistu oikeustapauskokoelmassa.

Verwaltungsgerichtshofin 6.11.2002 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Spedition Ulustrans, Uluslararasi Nakliyat ve. Tic. A.S. Istanbul vastaan Finanzlandesdirektion Oberösterreich

(Asia C-414/02)

(2003/C 19/27)

Verwaltungsgerichtshof on pyytänyt 6.11.2002 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 19.11.2002, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Spedition Ulustrans, Uluslararasi Nakliyat ve. Tic. A.S. Istanbul vastaan Finanzlandesdirektion Oberösterreich seuraavaan kysymykseen:

Onko ZollR-DG:n 79 § 2 momentin (jonka mukaan tullivelka syntyy samalla myös työn- tai toimeksiantajalle, kun yrittäjän palveluksessa olevalle tai muulle toimeksisaajalle syntyy tullivelka tämän hoitaessa työn- tai toimeksiantajansa tehtäviä menetellen säännösten vastaisesti tullioikeudellisia velvollisuuksien noudattamisen osalta) johdosta laajennettava tullivelallisen käsitettä tullikoodeksin 202 artiklan kohtaan nähden luvattomalla ja siten yhteisön oikeuden kanssa ristiriitaisella tavalla?

Euroopan yhteisöjen komission 19.11.2002 Belgian kuningaskuntaa vastaan nostama kanne

(Asia C-415/02)

(2003/C 19/28)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 19.11.2002 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Belgian kuningaskuntaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat R. Lyal ja Ch. Giolito, prosessiosoite Luxemburgissa.

Euroopan yhteisöjen komissio vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- toteaa, että Belgian kuningaskunta ei ole noudattanut pääoman hankinnasta kannettavista välillisistä veroista 17 päivänä heinäkuuta 1969 annetun neuvoston direktiivin 69/335/ETY⁽¹⁾ 11 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se on

siirtänyt pörssiverotuksen (taxe sur les opérations de bourse) piiriin ne Belgiassa suoritettavat sellaisten uusien

arvopapereiden merkinnät, jotka on laskettu liikkeeseen yhtiön tai sijoitusrahaston perustamisen, yhtiöpääoman korottamisen tai joukkovelkakirjalainan liikkeeseenlaskun yhteydessä sekä

siirtänyt haltija-asiakirjojen luovutuksesta suoritettavan verotuksen (taxe sur les livraisons de titres au porteur) piiriin belgialaisten tai ulkomaisten avoimien rahasto-osuuksien liikkeeseenlaskun, silloin kun on kyse ensimmäistä kertaa tapahtuvista yhtiön tai sijoitusrahaston perustamisesta, yhtiöpääoman korottamisesta tai joukkovelkakirjalainan liikkeeseenlaskusta,

- velvoittaa Belgian kuningaskunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet ja oikeudellinen arviointi

Kannekirjelmässä mainitut verot ovat ristiriidassa direktiivin 11 artiklan kanssa, koska ne kannetaan merkitsijältä luovutuksen yhteydessä ja/tai uusien arvopapereiden luovutuksen yhteydessä. Tällöin ei voida soveltaa 12 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua poikkeusta, jonka mukaan jäsenvaltiot voivat kantaa veroa arvopapereiden vaihdannasta, koska alakohdassa tarkoitettu vaihdanta edellyttää, että kyseiset arvopaperit ovat olleet jo jonkun omistuksessa.

⁽¹⁾ EYVL L 249, 3.10.1969, s. 25.

Euroopan yhteisöjen komission 19.11.2002 Helleenien tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-417/02)

(2003/C 19/29)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 19.11.2002 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Helleenien tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehenä on sen oikeudellisen yksikön oikeudellinen neuvonantaja Maria Patakia.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- a) toteaa, että Helleenien tasavalta ei ole noudattanut tutkintotodistusten, todistusten ja muiden muodollista kelpoisuutta osoittavien asiakirjojen vastavuoroisesta tunnustamisesta arkkitehtuurin alalla sekä toimenpiteistä sijoittautumisoikeuden ja palvelujen tarjoamisen vapauden tehokkaan käyttämisen helpottamiseksi 10 päivänä kesäkuuta 1985 annetun neuvoston direktiivin 83/384/ETY⁽¹⁾ 6 artiklan 2, 10 ja 12 kohdan mukaisia velvoitteitaan,
 - koska sen antanut ja pitänyt voimassa presidentin asetuksen 107/93 3 §:n 1 momentin 3 kohdan ja 2 momentin ja

- koska Texniko Epimelitirio Elladas (TEE), johon rekisteröityminen on välttämätön edellytys arkkitehdin ammatin harjoittamiseksi Kreikassa, järjestelmällisesti kieltäytyy rekisteröimästä yhteisön kansalaisia, joiden diplomit, jotka eivät ole kreikkalaisia, pitäisi hyväksyä direktiivin 85/384 nojalla.
- b) velvoittaa Helleenien tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja väittää, ettei Helleenien tasavalta ole pannut virheettömästi täytäntöön direktiiviä 85/384/ETY sisäisessä oikeusjärjestyksessään, koska Kreikan lainsäädännössä a) on rinnakkain olemassa järjestelmä, jossa riitautetaan tutkintotodistukset, todistukset tai muut asiakirjat ja joka menee pidemmälle kuin direktiivissä edellytetään (turvautuminen arkkitehtuurin alan neuvoo-antavaan lautakuntaan) ja b) asetetaan muille jäsenvaltioille velvollisuuksia, jotka menevät pidemmälle kuin direktiivin 6 artiklan kohdassa asetettu velvollisuus.

Lisäksi komissio arvostelee vastaajaa direktiivin asiaankuulumattomasta soveltamisesta Texniko Epimelitirio Elladasin (TEE) huonon hallintokäytännön takia. Kantajan mukaan TEE ei ole ryhtynyt viivytyksettä käsittelemään hakemuksia, joissa pyydetään rekisteröintiä sen rekistereihin, eikä se myöskään ilmoita hakijoille perusteluja evätessään näiden rekisteröimisen.

(¹) EYVL L 223, 21.8.1985, s. 15.

Bundespatentgerichtin 15.10.2002 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö valitusasiassa PRAKTIKER Bau- und Heimwerkermärkte AG

(Asia C-418/02)

(2003/C 19/30)

Bundespatentgericht on pyytänyt 15.11.2002 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 20.11.2002, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua valitusasiassa PRAKTIKER Bau- und Heimwerkermärkte AG seuraaviin jäsenvaltioiden tavaramerkkilainsäädännön lähentämisestä 21 päivänä joulukuuta 1988 annetun ensimmäisen neuvoston direktiivin 89/104/ETY (EYVL L 40, s. 1, 11.2.1989) tulkintakysymyksiin:

1. Onko tavaroiden vähittäiskauppa direktiivin 2 artiklassa tarkoitettu palvelu?

Mikäli tähän vastataan myöntävästi:

2. Miten tällaiset vähittäiskauppiain palvelut on konkretisoitava sisällöltään, jotta voidaan taata tavaramerkkisuojan kohteen täsmällisyys, mikä on välttämätöntä

a) direktiivin 2 artiklassa säädetyn tavaramerkin tehtävän kannalta eli jotta voitaisiin erottaa yrityksen tavarat ja palvelut muiden yritysten tavaroista ja palveluista ja

b) jotta voitaisiin rajata tällaisen tavaramerkin suojan ulottuvuus kollisiotapauksessa?

3. Miten on rajattava samankaltaisuuden alue (direktiivin 4 artiklan 1 kohdan b alakohta ja 5 artiklan 1 kohdan b alakohta) vähittäiskauppiain tällaisten palvelujen ja

a) muiden tavaroiden markkinoinnin yhteydessä suoritettavien palvelujen välillä tai

b) kyseisten palvelujen ja vähittäiskauppiain markkinoinnien tavaroiden välillä?

Europe Chemi-Con (Deutschland) GmbH:n 21.11.2002 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (laajennettu neljäs jaosto) asiassa T-89/00 (¹), Europe Chemi-Con (Deutschland) GmbH vastaan Euroopan unionin neuvosto, jota on tukenut Euroopan yhteisöjen komissio, 12.9.2002 antamasta tuomiosta

(Asia C-422/02 P)

(2003/C 19/31)

Europe Chemi-Con (Deutschland) GmbH, kotipaikka Nürnberg (Saksa), on valittanut 21.11.2002 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (laajennettu neljäs jaosto) asiassa T-89/00, Europe Chemi-Con (Deutschland) GmbH vastaan Euroopan unionin neuvosto, jota on tukenut Euroopan yhteisöjen komissio, 12.9.2002 antamasta tuomiosta. Valittajan edustajina ovat asianajajat K. Adamantopoulos, J. J. Gutiérrez Gisbert ja J. Branton, prosessiosoite Luxemburgissa.

Valittaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

1. kumoaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen 12.9.2002 asiassa T-89/00 antaman tuomion,
2. velvoittaa neuvoston korvaamaan muutoksenhausta aiheutuvat ja ensimmäisessä oikeusasteessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut,
3. kumoaa tiettyjen Japanista, Korean tasavallasta ja Taiwanista peräisin olevien suurten alumiinielektrolyyttikondensaattoreiden [jäljempänä elektrolyyttikondensaattorit] tuontia koskevan polkumyynnin vastaisen menettelyn päättämisestä 24 päivänä tammikuuta 2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 173/2000⁽²⁾ 3 artiklan viimeisen kohdan siltä osin kuin siinä ei todeta asetuksen taannehtivan vaikutuksen alkavan 4.12.1997 lukien; tai toissijaisesti palauttaa asian ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on väärin perustein korvannut valittajan esittämän vaatimuksen omalla tulkinnallaan, kun se on tuomion 48 kohdassa todennut, että valittaja oli vedonnut pikemminkin oikeudelliseen virheeseen yhdenvertaisen kohtelun periaatteen soveltamisessa riidanalaisessa asetuksessa. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen olisi sen sijaan pitänyt katsoa, että valittaja oli vedonnut pääasiassa oikeudelliseen virheeseen polkumyynnin vastaisista menettelyistä annetun perusasetuksen (jäljempänä perusasetus)⁽³⁾ 9 artiklan 5 kohdassa säädetyn syrjintäkiellon periaatteen soveltamisessa nyt kyseessä olevan asian tosiseikkoihin. Jos ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin olisi tutkinut oikein perusasetuksen 9 artiklan 5 kohdassa säädetyn syrjintäkiellon periaatteen soveltamista sen sijaan, että se on keskittynyt yhdenvertaisen kohtelun periaatteeseen, tuomioistuimen olisi pitänyt päätyä erilaiseen lopputulokseen.

Valittaja väittää myös, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen, kun se on tuomion 58 kohdassa katsonut perusasetuksen 9 artiklan 5 kohdan osalta, että

- (i) perusasetuksen 9 artiklan 5 kohta koskee ainoastaan polkumyöntitullien alkuperäistä määräämistä,
- (ii) perusasetuksen 9 artiklan 5 kohta ei välttämättä sovellu polkumyöntitullien pysyttämiseen voimassa perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdan nojalla ja
- (iii) neuvosto voi soveltaa perusasetuksen 9 artiklan 5 kohtaa harkintansa mukaan, eikä tuo säännös sellaisenaan ole pakottava oikeussäännös.

Lopuksi huolimatta siitä, että valittajan vaatimus ei perustu yhdenvertaista kohtelua koskevan yleisen periaatteen rikkomiseen, valittaja katsoo, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on joka tapauksessa tehnyt oikeudellisen virheen (eikä ole perustellut ratkaisuaan riittävästi), kun se on tuomion 57 kohdassa katsonut sen, että polkumyöntitullien soveltamisella yhtäältä Yhdysvalloista ja Thaimaasta tulevien ja toisaalta Japanista tulevien elektrolyyttikondensaattoreiden tuontiin on eri normatiivinen perusta, olevan riittävä peruste katsoa, että yhdenvertaisen kohtelun periaatetta ei ole sovellettava nyt kyseessä olevan tapauksen olosuhteisiin.

⁽¹⁾ EYVL C 163, 10.6.2000, s. 32.

⁽²⁾ EYVL L 22, 27.1.2000, s. 1.

⁽³⁾ Polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22 päivänä joulukuuta 1995 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 384/96 (EYVL L 56, 6.3.1996, s. 1).

Euroopan yhteisöjen komission 22.11.2002 Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyttä kuningaskuntaa vastaan nostama kanne

(Asia C-423/02)

(2003/C 19/32)

Euroopan yhteisöjen komissio on 22.11.2002 nostanut Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyttä kuningaskuntaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat X. Lewis ja M. Konstandinidis, prosessi-osoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- 1) toteaa, että Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta ei ole noudattanut kaatopaikoista 26 päivänä huhtikuuta 1999 annetun neuvoston direktiivin 1999/31/EY⁽¹⁾ 18 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin täysimääräisen noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai koska se ei ainakaan ole ilmoittanut näistä säädöksistä komissiolle,
- 2) velvoittaa Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio katsoo, että Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaisten velvollisuutena on ajoissa panna vireille menettelyt, jotka ovat tarpeen direktiivin 1999/31/EY panemiseksi täytäntöön sisäisessä oikeudessa siten, että täytäntöönpanomenettely saatetaan päätökseen säädettyssä määräajassa huolimatta tällaisen menettelyn laadusta, ja niiden velvollisuutena on ilmoittaa täytäntöönpanosta komissiolle.

Koska Yhdistynyt kuningaskunta ei ole ilmoittanut komissiolle niistä säädöksistä, joille direktiivi olisi täysimääräisesti pantu täytäntöön, ja koska komissiolla ei ole mitään muuta tietoa, jonka perusteella se voisi päätellä, että Yhdistynyt kuningaskunta on antanut tarpeelliset säädökset, sen on pakko katsoa, että Yhdistynyt kuningaskunta ei vielä ole antanut näitä säädöksiä ja että se näin ollen ei ole noudattanut direktiivin mukaisia velvoitteitaan.

(¹) EYVL L 182, 16.7.1999, s. 1.

Euroopan yhteisöjen komission 22.11.2002 Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyttä kuningaskuntaa vastaan nostama kanne

(Asia C-424/02)

(2003/C 19/33)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 22.11.2002 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyttä kuningaskuntaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat X. Lewis ja M. Konstantinidis, prosessi-osoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

1. toteaa, että Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta ei ole noudattanut neuvoston direktiivin 75/439/ETY mukaisia velvoitteita, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin 3 artiklan 1 kohdan, jossa jäsenvaltiota vaaditaan antamaan etusija jäteöljyn käsittelyssä uudistamiselle (¹), sellaisena kuin se on muutettuna jäteöljyistä annetulla direktiivillä 87/101/ETY (²), noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä, tai ainakin, että se ei ole ilmoittanut näistä toimenpiteistä komissiolle,
2. velvoittaa Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

EY 249 artiklalla, jonka mukaan direktiivi velvoittaa saavutettavaan tulokseen nähden, asetetaan kaikille jäsenvaltioille velvollisuus noudattaa direktiiveissä täytäntöönpanolle säädettyjä määräaikoja. Tämä määräaika päättyi 1.1.1990 eikä Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta ole antanut komission vaatimuksissa mainitun direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.

(¹) EYVL L 194, 25.7.1975, s. 23.

(²) EYVL L 42, 12.2.1987, s. 43.

Cour administrativen (Grand-Duché de Luxembourg) 21.11.2002 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Johanna Maria Boor, e. Delahaye, vastaan Ministre de la fonction publique et de la Réforme administrative

(Asia C-425/02)

(2003/C 19/34)

Cour administrative (Grand-Duché de Luxembourg) on pyytänyt 21.11.2002 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 25.11.2002, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Johanna Maria Boor, e. Delahaye, seuraavaan kysymykseen:

Onko direktiivien 77/187/ETY (¹), 98/50/EY (²) ja 2001/23/EY (³) edellä mainittujen säännösten perusteella valtiolla silloin kun yleishyödyllinen yhdistys, joka on yksityisoikeudellinen oikeushenkilö, luovuttaa valtiolle luovutuksensaajana taloudellisen toimintansa, mahdollisuus ottaa vastaan luovuttajan oikeudet ja velvollisuudet ainoastaan siltä osin kuin ne ovat yhdenmukaisia sen omien julkisoikeudellisten säännösten kanssa, erityisesti kun kyse on palkkauksesta, kun palkkojen suorittaminen ja niiden määrä on vahvistettu suurherttuan asetuksella, kun lisäksi virkasuhteessa työskentelevien henkilöiden asema perustuu lakisääteisiin etuihin urakehityksen ja työsuhteiden pysyvyyden osalta, ja kun kyseessä olevilla työntekijöillä on kuitenkin direktiivin 4 artiklan 2 kohdassa

tarkoitettussa työsuhteen ehtojen olennaisten muutosten yhteydessä oikeus irtisanoa työ sopimus tässä säännöksessä tarkoitettu edellytyksin?

- (1) Työntekijöiden oikeuksien turvaamista yrityksen tai liikkeen taikka liiketoiminnan osan luovutuksen yhteydessä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 14 päivänä helmikuuta 1977 annettu neuvoston direktiivi 77/187/ETY (EYVL L 61, 5.3.1977, s. 26).
- (2) Työntekijöiden oikeuksien turvaamista yrityksen tai liikkeen taikka liiketoiminnan osan luovutuksen yhteydessä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä annetun direktiivin 77/187/ETY muuttamisesta 29 päivänä kesäkuuta 1998 annettu neuvoston direktiivi 98/50/EY (EYVL L 201, 17.7.1998, s. 88).
- (3) Työntekijöiden oikeuksien turvaamista yrityksen tai liikkeen taikka yritys- tai liiketoiminnan osan luovutuksen yhteydessä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 12 päivänä maaliskuuta 2001 annettu neuvoston direktiivi 2001/23/EY (EYVL L 82, 22.3.2001, s. 16).

Giuseppe di Pietron 25.11.2002 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kolmannen jaoston asiassa T-254/01, Giuseppe di Pietro vastaan Euroopan yhteisöjen tilintarkastustuomioistuin, 27.9.2002 antamasta tuomiosta

(Asia C-427/02 P)

(2003/C 19/35)

Giuseppe di Pietro on valittanut 25.11.2002 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kolmannen jaoston asiassa T-254/01, Giuseppe di Pietro vastaan Euroopan yhteisöjen tilintarkastustuomioistuin, 27.9.2002 antamasta tuomiosta. Valittajan edustaja on asianajaja Giuseppe Monforte, Messina.

Valittaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- hankkii asiakirjat, jotka koskevat valintamenettelyyn kelpuutettuja hakijoita;
- toteaa, että nämä asiakirjat eivät ole yhdenmukaisia kilpailuilmoituksesta objektiivisesti pääteltävissä olevien edellytysten kanssa, määrää, ettei hakemuksia, jotka eivät täytä näitä edellytyksiä, voida hyväksyä, ja kumoaa tilin-

tarkastustuomioistuimen päätöksen ja määrää tähän liittyvistä tarvittavista toimista;

- hankkii julkisessa kilpailuilmoituksessa ilmoitettuun määräpäivään mennessä toimitetut asiakirjat, joista käy ilmi, täyttääkö Michel Hervé kaikki vaaditut edellytykset;
- joka tapauksessa toteaa, etteivät edellytykset ole yhdenmukaisia kilpailuilmoituksesta objektiivisesti pääteltävissä olevien edellytysten kanssa, kumoaa Hervén nimityksen ja määrää kaikista tähän liittyvistä tarvittavista toimista;
- mikäli valittajan hakemus tilintarkastustuomioistuimen pääsihteeriksi olisi ainoa, joka on asianmukainen ja täyttää vaaditut edellytykset, toteaa, että Di Pietrolla on oikeus tulla nimitetyksi pääsihteeriksi, ottaen huomioon, että kilpailuilmoituksessa ei varattu tuomioistuimelle harkintaoikeutta nimittää soveltuviksi katsomiaan hakijoita tai olla nimittämättä heitä;
- määrää, että vastapuolen on korvattava valittajan oikeudenkäyntikulut sekä suoritettava valittajalle vahingonkorvausta siitä, että häntä ei nimitetty kyseiseen tehtävään.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja riitauttaa sen, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on jättänyt hänen nostamansa kanteen tutkimatta sillä perusteella, että sen tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuivat, ja että se on hyväksynyt tilintarkastustuomioistuimen väitteen, jonka mukaan valittajan 2.8.2001 päivätyä kirjettä ei voida pitää valituksena.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, että valittaja ei 2.8.2001 päivätyssä kirjeessään riitautta hänelle epäedullisen päätöksen laillisuutta, eikä vaadi, että hänen vaatimuksistaan pyrittäisiin pääsemään sovintoon, vaan että hän on rajoittunut esittämään tiettyjä kysymyksiä ja pyytämään eräiden asiakirjojen esittämistä. Tästä seuraa, että kyseisen kirjeen ei voida katsoa olevan henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu valitus.

Valittaja väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toteamus on virheellinen, koska 2.8.2001 päivätyssä kirjeessä vaaditaan myös ryhtymään toimenpiteisiin.

Cour de cassationin (Ranska), kauppaja- ja talousoikeudellisten asiain osasto, 19.11.2002 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Bacardi-Martini SAS vastaan Télévision française TF1 SA, Groupe Jean-Claude Darmon SA ja Girosport SARL

(Asia C-429/02)

(2003/C 19/36)

Cour de cassation (Ranska), kauppaja- ja talousoikeudellisten asiain osasto, on pyytänyt 19.11.2002 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 27.11.2002, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Bacardi-Martini SAS vastaan Télévision française TF1 SA, Groupe Jean-Claude Darmon SA ja Girosport SARL seuraaviin kysymyksiin:

- 1) Onko 3.10.1989 annetun neuvoston TV-direktiivin 89/552/ETY⁽¹⁾ vastaista, sellaisena kuin se oli ennen direktiivin 97/36/EY⁽²⁾ antamista 30.6.1997, että kansallisessa lainsäädännössä, kuten code français des débits des boissonsin (juomien vähittäismyyntiä koskevan lain) L. 17–L. 21 §:ssä sekä 27.3.1992 annetun asetuksen nro 92280 8 §:ssä, kielletään kansanterveydellisistä syistä ja rikosoikeudellisten seuraamusten uhalla kotimaista alkuperää olevien tai muista Euroopan unionin jäsenvaltioista peräisin olevien alkoholijuomien televisiomainonta, kun kysymys on direktiivin 10 artiklassa tarkoitetuista yksittäisistä mainospaloista tai toisaalta epäsuorasta mainonnasta, joista jälkimmäisenä mainittu on seurausta siitä, että televisiossa näkyy alkoholijuomien myyntiä edistäviä mainostauluja kuitenkin siten, että kyseessä ei ole direktiivin 1 artiklan c kohdassa tarkoitettu piilomainonta?
- 2) Onko EY 49 artiklaa ja televisiolähetysten vapaata liikkuvuutta Euroopan unionissa koskevaa periaatetta tulkittava siten, että niiden vastaista on se, että kansallisella oikeudella, kuten code français des débits des boissonsin L. 17–L. 21 §:llä sekä 27.3.1992 annetun asetuksen nro 92 280 8 §:llä, jossa kielletään kansanterveydellisistä syistä ja rikosoikeudellisten seuraamusten uhalla kotimaista alkuperää olevien tai muista Euroopan unionin jäsenvaltioista peräisin olevien alkoholijuomien televisiomainonta, kun kysymys on direktiivin 10 artiklassa tarkoitetuista yksittäisistä mainospaloista tai toisaalta epäsuorasta mainonnasta, joista jälkimmäisenä mainittu on seurausta siitä, että televisiossa näkyy alkoholijuomien myyntiä edistäviä mainostauluja kuitenkin siten, että kyseessä ei ole direktiivin 1 artiklan c kohdassa tarkoitettu piilomainonta, on sellainen vaikutus, että televisio-ohjelmien lähettämisestä ja jakelusta vastaavat yhtiöt

- a) ovat lähettämättä Ranskasta tai muista Euroopan unionin jäsenvaltioista televisio-ohjelmia, erityisesti urheilutapahtumia koskevia televisiolähetystyksiä, sen takia, että niissä näkyy mainoksia, jotka ovat kiellettyjä code français des débits de boissonsin mukaan, tai
- b) lähettävät niitä sillä ehdolla, että niissä ei näy mainoksia, jotka ovat kiellettyjä code français des débits de boissonsin mukaan, ja estävät siten kotimaista alkuperää olevia tai muista Euroopan unionin jäsenvaltioista peräisin olevia alkoholijuomia koskevien mainossopimusten tekemisen?

⁽¹⁾ Televisiotoimintaa koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 3 päivänä lokakuuta 1989 annettu neuvoston direktiivi 89/552/ETY (EYVL L 298, 17.10.1989, s. 23).

⁽²⁾ Televisiotoimintaa koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta annetun neuvoston direktiivin 89/552/ETY muuttamisesta 30 päivänä kesäkuuta 1997 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 97/36/EY (EYVL L 202, 30.7.1997, s. 60).

Euroopan yhteisöjen komission 28.11.2002 Italian tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-430/02)

(2003/C 19/37)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 28.11.2002 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Italian tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat Claire-Françoise Durand ja Roberto Amorosi.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- toteaa, että Italian tasavalta on jättänyt noudattamatta EY 28 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole toteuttanut tarvittavia toimenpiteitä laatumerkeistä alueille nro 31/19982 ja nro 14/1966 Regione Abruzzon ja Regione Sicilian osalta annettujen säännösten kumoamiseksi tai muuttamiseksi.
- velvoittaa Italian tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Abruzzon ja Sisilian alueilla käyttöön otetuissa laatumerkkejä koskeissa säännöksissä näiden merkkien käyttö rajataan ainoastaan sellaisiin tuotteisiin, jotka on jalostettu tai valmistettu tuotantoa koskevia säännöksiä noudattaen kyseisillä alueilla. Näiden tuotteiden laatu perustuu siis nimenomaisesti siihen, että ne ovat peräisin Abruzzon tai Sisilian alueilta, eli siihen, että kuluttajille syntyy tällä perusteella käsitys, jonka mukaan näiltä alueilta peräisin olevat tuotteet ovat korkeampilaatuisia kuin muut tuotteet. Nimityksen käytöllä pyritään siis saamaan kuluttajat ostamaan näitä tuotteita muiden, tuotujen tuotteiden sijasta suosimalla niiden markkinoita muista jäsenvaltioista peräisin olevien tuotteiden vahingoksi.

Tästä johtuu, että Abruzzon ja Sicilian alueilla käyttöön otettu laatumerkkijärjestelmä luo EY 28 artiklan vastaisia rajoituksia yhteisöjen jäsenvaltioiden väliselle vaihdannalle.

Euroopan yhteisöjen komission 29.11.2002 Yhdistynyttä kuningaskuntaa vastaan nostama kanne

(Asia C-431/02)

(2003/C 19/38)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 29.11.2002 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Yhdistynyttä kuningaskuntaa vastaan. Kantajan asiamiehet ovat Xavier Lewis ja Minas Konstantinidis, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- 1) toteaa, että Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta ei ole noudattanut vaarallisista jätteistä annetun neuvoston direktiivin 91/689/ETY⁽¹⁾ sekä EY:n perustamissopimuksen mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole toteuttanut kaikkia tämän direktiivin 1 artiklan 4 kohdan, 1 artiklan 5 kohdan, 2 artiklan 1 kohdan, 2 artiklan 2 kohdan, 2 artiklan 4 kohdan, 3 artiklan 1 kohdan, 3 artiklan 2 kohdan, 3 artiklan 3 kohdan, 3 artiklan 4 kohdan, 4 artiklan 1 kohdan, 4 artiklan 2 kohdan, 4 artiklan 3 kohdan 5 artiklan 1 kohdan ja 5 artiklan 2 kohdan noudattamisen edellyttämiä toimenpiteitä.
- 2) velvoittaa Yhdistyneen kuningaskunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet ja oikeudellinen arviointi

Direktiivin 10 artiklan 1 kohdassa, sellaisena kuin se on muutettuna vaarallisista jätteistä annetun direktiivin 91/689/ETY muuttamisesta 27 päivänä kesäkuuta 1994 annetulla neuvoston direktiivillä 94/31/EY⁽²⁾, säädetään, että jäsenvaltioiden on saatettava kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 27 päivänä kesäkuuta 1995 ja ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä. Direktiivin 10 artiklan 3 kohdassa säädetään, että jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

Komission arvioitua sille toimitettua kansallista lainsäädäntöä se havaitsi, että direktiivin täytäntöönpanossa Yhdistyneessä kuningaskunnassa on tiettyä epäohdonmukaisuutta ja tiettyjä puutteita. Koska Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset eivät ole toimittaneet komissiolle lainmuutosta, joka olisi tehty tilanteen korjaamiseksi, Gibraltarilla koskevaa sellaista ehdotusta lukuun ottamatta, jota ei ole vielä hyväksytty, komissio katsoo, että Yhdistynyt kuningaskunta ei ole pannut asianmukaisesti täytäntöön direktiivin 1 artiklan 4 kohtaa, 1 artiklan 5 kohtaa, 2 artiklan 1 kohtaa, 2 artiklan 2 kohtaa, 2 artiklan 4 kohtaa, 3 artiklan 1 kohtaa, 3 artiklan 2 kohtaa, 3 artiklan 3 kohtaa, 3 artiklan 4 kohtaa, 4 artiklan 1 kohtaa, 4 artiklan 2 kohtaa, 4 artiklan 3 kohtaa, 5 artiklan 1 kohtaa ja 5 artiklan 2 kohtaa.

⁽¹⁾ EYVL L 377, 31.12.1991, s. 20.

⁽²⁾ EYVL L 168, 2.7.1994, s. 28.

Ufficio del Giudice di Pace di Lendinara (RO), Italia, 29.10.2002 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Lucio Trombin vastaan Insight World Education System Limited, väliintulija Valeria Trombin

(Asia C-432/02)

(2003/C 19/39)

Ufficio del Giudice di Pace di Lendinara (RO), Italia, on pyytänyt 29.10.2002 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 29.11.2002, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Lucio Trombin vastaan Insight World Education System Limited, väliintulija Valeria Trombin, seuraaviin kysymyksiin:

- 1) Ovatko henkilöiden vapaata liikkuvuutta (EY:n perustamissopimuksen 39 artikla ja sitä seuraavat artiklat), sijoittautumisvapautta (43 artikla ja sitä seuraavat artiklat) ja palvelujen tarjoamisen vapautta (49 artikla ja sitä seuraavat artiklat) koskevat EY:n perustamissopimukseen

sisältyvät periaatteet, sellaisina kuin niitä on tulkittu yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännössä, yhdenmukaisia tämän välipäätöksen III ja IV kohdassa selostetun kaltaisten kansallisten säännösten tai hallintokäytännön kanssa, ja erityisesti sellaisten kansallisten säännösten ja/tai hallintokäytännön kanssa,

- jotka estävät sellaisen osakeyhtiön, jonka päätoimipaikka on Yhdistyneessä kuningaskunnassa, Italiassa sijaitsevaa toimipaikkaa harjoittamasta vastaanottavassa jäsenvaltiossa toimintaa, joka muodostuu yliopistotentteihin valmentavan opetuksen järjestämisestä ja hallinnoinnista, kun kyseinen yhtiö harjoittaa tätä toimintaa lainmukaisesti ja sillä on Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaisten hyväksyntä;
 - joista aiheutuu syrjiviä vaikutuksia verrattuna vastaavanlaisesta toimintaa harjoitaviin kansallisiin oppilaitoksiin;
 - joilla kielletään ja/tai estetään vakavasti tällaisen yhtiön Italiassa sijaitsevaa toimipaikkaa ostamasta toisesta jäsenvaltiosta korvausta vastaan edellä mainitun toiminnan harjoittamista mahdollistavia palveluja;
 - joilla tehdään opiskelijoille vähemmän houkuttelevaksi kirjoittautua osallistumaan tällaiseen opetukseen;
 - joilla rajoitetaan tällaiseen oppilaitokseen kirjoittautuneiden opiskelijoita ammatillista koulutusta sekä estetään heitä saamasta sellaista tutkintotodistusta, josta on sen haltijalle etua, koska sillä mahdollistetaan ammattitoiminnan harjoittaminen tai sen harjoittaminen edullisemmin edellytyksin muissa jäsenvaltioissa?
- 2) Myönnetäänkö 21.12.1988 annetussa neuvoston direktiivissä 89/48/EY⁽¹⁾, jonka 2 artiklaa yhteisöjen tuomioistuinta pyydetään esillä olevassa asiassa tulkitsemaan, oikeuksia, joihin voidaan vedota myös ennen tämän direktiivin 1 artiklassa tarkoitettujen tutkintotodistuksen myöntämistä? Mikäli tähän kysymykseen on vastattava myöntävästi, onko kyseinen direktiivi, myös yhteisöjen tuomioistuimen asiassa C-145/99, komissio vastaan Italian tasavalta⁽²⁾, 7.3.2001 antamassaan tuomiossa vahvistaman oikeuskäytännön valossa, yhteensopiva sellaisten kansallisten säännösten tai hallintokäytännön kanssa, joiden mukaan
- vähintään kolmivuotisesta ammatillisesta korkeammasta koulutuksesta annettujen tutkintotodistusten tunnustaminen jätetään pelkän viranomaisten harkinnan varaan;
 - Yhdistyneessä kuningaskunnassa hyväksynnän saaneiden yliopistojen tutkintotodistukset tunnustetaan vain, jos kaikkea opetusta on seurattu säännöllisesti

ulkomailla, mikä tarkoittaa, että Italiassa toimivien ulkomaisten oppilaitosten tutkintotodistuksia ei tunnusteta, vaikka lähtövaltion viranomaiset ovat antaneet niille toimiluvan ja hyväksynnän;

- edellytyksenä on siinä ulkomaassa, jossa tutkintotodistus on myönnetty, toimivan Italian diplomaattitai konsuliedustuston todistus, josta käy ilmi asianomaisen henkilön tosiasiallinen oleskelu kyseisessä maassa koko yliopisto-opintojen ajan;
 - tunnustaminen rajoitetaan koskemaan ”ainoastaan” sellaista ammattitoimintaa, jota on jo harjoitettu lähtömaassa, mikä tarkoittaa, että tunnustamista ei myönnetä sellaisen säännellyn ammatin harjoittamista varten, jota asianomainen ei ole aikaisemmin harjoittanut?
- 3) Miten 2.4.1963 tehdyssä neuvoston päätöksessä 63/266/EY⁽³⁾ käytettyä ilmaisua ”epätoivottu koulutuksen keskeytyminen” on tulkittava, ja onko sillä katsottava tarkoitettavan tilannetta, jossa kansallinen viranomainen perustaa pysyvän tietojärjestelmän, jossa Yhdistyneessä kuningaskunnassa laillisesti tunnustettuja tutkintotodistuksia ei voida tunnustaa kansallisessa järjestelmässä, jos ne on myönnetty tämän valtion omalla alueella suoritettujen opintojen perusteella?

⁽¹⁾ EYVL L 19, 24.1.1989, s. 16.

⁽²⁾ EYVL C 109, 4.5.2002, s. 2.

⁽³⁾ EYVL 63, 20.4.1963, s. 1338.

Euroopan yhteisöjen komission 29.11.2002 Belgian kuningaskuntaa vastaan nostama kanne

(Asia C-433/02)

(2003/C 19/40)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 29.11.2002 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Belgian kuningaskuntaa vastaan. Kantajan asiamiehenä on K. Banks, prosessi-osoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- toteaa, että Belgian kuningaskunta ei ole noudattanut vuokraus- ja lainausoikeuksista sekä tietyistä tekijänoikeuden lähioikeuksista henkisen omaisuuden alalla 19 päivänä marraskuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/100/EY⁽¹⁾ 1 ja 5 artiklan nojalla sille kuuluvia velvoitteita, koska se ei ole soveltanut tuossa direktiivissä säädettyjä lainausoikeutta koskevia säännöksiä;
- velvoittaa Belgian kuningaskunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet ja oikeudellinen arviointi

Vaikka Belgian lainsäädännössä säädetään tekijän oikeudesta korvaukseen, jos tämä ei voi kieltää lainausta, mitään tekijänoikeuksista ja muista lähioikeuksista 30.6.1994 annetun lain 63 §:ssä säädettyistä täytäntöönpanotoimista ei ole toteutettu eikä korvauksen määrää näin ollen ole määritetty.

Belgian viranomaiset eivät voi vedota vaikeuksiin luokitella sen tyyppisiä laitoksia, jotka direktiivin 5 artiklan 3 kohdan nojalla voidaan vapauttaa korvauksen maksamisesta. Mikäli kyseisessä jäsenvaltiossa vallitsevien olosuhteiden vuoksi erilaisten laitosten välistä luokittelua ei voida tehdä, kaikki kyseiset laitokset tulee velvoittaa maksamaan edellä mainittu korvaus.

⁽¹⁾ EYVL L 346, 27.11.1992, s. 61.

Euroopan yhteisöjen komission 2.12.2002 Irlantia vastaan nostama kanne

(Asia C-436/02)

(2003/C 19/41)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 2.12.2002 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Irlantia vastaan. Kantajan asiamies on Knut Simonsson, prosessiosoite Luxemburgissa.

Euroopan yhteisöjen komissio vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

1. toteaa, että Irlanti ei ole noudattanut satamavaltioiden suorittamasta valvonnasta 19.6.1995 annetun neuvoston direktiivin 95/21/EY⁽¹⁾ 5 artiklan 1 kohtaa, koska se ei

ole tarkastanut vähintään 25 prosenttia niiden yksittäisten alusten määrästä, jotka ovat käyneet sen satamissa vuosina 1999 ja 2000,

2. velvoittaa Irlannin korvaamaan oikeudenkäyntikulut

Kanneperusteet ja oikeudellinen arviointi

Direktiivin 95/21/EY 5 artiklan 1 kohdan tosiseikkojen tapahtumahetkellä voimassa olleen sanamuodon mukaan jäsenvaltioiden on tarkastettava vuosittain ainakin 25 prosenttia niiden yksittäisten ulkomaisten alusten määrästä, jotka ovat käyneet sen satamissa kyseisen vuoden aikana. Asian tosiseikoista selviää, että Irlanti ei ole täyttänyt tätä velvollisuuttaan vuosina 1999 ja 2000, koska se tarkasti vuonna 1999 7,5 prosenttia ja vuonna 2000 14,6 prosenttia niiden alusten määrästä, jotka saapuivat sen satamiin.

⁽¹⁾ Alusturvallisuutta, saastumisen ehkäisemistä ja alusten asumis- ja työskentelyolosuhteita koskevien kansainvälisten standardien soveltamisesta yhteisön satamia käytäviin ja jäsenmaiden lainkäyttövaltaan kuuluvilla vesillä purjehtiviin aluksiin (satamavaltioiden suorittama valvonta) 19 päivänä kesäkuuta 1995 annettu neuvoston direktiivi 95/21/EY EYVL L 157, 7.7.1995, s. 1.

Euroopan yhteisöjen komission 4.12.2002 Ranskan tasavaltaa vastaan nostama kanne

(asia C-439/02)

(2003/C 19/42)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 4.12.2002 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Ranskan tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat K. Simonsson ja W. Wils, prosessiosoite Luxemburgissa.

Euroopan yhteisöjen komissio vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

1. toteaa, että Ranskan tasavalta ei ole noudattanut satamavaltioiden suorittamaa alusten valvontaa koskevan 19.6.1995 annetun neuvoston direktiivin 95/21/EY⁽¹⁾ 5 artiklan 1 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole suorittanut sellaista vuosittaista määrää tarkastuksia, joka vastaa ainakin 25 prosenttia niiden yksittäisten alusten määrästä, jotka ovat käyneet sen satamissa vuosina 1999 ja 2000, ja
2. määrää Ranskan tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet ja oikeudellinen arviointi

Ranska ei ole tarkastanut riittävän suurta määrää sen satamissa käyneistä aluksista, sillä tarkastusten osuus on ollut 14,1 prosenttia vuonna 1999 ja 12,2 prosenttia vuonna 2000. Direktiivin 95/21/EY 5 artiklan 1 kohdasta johtuvien velvoitteiden laiminlyömistä ei voida perustella henkilöstön puutteella.

(¹) Alusturvallisuutta, saastumisen ehkäisemistä ja alusten asumis- ja työskentelyolosuhteita koskevien kansainvälisten standardien soveltamisesta yhteisön satamia käyttäviin ja jäsenmaiden lainkäyttövaltaan kuuluvilla vesillä purjehtiviin aluksiin (satamavaltioiden suorittama valvonta) 19 päivänä kesäkuuta 1995 annettu neuvoston direktiivi 95/21/EY (EYVL L 157, s. 1).

Euroopan yhteisöjen komission 3.12.2002 Italian tasavaltaa vastaan nostama kanne**(Asia C-440/02)**

(2003/C 19/43)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 3.12.2002 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Italian tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat Maria Patakia ja Claudio Loggi.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin hylkää kaikki vastaväitteet ja

- toteaa, että Italian tasavalta ei ole noudattanut tutkintotodistusten tunnustamisjärjestelmän perustamisesta vapauttamisdirektiivien ja siirtymätoimenpiteistä annettujen direktiivien soveltamisalaan kuuluvan ammatillisen toiminnan osalta sekä tutkintotodistusten yleisen tunnustamisjärjestelmän täydentämisestä 7 päivänä kesäkuuta 1999 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 1999/42/EY (¹) mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut säädetyssä määräajassa kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä ja joka tapauksessa koska se ei ole ilmoittanut näistä toimenpiteistä komissiolle;
- velvoittaa Italian tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

EY 249 artikla, jonka mukaan direktiivi velvoittaa saavutettavaan tulokseen nähden jokaista jäsenvaltiota, sisältää implisiittisesti velvoitteen, jonka mukaan jäsenvaltioiden tulee noudattaa direktiivin täytäntöönpanolle annettua määräaika. Määräaika päättyi 31.7.2002 ilman, että Italian tasavalta olisi toteuttanut komission vaatimuksissaan viittaaman direktiivin noudattamisen edellyttämiä toimia.

(¹) EYVL L 201, 31.7.1999, s. 77.

Conseil d'État'n 6.11.2002 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Société Caixa Bank France vastaan Ministère de l'économie, des finances et de l'industrie**(Asia C-442/02)**

(2003/C 19/44)

Conseil d'État on pyytänyt 6.11.2002 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 5.12.2002, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Société Caixa Bank France vastaan Ministère de l'économie, des finances et de l'industrie seuraaviin kysymyksiin:

1. Koska 20 päivänä maaliskuuta 2000 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2000/12/EY (¹) ei säädetä asiasta, rajoittaako jäsenvaltion alueelleen laillisesti sijoittautuneille pankkilaitoksille asettama kiello maksaa korkoa käyttötalletuksille ja muille takaisin maksettaville varoille sijoittautumisvapautta?
2. Jos vastaus ensimmäiseen kysymykseen on myöntävä, millaisilla yleisen edun mukaisilla syillä tällaista rajoitusta voitaisiin mahdollisesti perustella?

(¹) Luottolaitosten liiketoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta 20 päivänä maaliskuuta 2000 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/12/EY (EYVL L 126, 26.5.2000, s. 1).

Asian C-254/01⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2003/C 19/45)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen viidennen jaoston puheenjohtajan 20.11.2002 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-254/01, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Suomen tasavalta.

(¹) EYVL C 245, 1.9.2001.

Asian C-227/02⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2003/C 19/47)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 19.11.2002 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-227/02, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Luxemburgin suurherttuakunta.

(¹) EYVL C 180, 27.7.2002.

Asian C-280/01⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2003/C 19/46)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen kuudennen jaoston puheenjohtajan 19.11.2002 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-280/01 (Court of Appealin (England & Wales) (Civil Division) esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Brian Watson vastaan First Choice Holidays & Flights Ltd ja Aparta Hotels Caledonia SA.

(¹) EYVL C 289, 13.10.2001.

Asian C-268/02⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2003/C 19/48)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 19.11.2002 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-268/02, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Luxemburgin suurherttuakunta.

(¹) EYVL C 219, 14.9.2002.

ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

21 päivänä marraskuuta 2002

asiassa T-88/98, Kundan Industries Ltd ja Tata International Ltd vastaan Euroopan unionin neuvosto⁽¹⁾**(Polkumyynti – Ruostumattomasta teräksestä valmistetut kiinnikkeet – Vientihinnan määrittäminen – Hinnan epäluottavuus – Normaaliarvon määrittäminen – Puolustautumisoikeudet)**

(2003/C 19/49)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Asiassa T-88/98, Kundan Industries Ltd, Tata International Ltd, kotipaikka Mumbai (Intia), edustajinaan asianajajat J.-F. Bellis ja P. De Baere, prosessiosoite Luxemburgissa, vastaan Euroopan unionin neuvosto (asiamiehinään S. Marquardt, H.-J. Rabe ja G. Berrisch), jota tukee Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään V. Kreuzsitz ja N. Khan), jossa kantajat vaativat yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan Kiinan kansantasavallasta, Intiasta, Korean tasavallasta, Malesiasta, Taiwanista ja Thaimaasta peräisin olevien ruostumattomasta teräksestä valmistettujen kiinnikkeiden ja niiden osien tuontiin sovellettavan lopullisen polkumyyntitullin käyttöönosta 16 päivänä helmikuuta 1998 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 393/98 (EYVL L 50, s. 1) 1 artiklan, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (laajennettu neljäs jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. Vilaras sekä tuomarit V. Tiili, J. Pirrung, P. Mengozzi ja A. W. H. Meij, kirjaaja: H. Jung, on antanut 21.11.2002 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Kumotaan Kiinan kansantasavallasta, Intiasta, Korean tasavallasta, Malesiasta, Taiwanista ja Thaimaasta peräisin olevien ruostumattomasta teräksestä valmistettujen kiinnikkeiden ja niiden osien tuontiin sovellettavan lopullisen polkumyyntitullin käyttöönosta 16 päivänä helmikuuta 1998 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 393/98 1 artikla siltä osin, kuin Kundan Industries Ltd:n valmistamien ja Tata International Ltd:n viemien tavaroiden viennille Euroopan yhteisöön vahvistettu polkumyyntitulli ylittää sen polkumyyntitullin, jota olisi sovellettu, jollei vientihintaa olisi oikaistu palkkion perusteella.
- 2) Kanne hylätään muilta osin.
- 3) Neuvosto vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan ja se velvoitetaan korvaamaan 30 prosenttia kantajan oikeudenkäyntikuluista. Komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EYVL C 234, 25.7.1998.YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

7 päivänä marraskuuta 2002

yhdistetyissä asioissa T-141/99, T-142/99, T-150/99 ja T-151/99, Vela Srl ja Tecnagrind SL vastaan Euroopan yhteisöjen komissio⁽¹⁾**(Maatalous – EMOTR – Rahoitustuen peruuttaminen – Asetuksen N:o 4253/88 23 ja 24 artikla – Oikeusvarmuuden periaate ja luottamuksensuojan periaate – Suhteellisuusperiaate)**

(2003/C 19/50)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Yhdistetyissä asioissa T-141/99, T-142/99, T-150/99 ja T-151/99, Vela Srl, kotipaikka Milano (Italia), Tecnagrind SL, kotipaikka Barcelona (Espanja), edustajanaan asianajaja G. M. Scarpellini, prosessiosoite Luxemburgissa, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään C. Cattabriga ja M. Moretto), joissa kantajat vaativat yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta ensinnäkin asiassa T-141/99 kumoamaan 9 päivänä maaliskuuta 1999 tehdyn komission päätöksen C (1999) 540, jolla peruutetaan Vela Srl:lle asetuksen (ETY) N:o 2052/88 soveltamista koskevista säännöksistä Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston ohjausosaston osalta 19 päivänä joulukuuta 1988 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 4256/88 nojalla myönnettävästä Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (ohjausosasto) tuesta 30 päivänä kesäkuuta 1992 tehdyllä komission päätöksellä C (1992) 1494 hanketta nro 92.IT.06.001 "Azione sotto forma di un progetto dimostrativo per l'introduzione e promozione della Luffa cylindrica in zone svantaggiate europee" varten myönnetty tuki, toiseksi asiassa T-142/99 kumoamaan 4 päivänä maaliskuuta 1999 tehdyn komission päätöksen C (1999) 541, jolla peruutetaan Sonda Srl:lle asetuksen (ETY) N:o 4256/88 nojalla myönnettävästä Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (ohjausosasto) tuesta 26 päivänä marraskuuta 1993 tehdyllä komission päätöksellä C (93) 3401 hanketta nro 93.IT.06.057 "Progetto pilota dimostrativo tendente alla riduzione dei costi di produzione e dei fertilizzanti nelle coltura del girasole" varten myönnetty tuki, kolmanneksi asiassa T-150/99 kumoamaan 4 päivänä maaliskuuta 1999 tehdyn komission päätöksen C (1999) 532, jolla peruutetaan Tecnagrind SL:lle asetuksen (ETY) N:o 4256/88 nojalla myönnettävästä Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (ohjausosasto) tuesta 26 päivänä marraskuuta 1993 tehdyllä komission päätöksellä C (93) 3395 hanketta nro 93.ES.06.031 "Progetto dimostrativo per la valorizzazione multipla del Vetiver

(*Vetiveria Zizanioides*) in zona mediterranea” varten myönnetty tuki, ja neljänneksi asiassa T-151/99 kumoamaan 4 maaliskuuta 1999 tehdyn komission päätöksen C (1999) 533, jolla peruutetaan Tecnagrind SL:lle asetuksen (ETY) N:o 4256/88 nojalla myönnettävästä Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (ohjausosasto) tuesta 13 päivänä syyskuuta 1996 tehdyllä komission päätöksellä C (96) 2235 hanketta nro 95.ES.06.005 ”Progetto dimostrativo per la trasformazione del ricino (*Ricinus Communis*) nelle imprese agricole per l'estarzione di aromi naturali” varten myönnetty tuki, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (kolmas jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. Jaeger sekä tuomarit K. Lenaerts ja J. Azizi, kirjaaja: hallintovirkamies J. Palacio González, on antanut 7.11.2002 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) *Kanteet hylätään.*
- 2) *Kantajat vastaavat kussakin asiassa omista oikeudenkäyntikuluistaan sekä korvaavat komission oikeudenkäyntikulut.*

(¹) EYVL C 246, 28.8.1999.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

23 päivänä lokakuuta 2002

yhdistetyissä asioissa T-269/99, T-271/99 ja T-272/99, Territorio Histórico de Guipúzcoa – Diputación Foral de Guipúzcoa ym. vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (¹)

(*Valtiontuet – Päätös aloittaa EY 88 artiklan 2 kohdassa määrätty menettely – Kumoamiskanne – Tutkittavaksi ottaminen – Verotuksellinen toimenpide – Valikoivuus – Perusteltu luottamus – Harkintavallan väärinkäyttö*)

(2003/C 19/51)

(Oikeudenkäyntikieli: espanja)

Yhdistetyissä asioissa T-269/99, T-271/99 ja T-272/99, Territorio Histórico de Guipúzcoa – Diputación Foral de Guipúzcoa, Territorio Histórico de Álava – Diputación Foral de Álava ja Territorio Histórico de Vizcaya – Diputación Foral de Vizcaya, edustajinaan asianajajat A. Creus Carreras ja B. Uriarte Valiente, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään F. Santaolalla Gadea, G. Rozet ja G. Valero Jordana), joissa kantajat vaativat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan Espanjan viranomaisille 17.8.1999 päivätyillä kirjeillä tiedoksiantetut komission päätökset aloittaa Espanjan valtiota vastaan EY 88 artiklan 2 kohdassa määrätty menettely Territorio Histórico de Álavassa, Territorio Histórico de Vizcayassa ja

Territorio Histórico de Guipúzcoassa 45 prosentin verohyvitetyksen muodossa myönnettyjen verotuksellisten tukien osalta (EYVL 1999, C 351, s. 29 ja EYVL 2000, C 71, s. 8), yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (laajennettu kolmas jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. Jaeger sekä tuomarit R. García-Valdecasas, K. Lenaerts, P. Lindh ja J. Azizi, kirjaaja: apulaiskirjaaja B. Pastor, on antanut 23.10.2002 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) *Kanteet hylätään.*
- 2) *Kantajat vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja ne velvoitetaan korvaamaan komission oikeudenkäyntikulut.*

(¹) EYVL C 47, 19.2.2000.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

23 päivänä lokakuuta 2002

yhdistetyissä asioissa T-346/99, T-347/99 ja T-348/99, Territorio Histórico de Álava – Diputación Foral de Álava ym. vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (¹)

(*Valtiontuet – Päätös aloittaa EY 88 artiklan 2 kohdassa määrätty menettely – Kumoamiskanne – Tutkittavaksi ottaminen – Verotuksellinen toimenpide – Valikoivuus – Perusteltu luottamus – Harkintavallan väärinkäyttö*)

(2003/C 19/52)

(Oikeudenkäyntikieli: espanja)

Asioissa T-346/99, T-347/99 ja T-348/99, Territorio Histórico de Álava – Diputación Foral de Álava, Territorio Histórico de Guipúzcoa – Diputación Foral de Guipúzcoa ja Territorio Histórico de Vizcaya – Diputación Foral de Vizcaya, edustajinaan asianajajat A. Creus Carreras ja B. Uriarte Valiente, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään F. Santaolalla Gadea, G. Rozet ja G. Valero Jordana), joissa kantajat vaativat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan Espanjan viranomaisille 29.9.1999 päivätyillä kirjeillä tiedoksiantetun komission päätöksen aloittaa Espanjan valtiota vastaan EY 88 artiklan 2 kohdassa määrätty menettely Territorio Histórico de Álavassa, Territorio Histórico de Vizcayassa ja Territorio Histórico de Guipúzcoassa yhtiöveron veroperustan alennuksen muodossa myönnettyjen verotuksellisten tukien osalta (EYVL 2000, C 55, s. 2), yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (laajennettu kolmas jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. Jaeger sekä tuomarit R. García-Valdecasas, K. Lenaerts, P. Lindh ja J. Azizi, kirjaaja: apulaiskirjaaja B. Pastor, on antanut 23.10.2002 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) *Kanteet hylätään.*
- 2) *Kantajat vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja ne velvoitetaan korvaamaan komission oikeudenkäyntikulut.*

(¹) EYVL C 79, 18.3.2000.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

26 päivänä marraskuuta 2002

yhdistetyissä asioissa T-74/00, T-76/00, T-83/00–T-85/00, T-132/00, T-137/00 ja T-141/00, Artogodan GmbH ym. vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (¹)

(Ihmisille tarkoitettut lääkkeet – Yhteisön välimiesmenettelyt – Markkinoille saattamista koskevien lupien peruuttaminen – Toimivalta – Peruuttamisen edellytykset – Ruokahalua hillitsevät lääkkeet: amfepramoni, klobentsoreksi, fenproporeksi, norpseudoefedriini, fentermiini – Direktiivit 65/65/ETY ja 75/319/ETY)

(2003/C 19/53)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa, englanti ja ranska)

Yhdistetyissä asioissa T-74/00, Artogodan GmbH, kotipaikka Lüchow (Saksa), edustajanaan asianajaja U. Doepner, prosessiosoite Luxemburgissa, T-76/00, Bruno Farmaceutici SpA, kotipaikka Rooma (Italia), Essential Nutrition Ltd, kotipaikka Brough (Yhdistynyt kuningaskunta), Hoechst Marion Roussel Ltd, kotipaikka Denham (Yhdistynyt kuningaskunta), Hoechst Marion Roussel SA, kotipaikka Bryssel (Belgia), Marion Merell SA, kotipaikka Puteaux (Ranska), Marion Merell SA, kotipaikka Barcelona (Espanja), Sanova Pharma GmbH, kotipaikka Wien (Itävalta), Temmler Pharma GmbH & Co. KG, kotipaikka Marburg (Saksa), edustajinaan asianajajat B. Sträter ja M. Ambrosius, prosessiosoite Luxemburgissa, T-83/00, Schuck GmbH, kotipaikka Schwaig (Saksa), edustajinaan asianajajat B. Sträter ja M. Ambrosius, prosessiosoite Luxemburgissa, T-84/00 ja T-85/00, Laboratórios Roussel L^{da}, kotipaikka Mem Martins (Portugali), edustajinaan asianajajat B. Sträter ja M. Ambrosius, prosessiosoite Luxemburgissa, Laboratoires Roussel Diamant SARL, kotipaikka Puteaux (Ranska), edustajinaan asianajajat B. Sträter ja M. Ambrosius, prosessiosoite Luxemburgissa, Roussel Iberica SA, kotipaikka Barcelona (Espanja), edustajinaan asianajajat B. Sträter ja M. Ambrosius, prosessiosoite Luxemburgissa, T-132/00, Gerot Pharmazeutika GmbH, kotipaikka Wien (Itävalta), edustajinaan asianajaja K. Grigkar, prosessiosoite Luxemburgissa, T-137/00, Cambridge Healthcare Supplies Ltd, kotipaikka Norfolk (Yhdistynyt kuningaskunta), edustajinaan barrister D. Vaughan, barrister K. Bacon ja solicitor S. Davis, prosessiosoite Luxemburgissa, ja T-141/00, Laboratoires pharmaceutiques Trenker SA, kotipaikka Bryssel,

edustajinaan asianajajat L. Defalque ja X. Leurquin, prosessiosoite Luxemburgissa, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään H. Støvlbæk, R. Wainwright ja B. Wägenbaur), joissa kantajat vaativat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan markkinoille saattamista koskevien lupien peruuttamisesta ihmisille tarkoitetuilta lääkevalmisteilta, jotka sisältävät asioissa T-74/00, T-76/00 ja T-141/00 amfepramonia [K(2000) 453], asioissa T-83/00–T-85/00 erityisesti norpseudoefedriiniä, klobentsoreksiä ja fenproporeksiä [K(2000) 608] ja asioissa T-132/00 ja T-137/00 fentermiiniä [K(2000) 452], 9.3.2000 tehdyt komission päätökset, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (laajennettu toinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja R. M. Moura Ramos sekä tuomarit V. Tiili, J. Pirrung, P. Mengozzi ja A. W. H. Meij, kirjaaja: hallintovirkamies D. Christensen, on antanut 26.11.2002 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) *Komission 9.3.2000 tekemät päätökset [K(2000) 452, K(2000) 453 ja K(2000) 608] kumotaan siltä osin kuin ne koskevat kantajien markkinoimia lääkkeitä.*
- 2) *Komissio velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut kokonaisuudessaan, mukaan lukien välitoimimenettelyissä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.*

(¹) EYVL C 149, 27.5.2000, C 163, 10.6.2000, C 192, 8.7.2000 ja C 233, 12.8.2000.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

22 päivänä lokakuuta 2002

yhdistetyissä asioissa T-178/00 ja T-341/00, Jan Pflugradt vastaan Euroopan keskuspankki (¹)

(Euroopan keskuspankin henkilöstö – Työsopimuksen muuttaminen – Arviointikertomus)

(2003/C 19/54)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Yhdistetyissä asioissa T-178/00 ja T-341/00, Jan Pflugradt, kotipaikka Frankfurt am Main (Saksa), edustajinaan asiassa T-178/00 asianajaja N. Pflüger ja asiassa T-341/00 asianajajat N. Pflüger, R. Steiner ja S. Mittländer, prosessiosoite Luxemburgissa, vastaan Euroopan keskuspankki (asiamiehinään asiassa

T-178/00 J. Fernández Martín, V. Saintot ja B. Wägenbauer, ja asiassa T-341/00 V. Saintot, T. Gulliams ja Wägenbauer, joissa kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimissa asiassa T-178/00 kumoaa kantajasta tehdyn arviointikertomuksen vuodelta 1999, ja asiassa T-341/00 kumoaa Euroopan keskuspankin tietojärjestelmistä vastaavan pääosaston (PO IS) johtajan 28.6.2000 päivätyn kirjelmän, joka koskee kantajalle osoitettuja työtehtäviä, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimissa (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J. D. Cooke sekä tuomarit R. García-Valdecasas ja P. Lindh, kirjaaja: hallintovirkamies D. Christensen, on antanut 22.10.2002 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) *Asiat T-178/00 ja T-341/00 yhdistetään tuomion antamista varten.*
- 2) *Asioissa T-178/00 ja T-341/00 nostetut kanteet hylätään.*
- 3) *Kukin asianosainen vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.*

(¹) EYVL C 259, 9.9.2000 ja C 4, 6.1.2001.

töksen, jolla muutettiin 22.6.2000 tehtyä komission päätöstä, jossa todettiin yrityskeskittymäjärjestelyt yhteismarkkinoille soveltuviksi ja Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen mukaisiksi (asiat COMP/JV40 – Canal+/Lagardère ja COMP/JV47 – Canal+/Lagardère/Liberty Media), yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimissa (laajennettu kolmas jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. Jaeger sekä tuomarit R. García-Valdecasas, K. Lenaerts, P. Lindh ja J. Azizi, kirjaaja: hallintovirkamies J. Palacio González, on 20.11.2002 antanut tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) *Komission 10.7.2000 tekemä päätös, jolla muutetaan komission 22.6.2000 tehtyä päätöstä, jossa todettiin yrityskeskittymäjärjestelyt yhteismarkkinoille soveltuviksi ja Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen mukaisiksi (asiat COMP/JV 40 Canal+/Lagardère ja COMP/JV47 – Canal+/Lagardère/Liberty Media), kumotaan.*
- 2) *Vastaaja veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

(¹) EYVL C 335, 25.11.2000.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

20 päivänä marraskuuta 2002

asiassa T-251/00, Lagardère SCA ja Canal+ SA vastaan
Euroopan yhteisöjen komissio (¹)

(Kilpailu – Asetus (ETY) N:o 4064/89 – Sellaisen päätöksen muuttaminen, jolla todetaan yrityskeskittymä yhteismarkkinoille soveltuvaksi – Yrityskeskittymän toteuttamiseen välittömästi liittyvät ja sen toteuttamiseksi välttämättömät rajoitukset (liitännäisrajoitukset) – Kumoamiskanne – Tutkittavaksi ottaminen – Kannekelpoiset toimet – Oikeussuojaintressi – Oikeusvarmuus – Perusteltu luottamus – Perustelut)

(2003/C 19/55)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa T-251/00, Lagardère SCA, kotipaikka Pariisi, edustajanaan asianajaja A. Winckler, prosessiosoite Luxemburgissa, Canal+ SA, kotipaikka Pariisi, edustajinaan asianajajat J.-P. de La Laurencie ja P.-M. Louis, prosessiosoite Luxemburgissa, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään W. Wils ja F. Lelièvre), jossa kantaja vaatii ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan 10.7.2000 tehdyn komission päätö-

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

23 päivänä lokakuuta 2002

asiassa T-388/00, Institut für Lernsysteme GmbH vastaan
sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (¹)

(Yhteisön tavaramerkki – Väitemenettely – Aikaisempi kuviomerkki, johon sisältyy lyhenne ILS – Sanamerkin ELS rekisteröintiä yhteisön tavaramerkkinä koskeva hakemus – Aikaisemman tavaramerkin käytöstä esitettävä näyttö – Asetuksen N:o 40/94 43 artiklan 2 ja 3 kohta ja asetuksen N:o 2868/95 22 sääntö – Suhteellinen hylkäysperuste – Sekaannusvaara – Asetuksen N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohta – Perustelut)

(2003/C 19/56)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Asiassa T-388/00, Institut für Lernsysteme GmbH, kotipaikka Hampuri (Saksa), edustajanaan asianajajat J. Schneider ja A. Buddee, prosessiosoite Luxemburgissa, vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamiehinään A. von Mühlendahl, A. di Carlo ja O. Waelbroeck), sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramer-

kit ja mallit) valituslautakunnassa käydyin menettelyn vasta-
puolena ELS Educational Services, Inc., kotipaikka Culver City,
Kalifornia (Yhdysvallat), jossa kantaja on nostanut kanteen
sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mal-
lit) kolmannen valituslautakunnan 18.10.2000 tekemästä pää-
töksestä (asia R 074/2000-3), ensimmäisen oikeusasteen tuo-
mioistuimien (neljäs jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston
puheenjohtaja M. Vilaras sekä tuomarit V. Tiili ja P. Mengozzi,
kirjaaja: hallintovirkamies D. Christensen, on antanut
23.10.2002 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mal-
lit) kolmannen valituslautakunnan 18.10.2000 tekemä päätös
(asia R 074/2000-3) kumotaan siltä osin kuin se koskee
keskenään ristiriidassa olevien tavaramerkkien sekaannusvaaran
arviointia.
- 2) Kanne hylätään muilta osin.
- 3) Vastaaja vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan ja kahdesta
kolmasosasta kantajalle aiheutuneista oikeudenkäyntikuluista.
Kantaja vastaa yhdestä kolmasosasta omista oikeudenkäyntiku-
luistaan.

(¹) EYVL C 79, 10.3.2001.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

23 päivänä lokakuuta 2002

asiassa T-6/01, Matratzen Concord GmbH vastaan sisä-
markkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mal-
lit) (SMHV) (¹)

*(Yhteisön tavaramerkki – Väite – Suhteelliset hylkäysperus-
teet – Kahden tavaramerkin samankaltaisuus – Sekaannus-
vaara – Asetuksen N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohta
– Sanan ”Matratzen” sisältävän kuviomerkkityyppisen yh-
teisön tavaramerkin hakeminen – Aikaisempi sanamerkki
MATRATZEN)*

(2003/C 19/57)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Asiassa T-6/01, Matratzen Concord GmbH, aiemmin Matrat-
zen Concord AG, kotipaikka Köln (Saksa), edustajanaan asian-
ajaja W.-W. Wodrich, vastaan sisämarkkinoiden harmonisoin-
tivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamiehinään A. von
Mühlendahl, G. Schneider ja E. Joly), jossa kantaja on nostanut
kanteen sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramer-
kit ja mallit) toisen valituslautakunnan 31.10.2000 tekemästä
päätöksestä (yhdistetyt asiat R 728/1999-2 ja R 792/1999-2),

joka koskee Hukla Germany SA:n ja Matratzen Concord
GmbH:n välistä väitemenettelyä, ensimmäisen oikeusasteen
tuomioistuimien (neljäs jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston
puheenjohtaja M. Vilaras sekä tuomarit V. Tiili ja P. Mengozzi,
kirjaaja: hallintovirkamies D. Christensen, on antanut
23.10.2002 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Kantaja velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EYVL C 108, 7.4.2001.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

20 päivänä marraskuuta 2002

yhdistetyissä asioissa T-79/01 ja T-86/01, Robert Bosch
GmbH vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto
(tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (¹)

*(Yhteisön tavaramerkki – Sanamerkit Kit Pro ja Kit Super
Pro – Ehdottomat hylkäysperusteet – Asetuksen (EY) N:o 40/
94 7 artiklan 1 kohdan b alakohta)*

(2003/C 19/58)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Yhdistetyissä asioissa T-79/01 ja T-86/01, Robert Bosch
GmbH, kotipaikka Stuttgart (Saksa), edustajanaan asianajaja
S. Völker, prosessiosoite Luxemburgissa, vastaan Euroopan
yhteisöjen komissio (asiamiehenään G. Schneider), jossa kanta-
ja on nostanut kanteen sisämarkkinoiden harmonisointiviras-
ton (tavaramerkit ja mallit) ensimmäisen valituslautakunnan
31.1.2001 tekemistä kahdesta päätöksestä (asia R 124/2000-
1 ja R 123/2000-1), joista ensimmäinen koskee sanamerkin Kit
Pro ja jälkimmäinen sanamerkin Kit Super Pro rekisteröimistä
yhteisön tavaramerkiksi, ensimmäisen oikeusasteen tuomiois-
tuimien (neljäs jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheen-
johtaja M. Vilaras sekä tuomarit V. Tiili ja P. Mengozzi, kirjaaja:
hallintovirkamies D. Christensen, on antanut 20.11.2002
tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) *Kanteet hylätään.*
- 2) *Kantaja velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

(¹) EYVL C 186, 30.6.2001.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

26 päivänä marraskuuta 2002

asiassa T-103/01, Michael Cwik vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (¹)

(Henkilöstö – Komission hallintorakenteiden uudelleenjärjestely – Asemapaikan siirto – Perustelut – Yksikön etu – Harkintavallan väärinkäyttö – Huolenpitovelvollisuus)

(2003/C 19/59)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa T-103/01, Michael Cwik, Euroopan yhteisöjen komission virkamies, kotipaikka Tervuren (Belgia), edustajanaan asianajaja N. Lhoest, prosessiosoite Luxemburgissa, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään J. Currall, D. Waelbroeck ja J. Waldron), jossa kantaja vaatii ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan komission päätöksen, jolla kantaja on päätetty siirtää talouden ja rahoituksen pääosastossa yksiköstä Taloudelliset ”tiedot ja dokumentit”, josta on ensin tullut yksikkö ”Tiedotus: EURO, EMU” ja sittemmin yksikkö 4 ”Rahaliittoa koskeva viestintäpolitiikka”, yksikköön ”Yleinen koordinointi, henkilöstö ja hallinto”, josta on tullut yksikkö 1 ”Koordinointi, henkilöstö; tiedotus ja hallinto”, sekä vahingonkorvausta, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimissa (toinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja R. M. Moura-Ramos sekä tuomarit J. Pirrung ja A. W. H. Meij, kirjaaja: hallintovirkamies D. Christensen, on 26.11.2002 antanut tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) *Kanne hylätään.*
- 2) *Asianosaiset vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.*

(¹) EYVL C 227, 11.8.2001.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

23 päivänä lokakuuta 2002

asiassa T-104/01, Claudia Oberhauser vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (¹)

(Yhteisön tavaramerkki – Väitemenettely – Aikaisempi kuviomerkki, joka sisältää sanat ”miss fifties” – Rekisteröinnin hakeminen yhteisön sanamerkille Fifties – Suhteellinen hylkäysperuste – Sekaannusvaara – Asetuksen N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohta)

(2003/C 19/60)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Asiassa T-104/01, Claudia Oberhauser, kotipaikka München (Saksa), edustajanaan asianajaja M. Graf, vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamiehenään G. Schneider), toisena asianosaisena sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) valituslautakunnassa käydyssä menettelyssä: Petit Liberto, SA, kotipaikka Vidreres (Espanja), jossa kantaja on nostanut kanteen sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) toisen valituslautakunnan 28.2.2001 tekemästä päätöksestä (asia R 757/1999-2), ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimissa (neljäs jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. Vilaras sekä tuomarit V. Tiili ja P. Mengozzi, kirjaaja: hallintovirkamies D. Christensen, on antanut 23.10.2002 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) *Kanne hylätään.*
- 2) *Kantaja velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

(¹) EYVL C 227, 11.8.2001.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

7 päivänä marraskuuta 2002

asiassa T-199/01, G vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (¹)

(Henkilöstö – Sosiaaliturva – Sairauskulujen korvaamisen epääminen – Hoito, joka ei ole funktionaalinen)

(2003/C 19/61)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa T-199/01, G, Euroopan yhteisöjen komission virkamies, kotipaikka Ispra (Italia), edustajanaan asianajaja O. Slus-

ny, prosessiosoite Luxemburgissa, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään J. Currall), jossa kantaja vaatii kumoamaan implisiittisen päätöksen, jolla hylättiin kantajan tekemä valitus maksutoimiston 20.11.2000 tekemästä päätöksestä, jolla kieltäydyttiin korvaamasta hoitavan lääkärin reseptillä määräämistä valmisteista aiheutuneita kuluja, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimissa (kolmas jaosto), toimien kokoonpanossa: puheenjohtaja M. Jaeger sekä tuomarit K. Lenaerts ja J. Azizi, kirjaaja: hallintovirkamies D. Christensen, on 7.11.2002 antanut tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) *Kanne hylätään.*
- 2) *Kukin osapuoli vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.*

(¹) EYVL C 317, 10.11.2001.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

5 päivänä marraskuuta 2002

asiassa T-205/01, André Ronsse vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (¹)

(Henkilöstö – Palkkaus – Kotitalouslisä – Perusteettoman edun palautus)

(2003/C 19/62)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa T-205/01, André Ronsse, Euroopan yhteisöjen komission virkamies, kotipaikka Bryssel, edustajanaan asianajaja E. Boigelot, prosessiosoite Luxemburgissa, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään J. Currall, F. Clotuche-Duvieusart ja B. Wägenbaur), jossa kantaja vaatii ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta yhtäältä kumoamaan komission 9. ja 23.11.2000 päivättyihin kirjeisiin sisältyvät päätökset ja sikäli kuin tarpeen, 15.1.2001 päivättyyn kirjeeseen sisältyvän päätöksen sekä implisiittisen päätöksen hänen 8.2.2001 esittämänsä oikaisuvaatimuksen hylkäämisestä, jotka kaikki liittyvät sellaisen 22 443,07 euron määrän palauttamiseen, joka vastaa kantajalle 1.1.1994–1.11.2000 maksettua kotitalouslisää ja toisaalta maksamaan takaisin hänen eläkkeestään tällä perusteella joulukuusta 2000 lähtien perityt määrät, joihin lisätään lakisääteiset korot, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimissa (ensimmäinen jaosto), toimien kokoonpanossa: presidentti B. Vesterdorf sekä tuomarit N. J. Forwood ja H. Legal, kirjaaja: hallintovirkamies J. Palacio Gonzalez, on 5.11.2002 antanut tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) *Kanne hylätään.*
- 2) *Kumpikin asianosainen vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.*

(¹) EYVL C 317, 10.11.2001.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

12 päivänä marraskuuta 2002

asiassa T-271/01, José Manuel López Cejudo vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (¹)

(Henkilöstö – Palkkaus – Lapsen huoltajalle huollettavana olevasta lapsesta maksettava lisä ja koulutuslisä – Lisien epääminen toiselta vanhemmalta verovähennystä ja maastamuuttokorvausta määritettäessä – Viivästyskorot)

(2003/C 19/63)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa T-271/01, José Manuel López Cejudo, Euroopan yhteisöjen komission virkamies kotipaikka Bryssel, edustajinaan asianajajat G. Vandersanden ja L. Levi, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään J. Currall), jossa kantaja vaatii komission sen päätöksen kumoamista, jolla tämä epäsi kantajalta lokakuusta 2000 heinäkuuhun 2001 ulottuvalta ajanjaksolta huollettavana olevasta lapsesta maksettava lisän ja koulutuslisän verovähennystä ja maastamuuttokorvausta määritettäessä, sekä lisäksi viivästyskorkoa väärin perityille tai suorittamatta jätetyille määrille, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimissa (toinen jaosto), toimien kokoonpanossa: puheenjohtaja R. M. Moura Ramos sekä tuomarit J. Pirrung ja A. W. H. Meij, kirjaaja: hallintovirkamies M. J. Plingers, on 12.11.2002 antanut tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) *Komission päätös, joka sisältyy kantajan palkkalaskelmaan vuoden 2000 lokakuulta ja jolla kantajalta evätään huollettavana olevasta lapsesta maksettava lisä ja koulutuslisä verovähennystä ja maastamuuttokorvausta määritettäessä ja jota on muutettu 16.7.2001 tehdyllä komission päätöksellä, kumotaan siltä osin kuin viimeksi mainitussa päätöksessä jaetaan oikeus riidanalaisiin lisiin ja niistä johtuviin etuuksiin ainoastaan tulevan ajan osalta.*
- 2) *Komissio veloitetaan suorittamaan kantajalle*
 - *viivästyskorkoa marraskuusta 2000 lukien 1 193,85 euron suuruiselle summalle ja kultakin kuukaudelta joulukuusta 2000 alkaen syyskuuhun 2001 saakka kullekin 1 200 euron erälle, kunnes nämä summat on palautettu kantajalle, ja*

- viivästyskorkoa kantajan osuudelle riidanalaisista lisistä johtuviin etuuksiin kultakin kuukaudelta lokakuusta 2000 alkaen siihen päivään saakka, jona 16.7.2001 tehty päätös tuli voimaan, kunnes kantajalle tulevat maksut on kokonaan suoritettu.
- 3) Viivästyskoron suuruus lasketaan Euroopan keskuspankin tärkeimpiä jälleenrahoitustoimia varten vahvistaman, kyseisenä ajanjaksona sovellettavan koron perusteella, johon lisätään kaksi prosenttiyksikköä.
- 4) Komissio veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EYVL C 3, 5.1.2002.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

25 päivänä lokakuuta 2002

asiassa T-5/02, Tetra Laval BV vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (¹)

(Kilpailu – Asetus N:o 4064/89 – Päätös, jossa todetaan yrityskeskittymä yhteismarkkinoille soveltumattomaksi – Puolustautumis-oikeudet – Horisontaalinen ja vertikaalinen vaikutus – Yrityskeskittymän ennakoitavissa olevat vaikutukset – Vipuvaikutus – Mahdollinen kilpailu – Yleinen vahvistumisvaikutus)

(2003/C 19/64)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Asiassa T-5/02, Tetra Laval BV, kotipaikka Amsterdam (Alankomaat), edustajinaan asianajajat A. Vandencastele, D. Waelbroeck, A. Weitbrecht ja S. Völker, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään A. Whelan ja P. Hellström), jossa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta vaaditaan kumoamaan 30.10.2001 tehty komission päätös C (2001) 3345 lopull., jossa todetaan yrityskeskittymä yhteismarkkinoille ja ETA-sopimuksen toimintaan soveltumattomaksi (asia COMP/M.2416 – Tetra Laval/Sidel), yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimissa (ensimmäinen jaosto), toimien kokoonpanossa: presidentti B. Vesterdorf sekä tuomarit J. Pirrung ja N. J. Forwood, kirjaaja: hallintovirkamies D. Christensen, on 25.10.2002 antanut tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Komission päätös C (2001) 3345 lopull., joka on tehty 30.10.2001 ja jossa todetaan yrityskeskittymä yhteismarkkinoille ja ETA-sopimuksen toimintaan soveltumattomaksi (asia COMP/M.2416 – Tetra Laval/Sidel), kumotaan.
- 2) Komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan ja se veloitetaan korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EYVL C 68, 16.3.2002.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

25 päivänä lokakuuta 2002

asiassa T-80/02, Tetra Laval BV vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (¹)

(Kilpailu – Asetus N:o 4064/89 – Päätös, jolla yritykset on määrätty erotettavaksi toisistaan – Asetuksen N:o 4064/89 8 artiklan 4 kohta – Yrityskeskittymän yhteismarkkinoille soveltumattomaksi toteavan päätöksen lainvastaisuus – Seurauksena erottamispäätöksen lainvastaisuus)

(2003/C 19/65)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Asiassa T-80/02, Tetra Laval BV, kotipaikka Amsterdam (Alankomaat), edustajinaan asianajajat A. Vandencastele, D. Waelbroeck, A. Weitbrecht ja S. Völker, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään A. Whelan ja P. Hellström), jossa kantaja vaatii ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan komission 30.1.2002 yrityskeskittymien valvonnasta 21 päivänä joulukuuta 1989 annetun neuvoston asetuksen N:o 4064/89/ETY 8 artiklan 4 kohdan nojalla tekemän päätöksen, jolla yritykset on määrätty erotettavaksi toisistaan (asia COMP/M.2416 – Tetra Laval / Sidel), ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimissa (ensimmäinen jaosto), toimien kokoonpanossa: presidentti B. Vesterdorf sekä tuomarit J. Pirrung ja N. J. Forwood, kirjaaja: hallintovirkamies D. Christensen, on 25.10.2002 antanut tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Komission 30.1.2002 yrityskeskittymien valvonnasta 21 päivänä joulukuuta 1989 annetun neuvoston asetuksen N:o 4064/89/ETY 8 artiklan 4 kohdan nojalla tekemä päätös, jossa edellytetään toimenpiteitä tehokkaana kilpailutilanteen palauttamiseksi (asia COMP/M.2416 – Tetra Laval / Sidel), kumotaan.
- 2) Komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan ja se veloitetaan korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut, mukaan lukien välitoimien menettelyistä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

(¹) EYVL C 156, 29.6.2002.

**YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS**

7 päivänä lokakuuta 2002

**asiassa T-24/01, Claire Staelen vastaan Euroopan unionin
neuvosto ja Euroopan parlamentti ⁽¹⁾**

**(Henkilöstö – Avoin kilpailu – Nimittävän viranomaisen
toimivallan siirtäminen – Tutkimatta jättäminen)**

(2003/C 19/66)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa T-24/01, Claire Staelen, Euroopan parlamentin väliaikainen toimihenkilö, kotipaikka Bridel (Luxemburg), edustajanaan asianajaja J. Choucroun, prosessiosoite Luxemburgissa, vastaan Euroopan unionin neuvosto (asiamiehinään F. Anton ja A. Pilette) ja Euroopan parlamentti (asiamiehinään J. F. de Wachter ja D. Moore), jossa kantaja vaatii ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta ensisijaisesti kumoamaan kilpailun EUR/A/151/98 kirjallisten kokeiden korjausmenettelyyn tai valintalautakunnan päätöksen, jonka mukaan kantajaa ei hyväksytty osallistumaan kokeen VII.A.d jälkeisiin kokeisiin, ja toissijaisesti määräämään korvauksen hänelle väitteen mukaan aiheutuneista henkisistä kärsimyksistä, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (neljäs jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. Vilaras sekä tuomarit V. Tiili ja P. Mengozzi, kirjaaja H. Jung, on 7.10.2002 antanut määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

- 1) *Kanne T-24/01 jätetään tutkimatta, koska sen tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat, siltä osin kuin se kohdistuu neuvostoon.*
- 2) *Kukin asianosaisista vastaa tämän kanteen käsittelystä aiheutuneista oikeudenkäyntikuluista, mukaan lukien välitoimimennettelystä aiheutuneet kulut, siltä osin kuin kanne kohdistuu neuvostoon.*

⁽¹⁾ EYVL C 95, 24.3.2001.

**YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS**

21 päivänä lokakuuta 2002

asiassa T-97/01, Christos Gogos vastaan Euroopan yhteisöjen komissio ⁽¹⁾

(Lausunnon antamisen raukeaminen)

(2003/C 19/67)

(Oikeudenkäyntikieli: kreikka)

Asiassa T-97/01, Christos Gogos, Euroopan yhteisöjen komission virkailija, edustajanaan asianajaja C. Tagaras, vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään H. Tserepa-Lacombe ja J. Currall), yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (toinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja N. Forwood, sekä tuomarit J. Pirrung ja A.W.H. Meij, kirjaaja: H. Jung, on antanut 21.10.2002 määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

- 1) *Lausunnon antaminen raukeaa.*
- 2) *Komissio vastaa oikeudenkäyntikuluista.*

⁽¹⁾ EYVL C 186, 30.6.2001.

**ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN
PRESIDENTIN MÄÄRÄYS**

17 päivänä lokakuuta 2002

asiassa T-215/02 R, Santiago Gómez-Reino vastaan Euroopan yhteisöjen komissio

**(Välitoimimennettely – Henkilöstö – Tutkittavaksi ottaminen
– Virkamiehelle vastainen toimi)**

(2003/C 19/68)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa T-215/02 R, Santiago Gómez-Reino, Euroopan yhteisöjen komission virkamies, kotipaikka Bryssel, edustajanaan asianajaja M.-A. Lucas, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään H. P. Hartvig ja J. Currall), jossa on esitetty välitoimihakemus, jossa vaaditaan ensinnäkin määräämään esitettäviksi tietyt asiakirjat, toiseksi määräämään eräiden päätösten täytäntöönpanon lykkäämisestä tai kieltämään tekemästä uusia päätöksiä, jotka koskevat Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) sisäisiä tutkimuksia, ja kolmanneksi määräämään Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen 24 artiklan mukaisesti toimenpiteisiin ryhtymisestä, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen pre-

sidentti on 17.10.2002 antanut määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

- 1) *Välitoimihakemus hylätään.*
- 2) *Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.*

Michel Soubiesin 14.10.2002 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-325/02)

(2003/C 19/69)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Michel Soubies, kotipaikka Bryssel, on nostanut 14.10.2002 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajajat Albert Coolen, Jean-Noël Louis ja Étienne Marchal ja prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa 26.11.2001 tehdyn komission pääsihteerin päätöksen, jolla kantaja sijoitettiin osastolle SG/F.2 ”Institutionaaliset asiat” -nimiseen yksikköön ad personam A 3 -virkaan.
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja, jolla on A 3 -virka, on riitauttanut nimittävän viranomaisen päätöksen, jolla hänet nimitettiin ad personam osastolle SG/F.2 ”Institutionaaliset asiat”, jonka päälliköllä on A 5 -virka.

Väitteidensä tueksi kantaja esittää,

- perusteluvollisuutta on laiminlyöty
- että väliportaan johtovirkojen täyttämismenettelyä ei ole noudatettu, henkilöstösääntöjen 4, 5, 27 ja 29 artiklaa, hyvän hallintotavan ja virkamiehen urakutsumuksen kunnioittamisen periaatetta on loukattu.

Kantaja katsoo, että pääsihteerin on toiminut lainvastaisesti tehdessään kanteen kohteena olevan päätöksen, koska se on laiminlyönyt johtotehtäviä sisältävien virkojen palauttamismahdollisuutta koskevien sääntöjen antamisen. Tehtävät, joita kantajan on hoidettava tämän päätöksen antamisen jälkeen ovat huomattavasti alempiarvoisia kuin tehtävät, joita A 3 -virassa toimiva virkamies tavanomaisesti hoitaa.

Gestoras Pro Amnistia -nimisen yhdistyksen, Juan Mari Olano Olanon ja Zulen Zelrain Errastin 31.10.2002 Euroopan unionin neuvostoa vastaan nostama kanne

(Asia T-333/02)

(2003/C 19/70)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Gestoras pro Amnistia -niminen yhdistys, kotipaikka Hernani (Espanja), Juan Mari Olano Olanon, kotipaikka Gainza (Espanja) ja Zulen Zelrain Errasti, kotipaikka Donostia (Espanja), ovat nostaneet 31.10.2002 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan unionin neuvostoa vastaan. Kantajien edustajana on asianajaja Didier Rouget.

Kantajat vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin:

- velvoittaa vastaajan maksamaan vahingonkorvausta Gestoras Pro Amnistia -nimiselle yhdistykselle 1 000 000 euroa ja kahdelle muulle kantajalle eli Juan Mari Olano Olanolle ja Zulen Zelrain Errastille kummallekin 100 000 euroa;
- määrää, että näille summille lasketaan 4,5 prosentin vuotuinen viivästyskorko ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomion julistamispäivästä alkaen vahingonkorvauksen tosiasialliseen maksamiseen asti;
- velvoittaa vastaajan vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan sekä korvaamaan kantajille aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Gestoras pro Amnistia -niminen yhdistys ja sen kaksi edustajaa vaativat korvausta vahingosta, jonka ne väittävät aiheutuneen sen vuoksi, että kyseinen yhdistys merkittiin 27 päivänä joulukuuta 2001 hyväksytyyn neuvoston yhteisen kannan 2001/931/YUTP (1), joka vahvistettiin 2 päivänä toukokuuta 2002 hyväksytyllä neuvoston yhteisellä kannalla 2002/340/YUTP (2) ja 17 päivänä kesäkuuta 2002 hyväksytyllä neuvoston yhteisellä kannalla 2002/940/YUTP (3), mukaiseen terroritekoihin sekaantuneiden henkilöiden, ryhmien ja yhteisöjen luetteloon.

Oikeudelliset perusteet ja perustelut ovat samanlaisia kuin asiassa T-338/02 esitetyt oikeudelliset perusteet ja perustelut.

- (1) Neuvoston yhteinen kanta 27 päivältä joulukuuta 2001 erityistoi-
menpiteiden toteuttamisesta terrorismin torjumiseksi (EYVL
L 344, s. 93).
- (2) Neuvoston yhteinen kanta 2 päivältä toukokuuta 2002 erityistoi-
menpiteiden toteuttamisesta terrorismin torjumiseksi hyväksytyn
yhteisen kannan 2001/931/YUTP ajantasaistamisesta (EYVL
L 116, s. 75).
- (3) Neuvoston yhteinen kanta 17 päivältä kesäkuuta 2002 erityistoi-
menpiteiden toteuttamisesta terrorismin torjumiseksi hyväksytyn
yhteisen kannan 2001/931/YUTP ajantasaistamisesta ja yhteisen
kannan 2002/340/YUTP kumoamisesta (EYVL L 160, s. 32).

B.V. Bureau Wijsmuller Scheepvaart- Transport en Zeesleepvaart Maatschappij'n 13.11.2002 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-340/02)

(2003/C 19/71)

(Oikeudenkäyntikieli: hollanti)

B.V. Bureau Wijsmuller Scheepvaart- Transport en Zeesleepvaart Maatschappij, kotipaikka IJsmuiden (Alankomaat), on nostanut 13.11.2002 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustaja on asianajaja M. J. J. M. Essers.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin:

- 1) kumoaa Alankomaiden valtiontuesta alankomaalaisten hinausalusten toiminnalle merisatamissa ja sisävesillä 19.6.2002 tehdyn komission päätöksen C(2002) 2158 lopull.
- 2) toissijaisesti kumoaa komission riidanalaisen päätöksen 2 ja 3 artiklan, joissa komissio velvoittaa Alankomaiden hallituksen muun muassa ryhtymään kaikkiin tarpeellisiin toimenpiteisiin tuen perimiseksi takaisin edunsaajilta – lukuun ottamatta ennen 12.9.1990 myönnettyä tukea
- 3) velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet ja pääasialliset perustelut

Esitetyt kanneperusteet ovat samat kuin asiassa T-326/02.

Metro-Goldwin-Mayer Lion Corporationin 8.11.2002 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa vastaan nostama kanne

(Asia T-342/02)

(2003/C 19/72)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Metro-Goldwin-Mayer Lion Corporation, Santa Monica, Kalifornia (Amerikan yhdysvallat) on nostanut 8.11.2002 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa vastaan. Kantajan edustajat ovat asianajajat Fernand de Visscher, Emmanuel Cornu, Eric De Gryse ja Donatienne Moreau. Valituslautakunnassa asianosaisena oli myös Moser Grupo Media, S.L., Santa Eulalia Del Rio (Baleaarit – Espanja).

Kantajan vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- hyväksyy kumoamiskanteen
- kumoaa kolmannen valituslautakunnan 5.9.2002 tekemän ratkaisun
- vahvistaa väiteosaston 19.2.2001 tekemän ratkaisun sikäli kuin siinä hyväksytään väite nro B 47730 kaikkien kyseessä olevien tavaroiden ja palvelujen osalta ja hylätään kokonaisuudessaan rekisteröintihakemus nro 409664 kantajan kansallisten tavaramerkkiä "MGM" koskevien rekisteröintien vuoksi
- kumoaa väiteosaston 19.2.2001 tekemän ratkaisun sikäli kuin siinä ei hyväksytä tavaramerkkiä "MGM" koskevaa kantajan yhteisön tavaramerkkiä nro 141820 hylkäysperusteeksi tai toissijaisesti sikäli kuin siinä ei hyväksytä hylkäysperusteeksi aiempia kansallisia tavaramerkkirekisteröintejä Itävallassa, Kreikassa ja Yhdistyneessä kuningaskunnassa
- velvoittaa sisämarkkinoiden harmonisointiviraston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: Moser Grupo Media, S.L.

Haettu yhteisön tavaramerkki: kuviomerkki "Moser Grupo Media, s.l.", luokkiin 9, 16, 38, 39 ja 41 kuuluvia tavaroita ja palveluja varten (hakemus nro 409664)

Sen tavaramerkki- tai merkioikeuden haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: kantaja, Metro-Goldwin-Mayer Lion Corporation

Tavaramerkki- tai merkioikeus, johon väitemenettelyssä on vedottu: useat kansalliset oikeudet sekä sanamerkkiä "MGM" koskeva yhteisön tavaramerkkiä koskeva hakemus nro 141820 luokkiin 9, 38 ja 41 kuuluvia tavaroita ja palveluja varten

Väiteosaston ratkaisu: Moser Grupo Median tekemän yhteisön tavaramerkkiä koskevan hakemuksen nro 409664 hylkääminen, tiettyjen aikaisempien oikeuksien ja tämän asian kantajan tekemän sanamerkkiä "MGM" koskevan yhteisön tavaramerkkiä koskevan hakemuksen nro 141820 jättäminen ottamatta huomioon

Valituslautakunnan ratkaisu: väitteen tekijän, tämän asian kantajan, tekemän valituksen tutkimatta jättäminen

Kanneperusteet: – Asetuksen N:o 40/94⁽¹⁾ 58 artiklan rikkominen sikäli kuin väiteosaston ratkaisu on kantajalle vastainen. Kantajan mukaan Moser Grupo Media voi yhä muuntaa yhteisön tavaramerkkiä koskevan hakemuksensa hakemukseksi muissa maissa, jolloin se hyötyy siitä, että se voi käyttää yhteisön tavaramerkkiä koskevan hakemuksensa hakemispäivää. Tämä ei olisi ollut mahdollista, jos tavaramerkkihakemus olisi hylätty kantajan yhteisön tavaramerkkiä koskevan hakemuksen vuoksi.

– Asetuksen N:o 40/94 42 ja 8 artiklan rikkominen. Kantajan mukaan väite voi perustua aikaisempaan yhteisön tavaramerkkiä koskevaan hakemukseen, jota ei ole vielä rekisteröity tavaramerkiksi.

⁽¹⁾ Yhteisön tavaramerkistä 20 päivänä joulukuuta 1993 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 40/94 (EYVL 11, s. 1).

Roland Schintgenin 15.11.2002 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-343/02)

(2003/C 19/73)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Roland Schintgen on nostanut 15.11.2002 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja Lucas Vogel, prosessiosoite Keispeltissä (Luxemburg).

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin:

- kumoaa nimittävän viranomaisen 16.7.2002 tekemän päätöksen, jolla se hylkäsi kantajan 28.2.2002 tekemän valituksen, jossa vaadittiin, että henkilöstökomitean paikallisjaoston vaalien lopputulos kumotaan, että vaaleilla valituksi tulleiden henkilöiden nimittämistä koskeva päätös kumotaan ja että komission päätös kieltäytyä kumoamasta kyseisten vaalien lopputulosta ja toteamasta, että noilla vaaleilla valittua henkilöstökomitean Luxemburgin paikallisjaostoa ei ollut valittu asianmukaisesti, kumotaan;
- kumoaa tarvittaessa edellä mainitut henkilöstökomitean Luxemburgin paikallisjaoston vaalit sekä niitä seuranneen valituksen tulleiden henkilöiden nimittämistä koskevan päätöksen, ja kumoaa komission päätöksen kieltäytyä kumoamasta kyseisten vaalien lopputulosta ja toteamasta henkilöstökomitean Luxemburgin paikallisjaoston jäsenten vaalien johdosta tulleen valituksen virheellisesti;
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut ja asian kannalta välttämättömät kustannukset, erityisesti prosessiosoitteen ylläpidosta, matkoista ja oleskelusta aiheutuneet kustannukset sekä asianajajien palkkiot.

Kanneperusteet ja oikeudellinen arviointi

Kanteellaan kantaja vaatii kumottavaksi nimittävän viranomaisen tekemän päätöksen hylätä kantajan valitus, jossa vaadittiin marraskuussa 2001 pidettyjen henkilöstökomitean Luxemburgin paikallisjaoston vaalien lopputuloksen kumoamista.

Kantajan mukaan "Solidarité européenne" -nimisen ryhmittymän ehdokaslistalta valituksi tuli ainoastaan yksi ehdokas henkilöstökomitean paikallisjaoston 20:een täytettävänä olleeseen paikkaan, vaikka tuon ryhmittymän jäsenet saivat 25,523 prosenttia kaikista annetuista äänistä.

Kanteensa tueksi kantaja väittää, että:

- henkilöstösääntöjen 9 artiklan 3 kohtaa on rikottu,
- henkilöstösääntöjen liitteessä II olevaa 1 artiklaa on rikottu,
- henkilöstökomitean kokoonpanosta ja toiminnasta annetun säännön 6 artiklaa on rikottu ja
- asiassa on tapahtunut ilmeinen arviointivirhe.

Kantaja väittää, että edellä mainituissa säännöksissä edellytetään, että henkilöstökomitean paikallisjaoston tulee edustaa vaaleissa annettujen äänten kokonaisuutta. Tämän edustuksen toteutumista ei voida riittävästi taata, mikäli yli neljännessä virkamiesten antamista äänistä vastaa vain yksi kahdeskymmenesosa henkilöstökomitean jäsenistä.

European Dynamicsin 21.11.2002 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-345/02)

(2003/C 19/74)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

European Dynamics (Ateena) on nostanut 21.11.2002 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajajat W. Knapp ja D. Spanou.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

1. kumoaa komission (Eurostat) päätöksen jättää European Dynamics tarjouskilpailuun 2002/S 106-083279 – erä 1, yhteistyössä laaditun CIRCA-ohjelmiston jatkokehittely – liittyvän hankintamenettelyn ulkopuolelle,
2. velvoittaa komission (Eurostat) arvioimaan European Dynamicsin tarjouksen edellä mainitussa hankintamenettelyssä ja antaa European Dynamicsin osallistua täysipainoisesti ja samoin perustein kuin muut tarjouksentekijät, sekä
3. velvoittaa komission korvaamaan European Dynamicsin oikeudenkäyntikulut ja muut kustannukset tässä asiassa.

Kanneperusteet ja oikeudellinen arviointi

Kantajana on tietotekniikan ja -liikenteen alalla toimiva yhtiö. Yhtiö osallistui tarjouskilpailuun 2002/S 106-083279 – Eurostatin tietojärjestelmät: yhteisön tilastojärjestelmän tietotekniikka ja -liikenne – ja tarkemmin sanoen tarjouskilpailun erään 1 (Yhteistyössä laaditun CIRCA-ohjelmiston jatkokehittely). Vastaaja hylkäsi kantajan tarjouksen, koska ainakin yhden, 27 henkilön ryhmään kuuluvan asiantuntijan ansioluettelosta puuttuivat yksityiskohtaiset tiedot tämän koulutuksesta ja ammatillisesta pätevyydestä.

Kanteensa tueksi kantaja väittää, että päätös hylätä kantajan tarjous on suhteellisuusperiaatteen vastainen. Tarjous hylättiin, koska yhdestä ansioluettelosta puuttuivat yksityiskohtaiset tiedot, vaikka tarjouksenteon edellytyksissä puhuttiin laajasti ja yleisesti ryhmän kokemuksesta tarkemmin erittelemättä.

Kantaja väittää myös, että riidanalaisista päätöistä rasittaa ilmeinen arviointivirhe. Kantajan mukaan vastaaja ei käyttänyt valtuuksiaan asian selvittämiseksi ja rikkoi siten huolellisuusvelvoitettaan ja hyvän hallintotavan periaatetta vastaan.

Kantaja väittää niin ikään, että vastaaja – jättäessään asian selvittämättä ja siten kantajan tarjouksen huomiotta – ei kohdellut tarjouksentekijöitä yhdenvertaisesti. Kantajan mukaan arviointikomitealla ei ole yksittäisen tarjouksen osalta vapaata harkintavaltaa selvittää asiaa tai jättää se selvittämättä sivuuttaen objektiivisen harkinnan ja ilman tuomioistuinvalvontaa.

Kantaja toteaa lisäksi vastaajan tehneen vakavia menettelyä koskevia rikkeitä. Vastaaja ei noudattanut hyvän hallintotavan periaatetta, osapuolten kuulemista koskevaa periaatetta eikä myöskään perusteluvollisuutta.

Cableuropa, S.A:n, Región de Murcia de Cable, S.A:n, Valencia de Cable, S.A:n, Mediterránea Sur Sistemas de Cable, S.A:n ja Mediterránea Norte Sistemas de Cable, S.A:n 22.11.2002 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-346/02)

(2003/C 19/75)

(Oikeudenkäyntikieli: espanja)

Cableuropa, S.A. (kotipaikka Aravaca, Madrid), Región de Murcia de Cable, S.A. (kotipaikka Murcia, Espanja), Valencia de Cable, S.A. (kotipaikka Madrid), Mediterránea Sur Sistemas de Cable, S.A. (kotipaikka Alicante, Espanja) ja Mediterránea Norte Sistemas de Cable, S.A. (kotipaikka Castellón, Espanja), ovat nostaneet 22.11.2002 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajien edustajina ovat asianajajat Luis Felipe Castresana Sánchez ja Gonzalo Samaniego Bordiu.

Kantajat vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa 14.8.2002 tehdyn komission päätöksen, jolla asia nro COMP/m.2845 – Sogecable/Canalsatélite Digital/Vía Digital on siirretty Espanjan kuningaskunnan toimivaltaisten viranomaisten käsiteltäväksi neuvoston asetuksen N:o 4064/89 9 artiklan mukaisesti
- toteaa, että kukin asianosainen vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteen kohteena oleva päätös koskee yrityskeskittymien valvonnasta 21 päivänä joulukuuta 1989 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 4064/89⁽¹⁾ 4 artiklan mukaisesti tehtyä ilmoitusta yrityskeskittymää koskevasta suunnitelmasta, jonka mukaan Promotora de Informaciones S.A:n (Prisa) ja Groupe Canal+ S.A:n – joka puolestaan kuuluu Vivendi Universal -konserniin – määräysvallassa oleva yritys Sogecable S.A. tekee Telefónica S.A. -konserniin kuuluvan Grupo Admira Media S.A:n kanssa sopimuksen Sogecablen ja Admiran määräysvallassa olevan DTS Distribuidora de Televisión Digital S.A:n

(Vía Digital) yhdistämiseksi osakkeita vaihtamalla. Ilmoituksen mukaan edellä mainitun toimenpiteen seurauksena syntyvä yritys kuuluu Prisan ja Groupe Canal+ :n yhteiseen määräysvaltaan.

Vaativustensa tueksi kantajat vetoavat seuraaviin seikkoihin:

- Komission toimivallan puuttuminen, koska sillä ei ole oikeutta siirtää asiaa jäsenvaltion viranomaisten käsiteltäväksi silloin, kun relevantit markkinat vaikuttavat yhteisön sisäiseen kauppaan ja useampaan kuin yhteen jäsenvaltioon.
- Edellä mainitun yrityskeskittymäasetuksen 9 artiklan rikkominen siltä osin kuin riidanalaisella päätöksellä annetaan ”avoim valtakirja” kansallisille viranomaisille
- Perusteluvollisuuden laiminlyönti erityisesti siinä suhteessa, että asian käsittelyn siirtäminen on poikkeuksellista tapauksissa, joissa relevantit markkinat vaikuttavat huomattavaan osaan yhteismarkkinoita.

⁽¹⁾ EYVL L 395, 30.12.1989, s. 1.

Aunacable, S.A. Unipersonalin, Retecal Sociedad Operadora de Telecomunicaciones de Castilla y León, S.A:n, Euskatel, S.A:n, Telecable de Avilés, S.A. Unipersonalin, Telecable de Oviedo, S.A. Unipersonalin, Telecable de Gijón, S.A. Unipersonalin, R Cable y Telecomunicaciones Galicia, S.A:n ja Tenaria S.A:n 22.11.2002 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-347/02)

(2003/C 19/76)

(Oikeudenkäyntikieli: espanja)

Aunacable, S.A. Unipersonal (kotipaikka Madrid), Retecal Sociedad Operadora de Telecomunicaciones de Castilla y León, S.A. (kotipaikka Boecilli, Valladolid, Espanja), Euskatel, S.A. (kotipaikka Zamudio-Bizkaia), Telecable de Avilés, S.A. Unipersonal (kotipaikka Avilés), Telecable de Oviedo, S.A. Unipersonal (kotipaikka Oviedo), Telecable de Gijón, S.A. Unipersonal (kotipaikka Gijón), R Cable y Telecomunicaciones Galicia, S.A. (kotipaikka Coruña, Espanja) ja Tenaria S.A. (kotipaikka Cordovilla, Navarra, Espanja), ovat nostaneet 22.11.2002 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajien edustajina ovat asianajajat Antonio Creus Carreras, Natalia Lacalle Mangas ja José Mª Jiménez Laiglesia.

Kantajat vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa 14.8.2002 tehdyn komission päätöksen, jolla asia nro COMP/m.2845 – Sogecable/Canalsatélite Digital/Vía Digital on siirretty Espanjan kuningaskunnan toimivaltaisten viranomaisten käsiteltäväksi neuvoston asetuksen N:o 4064/89 9 artiklan mukaisesti
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat olennaisilta osin samat kuin asiassa T-346/02, Cableuropa ym. vastaan komissio.

Kantajat väittävät erityisesti, että hyvän hallintotavan periaatetta on loukattu, koska komissio on paitsi jättänyt noudattamatta käytäntöä ja politiikkaa, jotka on jo vahvistettu päätöksissä, jotka koskevat markkinoita, joihin kyseinen keskittymä vaikuttaa, myös jättänyt ottamatta huomioon asian, joka liittyy kiinteästi tähän yrityskeskittymään ja koskee samoja osapuolia. Komissiolla on joka tapauksessa kansallisia viranomaisia paremmat mahdollisuudet tutkia kyseistä keskittymää, muun muassa yhteisön etua koskettavien esille tulevien merkittävien kysymysten vuoksi.

Société Sephoran 22.11.2002 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan nostama kanne

(Asia T-349/02)

(2003/C 19/77)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Société Sephora, kotipaikka Levallois-Perret (Ranska), on nostanut 22.11.2002 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan. Kantajan edustajana on avocat Michel-Paul Escande.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) toisen valituslautakunnan 9.9.2002 tekemän päätöksen (asia R 425/2000-2), ja
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet ja oikeudellinen arviointi

Yhteisön tavaramerkin hakija: INTER SERVICE S.r.l.

Haettu tavaramerkki: SEPHORA (rekisteröintihakemus nro 593806 luokkiin 9, 18 ja 25 kuuluvia tavaroita varten)

Sen tavaramerkki- tai merkkioikeuden haltija, johon väittemenettelyssä on vedottu:

Kantaja.

Tavaramerkki- tai merkkioikeus, johon väittemenettelyssä on vedottu:

Nimityksen sisältävä ranskalainen tavaramerkki SEPHORA luokkiin 35 ja 42 kuuluvia tavaroita varten.

Väiteosaston ratkaisu: Väitteen hylkääminen.

Valituslautakunnan ratkaisu: Valituksen hylkääminen.

Kanneperusteet: Asetuksen N:o 40/94 8 artiklan 4 kohdan virheellinen soveltaminen.

Ikegami Electronics (Europe) GmbH:n 26.11.2002 Euroopan unionin neuvostoa vastaan nostama kanne

(Asia T-350/02)

(2003/C 19/78)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Ikegami Electronics (Europe) GmbH, Neuss, Saksa, on nostanut 26.11.2002 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja Laurent Ruessman, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa neuvoston asetuksen (EY) N:o 1696/2002 2 artiklan, ja
- velvoittaa neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet ja oikeudellinen arviointi

Kantaja myy ja jakelee japanilaisen emoyhtiönsä Ikegami Tsushinki Co Ltd:n valmistamia ammattikäyttöön tarkoitettuja kameramalleja.

Kantaja vaatii kumottavaksi neuvoston asetuksen (EY) N:o 1696/2002⁽¹⁾ 2 artiklaa, jolla muutetaan lopullisen polkumyynnitullin käyttöä Japanista peräisin olevien televisiokamerajärjestelmien tuonnissa annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2042/2002⁽²⁾ liitettä siltä osin kuin siinä rajoitetaan päätöksen soveltamisala kameramallien tuontiin alkaen siitä, kun komissio sai vapautusta koskevan hakemuksen, eli 21.10.2001 lukien.

Kantajan väittää, että ammattikäyttöön tarkoitetut kameramallit, joita ei voida pitää lähetykskameroina, jätettiin polkumyynnin vastaisten toimien ulkopuolelle tutkimuksen johdosta, jossa havaittiin polkumyynnin ja vahinkoa yhteisön lähetykskamerateollisuudelle. Asetuksessa N:o 1696/2002 tiedostetaan, ettei kyseisiä malleja, jotka on lueteltu liitteessä, voida pitää lähetykskameroina. Kantajan mukaan asetuksessa kuitenkin rajoitetaan polkumyynnin vastaisten toimien ulkopuolelle jättämisen ajallinen soveltaminen noihin malleihin, ja asetuksesta ilmenee, että polkumyynnitullit määrätään noiden mallien tuonnille, jos tuonti on tapahtunut ennen 12.10.2001. Tämän vuoksi kantaja väittää, että asetuksen N:o 1696/2002 2 artiklassa oleva päätös rikkoo polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta annettua muutettua neuvoston asetusta (EY) N:o 384/96⁽³⁾ sekä WTO:n polkumyynnissäännöstöä,⁽⁴⁾ jonka mukaan polkumyynnitulleja voi määrätä ainoastaan tuotteille, jotka ovat olleet mukana tutkimuksessa, kun näistä tuotteista on aiheutunut vahinkoa.

Kantaja vetoaa niin ikään riidanalaisen päätöksen mielivaltaisuuteen ja ilmeiseen arviointivirheeseen. Kantajan mielestä kyseisessä päätöksessä oletetaan, että ennen hakemuksentekopäivää on tuotu ammattikäyttöön tarkoitettuja kameramalleja, joita voitiin pitää lähetykskameroina ja jotka sen takia olivat polkumyynnitullien alaisia. Tämä oletamus on mielivaltainen, sillä tälle päätelmälle ei anneta perusteita, ja objektiiviset asetuksesta N:o 1696/2002 johtuvat seikat itse asiassa puoltavat toisenlaista päätelmää. Kantaja toteaa myös, ettei ole vakavaa polkumyynnitullien kiertämisen vaaraa, mikäli päätöstä sovellettaisiin tuontipäivästä riippumatta. Kun otetaan huomioon, että asetuksessa vahvistetaan, etteivät mallit ole lähetykskameroita, ei ole mitään syytä, minkä vuoksi tuoja ilmoittaisi mallit polkumyynnitullien alaisiksi lähetykskameroiksi.

Kantaja vetoaa lopuksi yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaamiseen. Kantajan mielestä liitteen aiempaa muutosta voitiin soveltaa tuontipäivästä riippumatta ilman tämän erilaisen kohtelun oikeuttavia objektiivisia eroja.

- (1) Lopullisen polkumyynnitullin käyttöön ottamisesta Japanista peräisin olevien televisiokamerajärjestelmien tuonnissa annetun asetuksen (EY) N:o 2042/2000 liitteen muuttamisesta 23 päivänä syyskuuta 2002 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1696/2002 (EYVL L 259, s. 1).
- (2) Lopullisen polkumyynnitullin käyttöä Japanista peräisin olevien televisiokamerajärjestelmien tuonnissa 26 päivänä syyskuuta 2000 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 2042/2000 (EYVL L 244, s. 38).
- (3) Polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22 päivänä joulukuuta 1995 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 384/96 (EYVL L 56, s. 1).
- (4) Monenvälisen kauppaneuvotteluiden Uruguayn kierros (1986–1994) – Liite 1 – Liite 1A – Sopimus tullitariffeja ja kauppaa koskevan vuoden 1994 yleissopimuksen (WTO–GATT 1994) VI artiklan täytäntöönpanosta (EYVL L 336, s. 103).

Creative Technology Limitedin 25.11.2002 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa vastaan nostama kanne

(Asia T-352/02)

(2003/C 19/79)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Creative Technology Limited, kotipaikka Singapore, on nostanut 25.11.2002 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa vastaan. Kantajan edustajat ovat asianajajat Michael Edenborough, Stephen Jones ja Paul Rawlinson. Muuna asianosaisena valituslautakunnassa oli José Vila Ortiz, Valencia, Espanja.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- velvoittaa, että yhteisön tavaramerkkiä koskeva hakemus nro 673327 johtaa rekisteröintiin
- kumoaa väiteosaston päätöksen nro 154/2001
- kumoaa neljännen valituslautakunnan päätöksen nro R 265/2001-4
- velvoittaa vastaajan korvaamaan kantajalle kulut, jotka sille on aiheutunut tästä kanteesta, valituslautakunnassa käydystä valitusmenettelystä ja väiteosastolla käydystä väitemenettelystä

Kanneperusteet ja oikeudellinen arviointi

Yhteisön tavaramerkin hakija: Creative Technology Limited

Haettu tavaramerkki: sanamerkkiä "PC WORKS" koskeva yhteisön tavaramerkkiä koskeva hakemus nro 673327 luokkaan 9 kuuluvia tavaroita varten (äänen ja kuvien tallennus-, siirto- ja toistolaitteet, ym.).

Sen tavaramerkki- tai merkkipuoikeuden haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: José Vila Ortiz

Tavaramerkki- tai merkkipuoikeus, johon väitemenettelyssä on vedottu: nrolla 1925320 rekisteröity espanjalainen kuvamerkki "W WORK PRO", joka liittyy luokkaan 9 kuuluviiin tavaroihin (äänen ja kuvien tallennus-, siirto- ja toistolaitteet, ym.).

Väiteosaston ratkaisu: Tavaramerkkihakemuksen hylkääminen.

Valituslautakunnan ratkaisu: Creative Technology Limitedin valituksen hylkääminen.

Kanneperusteet: Tavaramerkin hakija väittää, että molemmissa tavaramerkeissä olevalle sanalle "Work" on annettu tarpeettomasti painoarvoa, kun taas sitä seikkaa ei ole riittävästi otettu huomioon, että kyseessä olevat tavarat ostetaan vasta niiden ominaisuuksien huolellisen arvioinnin jälkeen, mikä vähentää kohdeyleisön sekaannusvaaran todennäköisyyttä.

Chum Limitedin 3.12.2002 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa vastaan nostama kanne

(Asia T-359/02)

(2003/C 19/80)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Chum Limited, kotipaikka Toronto (Kanada), on nostanut 3.12.2002 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen

tuomioistuimessa kanteen sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa vastaan. Kantajan edustaja on asianajaja Michael Gilbert. Muuna asianosaisena valituslautakunnassa oli Star TV AG, Schlieren (Sveitsi).

Kantaja vaatii, että yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

– kumoaa toisen valituslautakunnan 17.9.2002 valitusasiassa R1140/2000-2 tekemän päätöksen

– velvoittaa, että yhteisön tavaramerkkiä koskeva hakemus nro 890145 rekisteröidään luokkiin 38 ja 41 kuuluvia palveluita varten

– velvoittaa, että kantajalle korvataan kulut, jotka sille on aiheutunut tästä kanteesta, valitusasiassa nro R1140/2000-2 käydystä valitusmenettelystä ja väiteasiassa nro 184525 käydystä väitemenettelystä.

Kanneperusteet ja oikeudellinen arviointi

Yhteisön tavaramerkin hakija: Chum Limited

Haettu tavaramerkki: Sanamerkki "STAR TV" –yhteisön tavaramerkkiä koskeva hakemus nro 890145, joka koskee luokkiin 38 ja 41 kuuluvia tavaroita.

Sen tavaramerkki- tai merkkipuoikeuden haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: Star TV AG

Tavaramerkki- tai merkkipuoikeus, johon väitemenettelyssä on vedottu: Kuvamerkki, joka koostuu isosta mustavalkoisesta tähdestä, jonka päällä on sanat "STAR TV" ja kolme pienempää tähteä ja pieni kuu (kansainvälinen rekisteröinti numerolle 638769, joka kattaa Itävallan, Saksan, Benelux-maat, Ranskan ja Italian), joka koskee luokkiin 38 ja 41 kuuluvia tavaroita.

Väiteosaston ratkaisu: Tavaramerkkihakemuksen hylkääminen.

Valituslautakunnan ratkaisu: Valituksen hylkääminen.

Kanneperusteet: Asetuksen (EY) N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan virheellinen soveltaaminen.

Yhdistettyjen asioiden T-160/01 ja T-264/01⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2003/C 19/81)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kolmannen jaoston puheenjohtajan 5.11.2002 antamalla määräyksellä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen rekisteristä on poistettu yhdistetyt asiat T-160/01 ja T-264/01, Léon Rappe vastaan Euroopan yhteisöjen komissio.

⁽¹⁾ EYVL C 289, 13.10.2002 ja C 369, 22.12.2001.

Asian T-294/01⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2003/C 19/82)

(Oikeudenkäyntikieli: espanja)

Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kolmannen jaoston puheenjohtajan 24.10.2002 antamalla määräyksellä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia T-294/01, Lucía Aparicio Chofré vastaan Euroopan yhteisöjen komissio.

⁽¹⁾ EYVL C 44, 16.2.2002.

Asian T-331/01⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2003/C 19/83)

(Oikeudenkäyntikieli: englantia)

Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen ensimmäisen jaoston puheenjohtajan 14.11.2002 anta-

malla määräyksellä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia T-331/01, Huntstown Air Park Limited ja Omega Aviation Services Limited vastaan Euroopan yhteisöjen komissio.

⁽¹⁾ EYVL C 109, 4.5.2002.

Asian T-172/02⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2003/C 19/84)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen neljännen jaoston puheenjohtajan 4.11.2002 antamalla määräyksellä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia T-172/02, Laurent Druet vastaan ja Euroopan yhteisöjen komissio.

⁽¹⁾ EYVL C 180, 27.7.2002.

Asian T-199/02⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2003/C 19/85)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen neljännen jaoston puheenjohtajan 22.10.2002 antamalla määräyksellä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia T-199/02, Michel van Beek vastaan Euroopan yhteisöjen komissio.

⁽¹⁾ EYVL C 202, 24.8.2002.

III

(Tiedotteita)

(2003/C 19/86)

Tuomioistuimen viimeisin julkaisu Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä

EYVL C 7, 11.1.2003

Luettelo aiemmista julkaisuista

EYVL C 323, 21.12.2002

EYVL C 305, 7.12.2002

EYVL C 289, 23.11.2002

EYVL C 274, 9.11.2002

EYVL C 261, 26.10.2002

EYVL C 247, 12.10.2002

Nämä tekstit ovat saatavilla:

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>

CELEX: <http://europa.eu.int/celex>

OIKAISUJA**Oikaisu Euroopan yhteisöjen virallisen lehden tiedonantoon asiassa T-258/02**

(Euroopan yhteisöjen virallinen lehti C 274, 9. marraskuuta 2002)

(2003/C 19/87)

EYVL:n tiedonannon asiassa T-258/02, Hendrikus Boukes v. parlamentti ensimmäinen kappale otsikon ”Kanneperusteet ja oikeudellinen arviointi” alla korvataan seuraavasti:

”Kantaja katsoo, että nimittävä viranomainen on virheellisesti kieltäytynyt tunnustamasta kantajan solmimaa avioliittoa niine vaikutuksineen, jotka avioliitolla on merkityksellisiä henkilöstösääntöjen säännöksiä sovellettaessa; kyseessä on avioliitto, jonka kantaja on solminut samaa sukupuolta olevan henkilön kanssa 21.12.2000 annetun ja 1.4.2001 voimaan tulleen Hollannin lain perusteella.”
